

Klederen des heils

Beelden van kleding in de Bijbel

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool

apr-mei-jun 2011

Inhoud

Literatuurlijst – Afkortingen	3
Inleiding	4
1. De weverij van de hemel	6
2. Van omhoog neergeworpen	10
3. Een kleed van onschuld	15
4. Een veelkleurig kleed	19
5. Priesterlijke kleren van genade	24
6. Elia's en Elisa's mantel.....	28
7. In de schaduw van Zijn vleugelen	33
8. Kleed der heerlijkheid.....	37
9. Brandhout gerukt uit het vuur	42
10. Nieuwe kleren voor de verloren zoon.....	46
11. Het bruiloftskleed	51
12. Meer beelden over kleding	56
13. Bekleed met Jezus.....	60

EGW Comments

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.

Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.

Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

© Promise Ministry, mrt 2011

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,

info@promiseministry.nl

Literatuurlijst – Afkortingen

~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MCP	Mind, Character and Personality
~MR	Manuscript Releases
~NL	Notebook Leaflets from the Elmshaven Library
PH~	Pamphlets (as PH123)
~SAT	Sermons and Talks
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AH	Adventist Home
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
AUG	Atlantic Union Gleaner
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CH	Counsels on Health
ChS	Christian Service
COL	Christ's Object Lessons
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
EW	Early Writings
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GMM	Gospel Medical Messenger
GW	Gospel Worker (1915)
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
HS	Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists
KC	Kress Collection
LHU	Lift Him Up
LLM	Loma Linda Messages
LUH	Lake Union Herald
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
OHC	Our High Calling
PC	The Paulson Collection
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PUR	Pacific Union Recorder
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SA	A Solemn Appeal
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TDG	This Day With God
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
TSB	Testimonies on Sexual Behavior
UL	Upward Look
WM	Welfare Ministry
YI	Youth's Instructor
¶	Alinea
•	Aanbevolen verdere leesmateriaal

Inleiding

Zij, die verbonden zijn met en werken voor de gemeente van God, staan in dezelfde positie als Jozua innam. Als Gods dienstknechten de afval in Israel zien, als zij de zonden zien die niet weggedaan worden, roept het uit hun verdrietig hart het gebed naar boven: "Spaar, HERE, uw volk en geef uw erfdeel niet prijs aan de smaad" (Joel 2:17). God wordt niet geëerd en Hij wordt niet verheerlijkt door velen die zeggen dat ze de waarheid geloven. Hij roept de gemeente op om wakker te worden. Kijk niet naar de predikanten om uw werk voor u te doen; slaap niet als de dwaze maagden, die geen olie in hun lampen hadden. Laten uw lampen gevuld zijn met de voorraad van de olie van de genade van Christus. Als iedereen in de gemeente zijn licht zou laten schijnen voor anderen zoals God het heeft bedoeld, wat een werk zou gedaan kunnen worden! Een levende gemeente zal een werkende gemeente zijn. Breng uw krachten naar Jezus, zet hen in de Denkstand en mediteer, waak en bid. Een nauwe verbondenheid met Jezus zal uw krachten vermeerderen om het goede te bewerken, uw verstand zal gesterkt worden. De tijd die de zielen van mensen zal beproeven, ligt vlak voor ons. We zullen dan geen middelaar hebben die de satan zal bestraffen en onze zaak zal bepleiten. -RH Sept 22, 1896, 11

Breng lofprijzing in uw ervaring. Wanneer u te neergeslagen bent, zing van Gods lof. Verheug u in de hoop die voor u ligt – de hoop van het eeuwig leven. Spreek over geloof, zelfs als u omringd lijkt door duisternis. Hij zal u de bladeren van de boom des levens laten plukken en eten. -ST Dec 30, 1903, 8

Deze wereld is niet de hemel voor de christen. Het is de plaats waarin we geschikt gemaakt worden voor de hemel. Het is het toneel van de strijd des levens, onze conflicten en verdrietigheden. Terwijl we hier zijn, moeten we, als we succesvol willen zijn, een goed begrip hebben van de betere wereld, waar, wanneer de strijd hier geëindigd is, de plaats zal zijn van onze eeuwige vreugde.

Door al onze beproevingen heen, die nooit ten volle voor een ander openbaar worden, hebben we een trouwe Vriend aan onze zijde gehad, die heeft gezegd: "Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten" (Hebreeën 13:65). "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20). Toen Hij hier op aarde was, was Jezus altijd begaan met menselijk lijden, en hoewel Hij naar de Vader is opgestegen en aanbeden wordt door engelen die prompt Zijn bevelen uitvoeren, is Zijn hart, die altijd liefdevol en met medelijden sympathiseerde met de mensheid, niet veranderd. Het blijft een hart van onveranderlijke tederheid. "Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan meevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest" (Hebreeën 4:15). Jezus is bekend met al onze beproevingen, en Hij laat ons niet alleen de strijd aangaan met verzoeken, om de strijd met de zonde alleen te voeren, om uiteindelijk vermorzeld te worden onder het gewicht van schuld en verdriet. Door Zijn engelen fluistert Hij ons toe: "Vrees niet, want Ik ben met U." "Ik ben de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden" (Openbaring 1:18). "Ik ken uw verdriet; Ik heb ze doorstaan. Ik ben bekend met uw strijd; Ik heb ze ook ervaren. Ik ken uw verzoeken; Ik heb ze meegemaakt. Ik heb uw tranen gezien; Ik heb ook gehuild. Uw aardse hoop is verpletterd, maar richt uw blik van geloof opwaarts en laat het dwars door de bedekking heen zien en vestig uw hoop daarop. De eeuwige zekerheid zal de uwe zijn dat u een Vriend hebt, die u nader is dan een broeder."...

Wat als u inderdaad lijdt, dierbare medechristen? De Meester van het huis heeft voor uw geleden. Jezus, onze Verlosser, vertegenwoordiger en hoofd, heeft het louteringsproces ondergaan. Hij heeft meer geleden dan waar wij ooit toe geroepen zullen worden. Hij droeg onze ziekten en was op elk gebied verzocht zoals wij. Hij heeft niet geleden vanwege Zijn eigen schuld, maar vanwege onze zonden, opdat wij, vertrouwend op de verdiensten van onze Triomfator, overwinnaars mogen zijn in Zijn naam. Christus was de verhevene en overwinnende bevelhebber des hemels, voor wie de engelenschaar zich neerboog in aanbidding, toch heeft Hij zichzelf verlaagd om Zijn heerlijkheid die Hij bij de Vader had, op te geven, opdat Hij het gevallen geslacht zou kunnen redden. En zullen wij dan, op onze beurt weigeren om onszelf iets te ontzeggen ten behoeve van Hem en het evangelie? Laat de woorden van Paulus de taal van ons hart zijn: "Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld" (Galaten 6:14).

O, dat iedereen mag beseffen dat Jezus iets voor hem in petto heeft dat beter is dan wat hij voor zichzelf zou hebben gekozen! Dat iedereen tot het besef zou komen van de uitzonderlijke zondigheid van de zonde en de gezegende zegen van de gerechtigheid! Dat allen zouden inzien hoe krachteloos alle eigen inspanningen zijn om de Alomtegenwoordige tevreden te stellen. De mens brengt de ernstigste schade aan zijn ziel toe wanneer hij denkt en handelt tegen de gedachte en de wil van God. Hij zaait in het vlees en daaruit zal hij verderf oogsten. Er kan geen echte vreugde gevonden worden op het pad dat door God verboden is. Hij, die weet wat het beste voor ons is en die het goede voorheeft met Zijn schepselen. Om zelf gelukkig te zijn, moeten we leven om anderen gelukkig te maken. We moeten onze bezittingen, onze talenten, en onze aanhankelijkheden in dankbare toewijding aan Christus geven, en op deze manier zullen we geluk vinden hier en onsterfelijkheid hierna.

Terwijl wij op aarde zijn, zal ons strijd en verzoeking niet gespaard blijven, maar in elke storm hebben we een zekere vluchtplaats. Jezus heeft ons gezegd: "In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen" (Johannes 16:33). De strijdkrachten van satan zijn tegen ons uitgetrokken en we moeten een ijverige vijand tegemoet treden. Maar als we acht slaan op de vermaning van Christus, zullen we veilig zijn. "Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt" (Matteüs 46:21). Er zijn vijanden die wij moeten weerstaan en moeten overwinnen, maar Jezus is aan onze zijde, gereed om ons kracht te geven voor elke aanval. "Dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof" (1Johannes 5:4). Geloof ziet Jezus als onze Middelaar staan aan de rechterhand van God. Geloof ziet de woningen die Jezus voor ons is gaan voorbereiden. Geloof ziet het kleed en de kroon die gereed staat voor elke overwinnaar. Geloof hoort het lied van de verlost en brengt de eeuwige heerlijkheid naderbij. We moeten dichtbij Jezus komen in lieflijke gehoorzaamheid als we de Koning in Zijn heerlijkheid willen zien. Er is vrede in geloven en vreugde in de Heilige Geest. Geloof! Geloof! Mijn ziel roept uit: Geloof! Rust in God. Hij is in staat te bewaren wat aan Hem is toevertrouwd en zal u meer dan overwinnaar laten zijn, door Hem die u heeft liefgehad.

Maar onthoud dat iedereen die gevonden zal worden met het bruiloftskleed aan, uit de grote verdrukking zal zijn gekomen. De machtige stromingen van verzoeking zullen op hem inbeuken. Maar de lange nacht van waken, van vermoeidheid, van verdrukking is bijna voorbij. Christus komt spoedig! Maak u gereed! De engelen van God zoeken ernaar u weg te trekken van uzelf en van de aardse dingen. Laat hen niet tevergeefs aan u werken. Geloof, levend geloof, is wat u nodig hebt. Het geloof dat werkt door liefde en dat de ziel reinigt.

Denk aan Golgotha en het verschrikkelijke, het oneindig offer dat daar voor de mens is gebracht. Jezus nodigt u nu uit tot Hem te komen, zoals u bent. Maak Hem tot uw sterkte en uw eeuwige Vriend. -RH Apr 17, 1894, 1-2, 7, 9, 11-12

====Les 1: 26 maart – 1 april : : : De weverij van de hemel

Persoonlijke bekering betekent een verandering van karakter. De mens moet een persoonlijke relatie met Jezus aangaan, door in de plaats van zijn eigen geërfde en ontwikkelde neigingen te volgen, hij de gezindheid van Christus mag hebben, en zichzelf te plaatsen onder de invloed van de Heilige Geest. -ST May 12, 1898, ¶1

Sabbat 26/3 (Rein en vlekkeloos; Romeinen 7)

Het leven van ieder mens zal onderzocht worden naar de grote standaard van het karakter, de wet van Jehova. Er zal een afrekening worden gevraagd van de zegeningen die God gegeven heeft tegen een oneindige offer door Hem zelf gedaan, in de dood van Zijn geliefde Zoon. Voor iedereen is dat offer gebracht opdat de mens de rijkdommen van Zijn genade mag bezitten, de uitbundige gerechtigheid van Christus. Maar als de mens de grote verlossing genegeerd heeft, als hij zijn eigen weg gekozen heeft in plaats van Gods weg, als de zegeningen gekocht tegen een immens grote prijs niet gewaardeerd worden, als de dingen van grote waarde worden beschouwd als van geen waarde, zal het verlies angstwekkend zijn, want het zal voor eeuwig zijn. Als Gods plan opzij geschoven wordt om de plannen van sterfelijke wezens uit te voeren, als iemand zijn handelen regelt naar principes die tegengesteld zijn aan die van God, zal zijn bestemming in overeenstemming zijn met de weg die hij voor zichzelf heeft gekozen ...

Onze Hemelse Vader presenteert aan ons geen onmogelijkheden. Hij verwacht van ons niets wat Hij niet door ons kan bewerken. Hij heeft voor zijn gemeente geen standaard opgericht waaraan zij niet kunne voldoen. We presenteren de leugen als waarheid en verheerlijken satan wanneer we in verdriet en neerslachtigheid wandelen, omdat we denken dat het bij een christelijk leven hoort dat wij lijden. Uw Verlosser houdt van u, en hij presenteert aan u eeuwige vreugden in een leven van gehoorzaamheid. Er is niemand die ooit de vreugde van volle en gewillige overgave aan God heeft geproefd, die niet de vrede, geluk en zekerheid in zijn liefde heeft gevoeld.

Ik doe een beroep op u, mijn jonge vrienden. Hoe verlangend bent u om het verslag van het verleden uit te wissen, om uw verkeerde daden weggedaan te hebben? Wat een diepten van zonden staan open voor Gods blik, die verborgen zijn voor het menselijk oog! Elke geheime zaak zal in het oordeel aan het licht komen, hetzij goed, hetzij kwaad. Zonden uit het verleden, niet beleden of niet vergeven, zullen dan naar voren worden gebracht, om ons alleen maar te veroordelen en ons het deel van onze kosten aan te wijzen. Maar de beloften van God zijn vol van aanmoediging voor ons. [1 Johannes 10:9; Psalm 323:5; Spreuken 28:13; 32:1,2].

“Zoekt de HERE, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig” (Jesaja 55:6,7).

-RH Jan 13, 1891, ¶7, 10, 11

• ST 4-2-94; RH 1-13-91, 12-16-90; AUG 8-19-03; HP 51

Zondag 27/6 (Staren in de spiegel; Jesaja 64)

Terwijl Johannes de grote schare zag staan voor de troon van God, werd de vraag gesteld: “En een van de oudsten antwoordde en zeide tot mij: Wie zijn dezen, die bekleed zijn met de witte gewaden, en vanwaar zijn zij gekomen?” (Openb 7:13). Het antwoord werd gegeven: “Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams” (vs 14). Tegen een oneindige prijs is een fontein voorbereid voor onze reiniging. Als we nu onze klederen van karakter in deze fontein wassen, zal God ons ene plaats geven in de woningen die voorbereid worden voor hen die van Hem houden.

Alleen de bedekking waarin Christus zelf voorziet kan ons geschikt maken om in Gods nabijheid te komen. Deze bedekking, het kleed van Zijn eigen gerechtigheid, zal Christus op elke berouwvolle, gelovende ziel leggen. “Ik u aan van Mij te kopen ... witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde” (Openb 3:18).

Dit kleed, geweven in de weverij van de hemel, heeft niet een draad van menselijke makelij. Christus heeft in Zijn menselijkheid een volmaakt karakter ten toongesteld en zijn karakter wil Hij aan ons geven. “Al onze gerechtigheden als een bezoedeld kleed” (Jesaja 64:6). Alles wat wij uit onszelf kunnen doen is

aangetast door de zonde. Maar de zoon van God is geopenbaard, “opdat Hij de zonden zou wegnemen, en in Hem is geen zonde” (1Joh 3:5). Zonde wordt gedefinieerd als de “overtreding van de wet” (1Joh 3:4); wetteloosheid). Maar Christus was gehoorzaam aan elke vereiste van de wet. Hij zei tot zichzelf “ik heb lust om uw wil te doen, mijn God, uw wet is in mijn binnenste” (Psalm 40:9). Op aarde zei Hij aan zijn discipelen: “gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb” (Joh 15:10). Door zijn volmaakte gehoorzaamheid, heeft hij het voor elk mens mogelijk gemaakt om Gods geboden te gehoorzamen. Als wij onszelf onderwerpen aan Christus, zal het hart verenigd worden met zijn hart; de wil vermengd met het Zijne; het denken wordt één met zijn denken; de gedachten worden gevangengenomen door Hem; we leven in Zijn leven. Dit is wat het betekent om gekleed te zijn met Zijn kleed van gerechtigheid. Dan, als de Heer op ons neerziet, ziet Hij, niet het kleed van vijgenbladeren, niet de naaktheid en vervormingen van zonde, maar zijn eigen kleed van gerechtigheid, welke volmaakte gehoorzaamheid is aan de wet van Jehova.

Triest zal het terugkijken zijn op die dag als men van aangezicht tot aangezicht zal staan met de eeuwigheid. Het hele voorbijgegangene leven zal zich presenteren zoals het was. De wereldse plezieren, rijkdom en eer zullen dan niet zo belangrijk meer zijn. Men zal dan pas zien dat alleen de gerechtigheid die zij verachtten van waarde is. Zij zullen zien dat zij hun karakters hebben gemeten aan de misleidende verleidingen van satan. De gewaden die zij kozen, waren een symbool van hun pact met de eerste grote opstandeling.

-ST Nov 22, 1905, ¶13-6

• RH 7-19-92, 8-7-94; ST 11-24-90, 12-1-90; COL 309-314; GW92 438-442; SpTA06 23, 24; AG 24; OHC 349-350; TDG 226; ML 311

Maandag 28 maart (Toegerekende gerechtigheid; Romeinen 4:1-7)

Johannes zei: “En wij hebben aanschouwd en getuigen, dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Heiland der wereld” (1Joh 4:14). De Zoon van God nam de menselijke natuur aan. “Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond” (Joh 1:14). “Die Zich geopenbaard heeft in het vlees” (1Tim 3:16). De vereniging van de goddelijkheid met de mensheid brengt een gevallen ras een waarde, die wij nauwelijks kunnen bevatten. De mensheid en de godheid zijn verenigd in Christus, zodat Hij hen kon vertegenwoordigen die in Hem zouden geloven. Hij nam onze natuur aan, ervoer onze ervaringen en als onze vertegenwoordiger nam Hij ook onze verantwoordelijkheden over. De zonden van de mens werden op Christus gelegd en onschuldig als Hij was, verbond Hij zich om te lijden voor de schuld, opdat door het geloof in Hem de wereld gered zou worden... “met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons” (Rom 5:10). Christus verzoende de wereld met Zich, door hen niet hun overtredingen toe te rekenen. O, wat een medeleven en liefde wordt hier geopenbaard! De mensheid is verhoogd door de pogingen van Christus! Zijn offer was overvloedig en compleet. De Heilige stierf in plaats van de onheiligen. Hij kleedde zich in onze vuile gewaden, zodat we zijn smetteloos kleed van gerechtigheid, die geweven is op het weefgetouw van de hemel, aan kunnen doen. Hij betaalde de gehele schuld voor allen, die in Hem geloven als hun persoonlijke Verlosser. Zijn bloed reinigt van alle zonden en van alle ongerechtigheden. In Hem en door Hem alleen, hebben wij vergeving van zonden. Door geloof in zijn bloed worden we gerechtvaardigd in de ogen van God.

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Joh 3:16). We mogen ons niet vermaken met het idee dat God van ons houdt, omdat Christus voor ons gestorven is, maar dat Hij zo veel van ons hield dat Hij zijn eniggeboren Zoon voor ons liet sterven. De dood van Christus was noodzakelijk, zodat genade ons bereiken kon met Zijn volledige vergiffenis, en op hetzelfde moment gerechtigheid kon plaatsvinden door de rechtvaardige plaatsvervanger. De heerlijkheid van God werd geopenbaard in de rijke genade, die Hij uitstortte over een ras opstandelingen, die door bekering en geloof vergeven konden worden door de verdienste van Christus, want God zal op geen enkele manier de schuld wegnemen van hen die weigeren de verdienste van de gekruisigde en herrezen Verlosser te aanvaarden. Het is alleen door geloof in Christus dat zondaars de rechtvaardiging van Christus toegerekend krijgen en dat zij “zouden worden gerechtigheid Gods in Hem” (2Kor 5:21). Onze zonden werden op Christus gelegd, gestraft in Christus, weggemaakt door Christus, zodat Zijn gerechtigheid aan ons, die niet wandelen naar het vlees, maar naar de geest, toegerekend kon worden. Hoewel Hij aangeklaagd werd voor onze zonden, bleef Hij volmaakt zondeloos.

-ST May 30, 1895, ¶14, 6

• RH 7-5-92, 7-12-92, 7-19-92

Dinsdag 29 maart (Zonder de wet; Romeinen 3:21-31)

Wij moeten naar Christus opkijken als onze enige hoop voor het wegnemen van onze zonden; want in Hem is geen zonde. Hij werd zonde voor ons, zodat Hij de schuld kon dragen, staande voor de Vader schuldig in onze plaats, terwijl wij, die geloven in Hem als een persoonlijke Verlosser vanwege zijn verdienste, beschouwd worden als gevrijwaard van de besmettende invloed van zonde. Door de toegerekende gerechtigheid van Christus worden wij als onschuldig bevonden. Christus heeft aan elk menselijk wezen het bewijs gegeven dat Hij alleen in staat is om menselijk verdriet, pijn en zonde te dragen. Zij die Christus beschouwen als hun plaatsvervanger en losprijs, en hun hulpeloze zielen op Christus leggen, kunnen het verdragen Hem, de onzienlijke, te zien. De zegen: "Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien" (Mat 5:8) behoort bij toe. Als u in de val van de zonde bent gelopen, wees niet verontrust. Treuzel niet en ga niet rouwen in hopeloos ongeloof, maar breng uw zaak direct naar Jezus. "Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden", maar zodat Hij een perfecte Verlosser voor de mensheid was, werd Hij "in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen" (Heb 4:15). Hij begrijpt elk middel dat de vijand voorbereidt voor de onoplettenden. Hij leed, weerstond de verleidingen en Hij weet wat de mens nodig heeft om het kwade te weerstaan. Hij geeft bemoediging aan de zielen die op Hem vertrouwen als hun Verlosser, en belooft hen dat zij niet boven machte verzocht zullen worden. "Met elke verzoeking", zegt hij "Ik, uw Heer en Verlosser, heb voor u een uitweg gemaakt".

..Wat een heerlijke hogepriester is Jezus! Wij mogen onze zielsproblemen bij Hem neerleggen. Wij mogen onze geloofshand leggen op de beloften van God, daar Hij onze schuld wil kwijtschelden en ons de reinheid van Christus wil toerekenen. Door het geloof dat werkt door liefde, is de ziel gereinigd en de menselijke vertegenwoordiger kan God onderscheiden; want hij is een deelgenoot van de goddelijke natuur, gevluht uit de verderf dat in de wereld heerst door de begeerte. De enige grote behoefte van de zondaar is gerechtigheid en het woord van God wordt genoemd "de bediening, die rechtvaardigheid brengt" (2Kor 3:9). Want het laat een zondeloze Verlosser zien aan de vervuilde ziel, Eén die zonde geworden is voor ons, zodat wij de gerechtigheid van God konden worden door Hem. De gerechtigheid van Christus is een gratis geschenk; we kunnen het verkrijgen zonder geld en zonder prijs. Christus zelf is de zondendragers geworden. Persoonlijk beantwoordde Hij aan al de vereisten van de wet en door het offeren van Zichzelf, maakte Hij het mogelijk voor de menselijke vertegenwoordiger om de wet van God te houden en onschuldig voor God te staan, geaccepteerd in de Geliefde.

-ST Oct 3, 1895, 6-8

• ST 6-20-95, 8-18-90; RH 5-23-99, 2-26-89; PUR 6-5-02; 1SM 397-398; RC 47; FLB 111

Woensdag 30 maart (Kleren maken de man; Filippenzen 4:13; Rom. 6: 1-13)

Staat u op het fundament dat door Christus is gelegd? Geloof u in Hem, die voor ons gemaakt is tot "wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing"? (1 Kor 1:30). Zijn woord is waar en het vereist van hen die in Hem geloven om geheiligd te zijn in ziel, lichaam en geest. Heiligmaking is de norm voor onze volledigheid (volmaaktheid). Het moment dat we ons zelf overgeven aan God, in Hem geloven, hebben wij zijn gerechtigheid. wij realiseren ons dat wij verlost zijn van zonde en wij waarderen het offer dat gebracht is voor onze vrijheid.

Onze verlossing is compleet, want het is gefundeerd op de volbrenging van een plan dat al bestond lang voor de wording van de wereld. Voordat Christus kwam, kon een ceremoniële heiliging verkregen worden door het offeren van het bloed van stieren en geiten; maar deze offers konden ons geweten niet reinigen. Zij waren slechts een symbool van Christus, het grote Offer, de inhoud van alle offers en gaven, Hij kwam naar deze wereld om Gods wil te doen door zichzelf te offeren. Hij kwam als 's werelds Verlosser, om te staan aan het hoofd van de mensheid. De Heilige Geest komt tot de mens door Christus. We krijgen een besloten getuigenis over de waarde van Christus' offer. Gods woord verklaart: "Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus" (Heb 10:10). Het was een volledig en volmaakt offer dat gebracht werd voor ons.

De laatste grote crisis gaan we tegemoet. De werking van de mens der wetteloosheid is geopenbaard. "Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt " (2 Tess 2:7,8).

Christus vraagt onverdeelde hartendienst, het volledig gebruik van denken, ziel, hart en kracht. "Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God

ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam" (1Kor 6:19). Als wij ons overgeven, geeft Christus ons denken rust en wijdt Hij onze harten en handen in Zijn dienst. Zijn wijsheid geeft ons geestelijk leven en maakt het voor ons mogelijk zijn liefde te tonen aan God en aan anderen. Wij openbaren zijn genade in onze karakters; want wij hebben zijn leven. Hij doet ons smetteloos staan voor zijn Vader; want wij zijn geheiligd door Zijn bloed. We zijn gereinigd van dode werken; want Jezus neemt bezit van de geheiligde ziel, om al zijn impulsen te vernieuwen, ondersteunen en te leiden, en geeft levenskracht aan zijn doel. Zo worden wij tempels van de inwonende Heilige Geest.

-RH July 25, 1899, 13-15, 18

• RH 3-8-70, 2-10-03; HR 10-1-78; TDG 60

Donderdag 31 maart (Goedkope genade en wetticisme; Filippenzen 3:3-16)

Velen schrikken terug van het leven dat onze Verlosser leidde. Zij hebben het gevoel dat het een te groot offer vereist om het Voorbeeld na te doen, om vrucht voort te brengen in goede werken en geduldig het snoeien van God te doorstaan om nog meer vrucht te kunnen dragen. Maar wanneer de christen zichzelf beschouwt als een nederig instrument in de handen van Christus en zich vol geloof inspant tot elke taak, vertrouwend op de hulp die God beloofd heeft, dan zal hij het juk van Christus dragen en het als licht ervaren. Hij kan met moed en zelfvertrouwen opkijken en zeggen "want ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag" (2Tim 1:12).

Als wij obstakels op ons pad tegenkomen en die gelovig overwinnen, als wij tegenstand en verwijt tegenkomen en in Christus' naam de overwinning behalen, als wij onze verantwoordelijkheden dragen en onze taken uitvoeren in de geest van onze Meester, dan, inderdaad, verkrijgen wij een kostbare kennis van Zijn trouw en kracht....

Hoe meer wij over het karakter van Christus nadenken, en hoe meer wij zijn reddende kracht ervaren, hoe duidelijker wij onze eigen zwakheid en onvolmaaktheid zullen realiseren, en des te ernstiger zullen wij naar Hem opkijken als onze kracht en onze Verlosser. Wij hebben geen eigen kracht om de eigen zielentempel te reinigen van zijn vervuiling; maar als wij ons bekeren van onze zonden tegen God en vergiffenis zoeken door de verdienste van Christus, zullen wij deelhebben aan het geloof dat door liefde werkt en het hart reinigt. Door het geloof in Christus en gehoorzaamheid aan de wet van God, worden wij geheiligd en zo kunnen wij geschikt worden voor de gemeenschap van heilige engelen en de in witte kleren geklede verlost in het koninkrijk van heerlijkheid.

Het is niet alleen een voorrecht, maar de taak van elke christen om in een innige relatie met Christus te blijven en om een rijke ervaring te hebben in de dingen van God. Dan zal zijn leven vruchtbaar zijn in goede werken. Christus zei: "Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt" (Joh 15:8). In zijn brief aan de gemeente te Efeze probeert Paulus de broeders te bepalen bij "de geheimenis van het evangelie", de "onnaspeurlijke rijkdom van Christus" en verzekert hen dan van zijn ernstige gebeden voor hun geestelijke voorspoed...(Efez 3:8).

De apostel zelf spant zich in om dezelfde norm van heiliging te bereiken als die hij zijn broeders voorhoudt. Hij schrijft aan de Filippenzen: "Maar alles wat mij winst was, heb ik om Christus' wil schade geacht. Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, ... opdat ik Christus moge winnen"(Fil.3:7 e.v.).

-RH Apr 26, 1881, 6-9, 14

• BTS 10-1-16; ST 5-12-98, 1-2-01, 8-9-05; BEcho 3-19-94; RH 3-31-04; TMK 203

Vrijdag 1 april (Een goed gewoven stof; Matteüs 5:3)

Christus kwam om de verlorenen te zoeken en te vinden. Zijn instructie was beperkt tot de wil van hun eigen conditie in het dagelijkse leven. De nieuwsgierigheid die hen leidde tot het zoeken naar iets dat zij niet bezaten, toen zij tot Hem kwamen met prangende vragen, veranderde Hij in het meest eerbiedige, serieuze en krachtig verzoek. Toen zij zo enthousiast werden om te plukken van de boom der kennis, presenteerde Hij hen de vrucht van de boom des levens. Zij ontdekten dat iedere weg, die hen niet verder zou brengen in het geestelijk begrijpen van de smalle weg, op weg naar het eeuwig leven, een doodlopende weg was. Zij ontdekten dat elke bron opgedroogd was, behalve de bron van het eeuwige leven...

De wijsheid van de grote Leraar, die de mogelijkheden van onze onderzoekingen naar aardse oplossingen beperkt, richt de aandacht van allen tot de wetten van de fundering van onze wereld - tot

een gedragscode van moraal, puur, simpel en praktisch, ontdaan van de jarenlange types en offers, die hun betekenis verloren toen het enige ware Offer, Jezus, de eniggeboren Zoon van God, geofferd werd voor de zonden van de wereld. Zijn lessen aan zijn discipelen worden ontvangen door allen, die zijn discipelen worden, tot aan het einde van de tijd. Deze lessen ontslaan zijn volgelingen van elke gebondenheid aan de ceremoniële wet, en laat ze de verordening van de doop na; die ontvangen wordt door bekering en het geloof in Jezus Christus als de enige, die de zonde kan wegnemen...

God behandelt de menselijke vertegenwoordigers die zich aan Hem hebben verbonden, met hemels respect. De gehele wet van God is van dit karakter. Het neemt elk neerdrukkend gewicht die de mens zou kunnen leggen op zijn naaste, weg. Het schrijft alleen voor dat wat absoluut nodig is voor zijn lichamelijke, geestelijke en morele welzijn.

Hij doordrenkt de mens met de attributen van God, en bouwt het menselijk karakter op naar het goddelijk evenbeeld, een goed geweven stof van geestelijke schoonheid en perfectie.

Om dit te kunnen doen, om de mens een partnerschap in de grote firma van de hemel aan te bieden, gaan Christus' lessen vanaf het begin tot aan het einde van Zijn leven over nederig zijn voor God. Dit zal de mens leiden naar een liefde voor zijn broeder, - een geest van liefde en geduld voor allen voor wie Christus is gestorven. Oprechte nederigheid wordt uitgedrukt in de woorden: "Uw sieraad zij niet uitwendig"(1 Petr.3:3 e.v.). Nederigheid is de les die Jezus ons gaf in al Zijn onderwijzingen tijdens Zijn bediening, door advies en voorbeeld. Hij haalde dit kostbaar attribuut uit het stof waar Hij in had gelopen, en kleepte het met het kleed van Zijn eigen gerechtigheid. "Zalig de armen van geest", zegt Hij, "want hunner is het Koninkrijk der hemelen" (Mat 5:3).

-RH June 21, 1898, ¶1-2, 6-7

• 7T 148-149; DA 761-764; AG 128

Citaten uit de Volwassen les: YI 12-6-94; DA 762

====Les 2: 2-8 april : : Van omhoog neergeworpen

Zondaar, Jezus houdt van u. Hij heeft zijn eigen hand voor u in het vuur gestoken om u te redden. Laat daarom dan geloof de plaats innemen van twijfel, hoop en moed de plaats van angst en ongelooft. -RH Sept 22, 1896, 12

Sabbat 2 april (De heerlijkheid begeren; Ezechiël 28:15)

De eerste zondaar was één die door God uitermate verhoogd werd. Hij wordt uitgebeeld als de vorst van Tyrus, die uitmuntte in macht en grootheid. Beetje bij beetje gaf satan toe aan het verlangen van zelfverhoging, zie Ezechiël 28:17, Jesaja 14:13.

Ondanks het feit dat al zijn heerlijkheid afkomstig was van God, beschouwde deze machtige engel het als een zelfverdiensde. Niet tevreden met zijn positie, maar wel geëerd door de hemelscharen, waagde hij het de eer die de Schepper toebehoorde, te begeren. In plaats van God voorop te stellen in de genegenheid en loyaliteit van de geschapen wezens, was het zijn streven om hun dienst en trouw aan hem zeker te stellen. En door de heerlijkheid te begeren die de Vader aan zijn Zoon had toegekend, streefde deze engelenvorst naar macht die het voorrecht was van Christus alleen.

Tot het einde van de strijd in de hemel, blijft de grote overweldiger zichzelf rechtvaardigen. Toen bekendgemaakt werd dat hij met zijn sympathisanten verbannen zou worden van de zalige verblijfplaatsen, sprak de rebelse leider stoutmoedig zijn minachting uit over Gods wet. Hij stelde de goddelijke statuten aan de kaak als zijnde een beperking van hun vrijheid en verklaarde dat het zijn doel was om de wet af te schaffen...

Satans rebellie moest een les zijn voor het universum door de eeuwen heen, een constante getuigenis van de aard en verschrikkelijke gevolgen van zonde. De uitwerking van satans opstand, de gevolgen op zowel mensen als engelen, zou tonen wat het resultaat is van het zich afzetten tegen Gods autoriteit. Het zou getuigen dat met het bestaan van Gods regering en Zijn wet alle geschapen wezens afhankelijk van Hem zijn. Zo werd de geschiedenis van dit verschrikkelijke experiment van opstand dus een permanente bescherming voor alle heilige wezens, om te voorkomen dat ze bedrogen zouden worden over de aard van de overtreding, om hen te redden van het doen van de zonde en het lijden onder de straf ervan.

In Zijn grote genade sprak God woorden van bemoediging tot de mensenkinderen. Aan iedereen die zich bekeert en naar Hem toegaat, biedt Hij overvloedige vergeving. Vergeving van zonde is de eerste vrucht van de werking van de Heilige Geest in het leven. Het is het enige proces waardoor goddelijke reinheid het beeld van Christus reflecteert in zijn verlore onderdanen. In Christus huist alle volheid. Hij leert ons om alle dingen als verlies te beschouwen voor de uitmuntendheid van de kennis van Christus Jezus onze Heer.

-PC 64, 65

• RH 11-17-91, 9-24-01; ST 9-24-94, 4-28-90, 9-18-93; PP 34-37; GC 493-499; 1888 1197-1203; PC 63-65, 167-168

Zondag 3 april (De Schepper van alles; Johannes 1:1-3; Kolossenzen 1:16,17)

De apostel verhoogde Christus voor zijn broeders als de Ene, door wie God alle dingen geschapen heeft en door wie Hij zorgde voor hun verlossing. Hij verklaarde dat de hand, die de werelden in de ruimte op zijn plaats hield, en hun ruimtelijke ordening en onvermoeibare bewegingen in het hele universum van God bijeenhoudt, de hand is, die genageld was aan het kruis voor hen. "Want in Hem zijn alle dingen geschapen", schreef Paulus, "die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem" (Kolossenzen 1:16,17 e.v.). Hij is in alle dingen gelijk geworden aan Zijn broeders. Hij werd vlees, zoals wij zijn. Hij wist wat het betekende om hongerig en dorstig en moe te zijn. Hij werd gesterkt door voedsel en verfrist door slaap. Hij was een vreemdeling en gast op de aarde – in de wereld, maar niet van de wereld. Beproefd en getoetst zoals mannen en vrouwen vandaag beproefd en getoetst worden, leidde Hij een leven vrij van zonde. Teder, meelevend, sympathiek, altijd denkend aan anderen, vertegenwoordigde Hij het karakter van God. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond ...vol van genade en waarheid" (Johannes 1:14)..

De waarschuwingen uit het woord van God voor de gevaren die de christelijke kerk omgeven, gelden vandaag voor ons. Zoals in de tijd van de apostelen men door traditie en filosofie het geloof in de Schrift trachtte te vernietigen, zo zoekt de vijand van de rechtvaardigheid vandaag, door de aangename gevoelens van hogere kritiek, evolutie, spiritualisme, theosofie en pantheïsme, een manier om zielen te leiden naar verboden wegen. Voor velen is de Bijbel een lamp zonder olie, omdat zij hun denken hebben veranderd in kanalen van speculatief geloof, dat misverstanden en verwarring brengt. Het werk van hogere kritiek, het ontleden, vernietigen en weer opbouwen, vernietigt het geloof in de Bijbel als een goddelijke openbaring. Het berooft Gods woord van een kracht om te beheersen, te verheffen en mensenlevens te inspireren. Door spiritualiteit worden velen geleerd om te geloven dat begeerte de hoogste wet is, dat overspeligheid vrijheid is en dat de mens alleen aan zichzelf verantwoording schuldig is...

De kennis over God, zoals geopenbaard in Christus, is de kennis die iedereen, die gered wil zijn, moet hebben. Dit is de kennis die verandering brengt in het karakter. Eenmaal ontvangen in het leven, zal het de ziel herscheppen naar het beeld van Christus. Dit is de kennis waartoe God Zijn kinderen uitnodigt om te ontvangen, al het andere is ijdelheid en nietigheid.

-AA 471-475

• RH 2-4-90; ST 5-1-93, 1-11-99, 9-4-01, 11-15-99, 5-17-05; LHU 34

Maandag 4 april (Een mooi en perfect wezen; Ezechiël 28:12-19; Jesaja 14:12)

De Heer stort op deze mannen (intellectuele sceptici) die door de wereld bewonderd worden, kostbare intellectuele gaven; Hij begiftigt hen met een meesterbrein; maar zij gebruiken het niet ter ere van God. Zij scheiden zich van Hem af zoals satan deed; maar terwijl zij dat doen, behouden ze nog veel van de door Hem geschonken kostbare gedachten, en deze plaatsen zij in een verkeerde setting om glans te geven aan hun eigen menselijke gevoelens, om de uitingen die geïnspireerd zijn door het kwade, aantrekkelijker te maken. Het is waar dat in de geschriften van de heidenen en ongelovigen gedachten worden gevonden van een verheven karakter, die aantrekkelijk zijn voor het denken. Maar daar is een reden voor. Was niet satan de lichtdrager, de verspreider van Gods heerlijkheid en de eerste na Jezus in macht en majesteit? In het geïnspireerd woord, wordt hij beschreven als "volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon". De profeet zegt: "In Eden waart gij, Gods hof; allerhande edelgesteente overdekte u" (Ezechiël 28: 12 e.v.)

Satan schreef aan God al het kwade toe, die de mens geërfd heeft. Hij presenteert Hem als een God die plezier heeft in het lijden van Zijn schepselen, als wraakzuchtig en onverbiddelijk. Het was satan die de leer van het eeuwige lijden als straf voor de zonde bedacht, omdat hij op deze manier de mens kon leiden naar ontrouw en opstand, zielen kon verleiden en zo het verstand van de mens onttronen.

De hemel, zag neer op de misleidingen waartoe de mens geleid wordt, en wist dat een goddelijke Instructeur naar de aarde moest komen. De mens in al zijn onnozelheid en morele duisternis, moest licht hebben, geestelijk licht; want de wereld kende God niet, en Hij moest aan hun verstand geopenbaard worden. De waarheid keek van de hemel naar beneden en zag niet de weerspiegeling van haar beeld; want de wereld was in dichte wolken van morele duisternis en somberheid gehuld, en de Heer Jezus alleen kon de wolken opzij schuiven, omdat Hij het licht van de wereld was. ...

Het leven van Christus was een leven gedreven door een goddelijke boodschap van de liefde van God, en Hij verlangde er intens naar om die liefde rijkelijk met anderen te delen. Medeleven straalde van Zijn gezicht af en zijn lessen waren gekarakteriseerd door genade, nederigheid, waarheid en liefde. Elk lid van Zijn gemeente moet die zelfde kwaliteiten laten zien, alsof Hij zich voegt bij de zegevierende kerk. De liefde van Christus is zo breed, zo vol van glorie, dat, alles wat mensen bestempelen als groots, verdwijnt in het niet. Als wij maar een tipje ervan konden zien, zouden wij uitroepen: "O, de diepte van de rijkdom van de liefde die God verleent aan mensen door het geven van zijn eniggeboren Zoon als geschenk!

-FE 175-176, 179

• 4MR 84-85

Dinsdag 5 april (De val van een volmaakt wezen; Ezechiël 28:13,17; Deuteronomium 8:1-8)

Zonde begon bij hem, die naast Christus stond, in hoog aanzien bij God, en de hoogste macht en eer had tussen de hemelbewoners. Voor zijn val was Lucifer de bedekkende cherub, heilig en onbezoedeld. De profeet van God zegt: "Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden"(Ezechiël 28:15). Vrede en vreugde, in volmaakte onderwerping aan de wil van de Hemel, bestond bij de gehele engelenschaar. Liefde voor God was het voornaamste, liefde voor elkaar onpartijdig. Dat was de staat waarin alles zich bevond, voordat zonde zijn intrede deed.

Maar deze gelukkige staat veranderde. De profeet zegt tegen de vorst van het kwaad: "Trots was uw hart op uw schoonheid – met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan"(Ezechiël 28:17). Hoewel God Lucifer edel en schoon geschapen had en hem verhoogd had in een hoge rang onder de engelenschaar, had Hij hem niet geplaatst boven de mogelijkheid van het kwaad. Lucifer had de macht, indien hij daarvoor koos, om deze gaven te misbruiken. Hij kon in het aanzien van God blijven, geliefd en geëerd door de engelen, zittende op zijn verheven positie met enorme, onzelfzuchtige zorg, zijn edele krachten uitoefenen om anderen te zegenen en zijn Maker te eren. Maar, beetje bij beetje, begon hij zijn eigen eer te zoeken, en zijn krachten te gebruiken om de aandacht naar zichzelf te trekken en eer te verwerven. Geleidelijk aan, droeg hij de engelen op over wie hij zeggenschap had om hem te dienen in plaats van al hun krachten te wijden aan hun Schepper. Deze wending misleidde zijn eigen verbeelding, en bezoedelde allen die zich impliciet aan zijn gezag overgaven.

Het hemelse hof vermaande Lucifer om zijn koers te veranderen. De Zoon van God waarschuwde hem en smeekte hem om zich niet eraan te wagen zijn Maker te ontteren, en zo verderf over zichzelf uit te roepen. Maar in plaats van zich over te geven, vertelde Lucifer aan hen die hem liefhadden, dat hij verkeerd beoordeeld was en dat zijn waardigheid niet gerespecteerd werd, en dat zijn vrijheid aan banden gelegd werd....

Tot het laatst toe weigerde hij te erkennen dat zijn koers gecorrigeerd moest worden. Toen de consequentie van zijn onvrede duidelijk werd, en het decreet kwam dat hij en zijn sympathisanten voor altijd verbannen zouden worden van de hemelse woonplaats, gaf de oerverleider de schuld volledig aan Christus. Eenstemmig verklaarden satan en zijn schare dat als zij niet gestraft waren, er nooit een opstand zou zijn geweest, en zo werd Christus verantwoordelijk gesteld voor hun koers. Zo koppig en vasthoudend in hun disloyaliteit, zochten ze tevergeefs een manier om de heerschappij van God omver te werpen, en beweerden ze vol heiligschennis dat ze onschuldige slachtoffers waren van de onderdrukkende macht en werden de oerrebel en al zijn sympathisanten uiteindelijk uit de hemel verbannen.

-4SP 316-318

• YI 2-7-95; 4SP 316-323; 4BC 1162-63; FE 331-332

Woensdag 6 april (Verlangen om God te zijn; Ezechiël 28:14; Jesaja 14:12-14)

Satan is constant bezig om de menselijke gedachten te beïnvloeden met zijn subtiele kunsten. Hij is een meester brein, gegeven door God, maar bezoedelde de edele vermogens door zich te verzetten, zodat de raadgevingen van de Allerhoogste geen invloed hebben. Hij had een gevorderde ervaring in zijn relatie tot de God van de hemel, en hij oefent zijn kennis over God op een zodanige manier uit om het goddelijke karakter verkeerd begrepen te laten worden. Satan was een afvallige en allen die de weg van de afvalligheid volgen, zullen op dezelfde manier te werk gaan. Er was een tijd dat Lucifer harmonieus leefde met God en het was zijn vreugde om de goddelijke opdrachten uit te voeren. Zijn hart was vervuld met liefde en vreugde in het dienen van zijn Schepper, totdat hij begon te denken dat zijn wijsheid niet afkomstig was van God, maar uit hemzelf kwam en dat hij net als God het waard was om eer en macht te ontvangen. Toen hij ontdekte dat hij niet als God kon zijn, werd hij vervuld met rebellie en wilde zijn wil niet onderwerpen aan de wil van God.

Als mensen afvallen van de waarheid, zal altijd de vraag rijzen: “Hoe kon het gebeuren?” En als ze geen reden kunnen vinden voor de afvalligheid, zullen ze geneigd zijn te geloven dat de afvalligen nooit een echte ervaring in de waarheid en het plan van God hebben gehad, dat ze geheel onoprecht waren in hun belijdenis; maar dat is geen goede redenering. Wat was de oorzaak van satans rebellie? Was er een gerechtvaardigde reden aan te wijzen voor zijn zonde? De plaats waar zonde ontstond, is aangewezen, maar de reden voor zonde kon niet gevonden worden; want er is geen reden voor zijn bestaan. Er staat geschreven over satan: “Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden.” Allen die zijn afgevallen, hebben geen echt excuus. Hun afvalligheid zal zich manifesteren in rebellie en zelfverheffing, zoals het was bij de eerste afvallige. Van hem is geschreven: “Trots was uw hart op uw schoonheid – met uw luister hebt gij ook uw wijsheid teniet doen gaan.”

De Here zelf gaf Lucifer zijn glorie en wijsheid, en maakte hem de bedekkende cherub, goed, edel, en uitermate lieflijk. Maar schoonheid, wijsheid en eer werden aan Gods schepselen gegeven als een geschenk van liefde. Om diezelfde reden heeft God aan de mensen intellectuele talenten gegeven, kwaliteit van het denken en karakter, zodat zij in staat zouden zijn om vertrouwelijke posities in te nemen en hun Schepper en Verlosser te eren. Maar net als satan, verhief men het eigen ik vanwege hun schoonheid en wijsheid, en bezoedelde hun talenten, beschadigden hun karakters en gebruikten hun door God gegeven talenten voor de eigen eer in plaats van de glorie voor God en het beste voor anderen. De hele wereld is beschadigd door de valse principes die satan hen doet volgen.

-ST Sept 18, 1893, 1-3

• 4SP 316-323; 4BC 1162-1163; 4MR 84-85)

Donderdag 7 april (Satan op aarde; 2 Korintiërs 11:14; Openbaring 12:7-12; 1 Petrus 5:8)

De gevallen mens is satans rechtmatige gevangene. De bediening van Jezus Christus was om hem te redden uit zijn macht. De mens is van nature geneigd satans suggesties te volgen en kan uit zichzelf deze verschrikkelijke vijand niet succesvol weerstaan, tenzij Christus, de machtige overwinnaar, in hem woont, zijn verlangen leidt en hem kracht geeft. God alleen kan de macht van satan begrenzen. Hij gaat op en neer over de aarde, loopt er heen en weer. Hij is elke seconde op zijn hoede, uit angst om een gelegenheid mis te lopen zielen te vernietigen. Het is belangrijk dat Gods volk dit begrijpt, zodat zij uit zijn klauwen kunnen ontsnappen. Satan is zijn misleidingen aan het voorbereiden voor zijn laatste campagne tegen het volk van God, zodat zij niet zullen begrijpen dat hij het is. 2 Korintiërs 11:14 zegt: “Geen wonder ook! Immers, de satan zelf doet zich voor als een engel des lichts”. Terwijl sommige misleidde zielen beweren dat hij niet bestaat, houdt hij hen gevangen en bewerkt hij hen in grote mate. Satan weet beter dan Gods volk welke macht zij over hem hebben, wanneer zij zich sterken in Christus. Als zij nederig gaan tot de machtige Overwinnaar voor hulp, vast vertrouwend op Christus, kunnen zij satan en de zijnen succesvol weerstand bieden. Hij is te sluw om openlijk, vrijmoedig met zijn verleidingen aan te komen, omdat dan de christen uit zijn slaperige toestand gewekt zou worden en hij zich zou overgeven aan de sterke en machtige Verlosser. Maar satan komt op een onherkenbare, en in vermomming werkt hij aan de kinderen der ongehoorzaamheid, die goddelijkheid belijden. Satan zal tot het uiterste gaan met zijn macht om Gods volk lastig te vallen, te verleiden en te misleiden.

Hij die het durfde om onze Heer te naderen, te verleiden en te tarten, die de macht had om Hem in zijn armen te nemen en Hem te brengen naar het dak van een tempel, en te dragen naar een extreem hoge berg, zal zijn kracht in wonderbaarlijke mate uitoefenen op de hedendaagse generatie, die ver

ondergeschikt zijn aan de wijsheid van hun Heer, en die bijna volledig onwetend zijn over zijn subtiliteit en kracht.

Op een wonderbaarlijke manier zal hij de lichamen van hen, die van nature geneigd zijn toe te geven aan zijn gepleit, beïnvloeden. Satan jubelt bij zichzelf als men hem als een verzinsel afschildert. Als er licht over gedacht wordt en hij gezien wordt als een kinderlijke illustratie, of een beest, vindt hij het prima. Er wordt zo min over hem gedacht, dat de gedachten niet voorbereid zijn op zijn wijze plannen, en zo gaat het hem goed af. Als zijn kracht en subtiliteit begrepen werden, zou het denken voorbereid zijn en hem succesvol weerstaan.

-RH May 13, 1862, 1-3

• 1T 341-345; 4bSG 100-105; Mar 206-207; TDG 309; 4SP 320-323; MYP 51-61

Vrijdag 8 april (De tegenstander berispt; Zacharia 3:2)

Het werk van satan als een aanklager begon in de hemel. Dit is zijn werk op aarde sinds de val van de mens, en het zal hoe meer wij het einde van 's werelds geschiedenis naderen, zijn speciale werk blijven. Bij het zien van de korte, hem nog resterende tijd, zal hij met grotere ernst misleiden en vernietigen. Hij is boos als hij een volk op aarde ziet, dat, zelf in hun zwakte en zondigheid, respect hebben voor de wet van Jehova. Hij is vastbesloten hen God niet te laten gehoorzamen. Hij geniet van hun onwaardigheid, en heeft middelen voorbereid voor elke ziel, zodat zij allen verstrengeld en gescheiden van God zullen zijn...

Elke manifestatie van Gods kracht aan zijn volk doet vijandigheid ontstaan bij satan. Elke keer als God ten behoeve van hen werkt, werken satan en zijn engelen met vernieuwde krachten om hun verderf te bewerkstelligen. Hij is jaloers op allen, die Christus tot hun kracht maken. Zijn doel is om hen aan te zetten tot het kwaad, en als hij succes heeft, laat hij hen de schuld ervan dragen. Hij wijst op hun vuile gewaden, hun vernietigde karakters. Hij toont hen hun zwakheid en dwaasheid, hun zonde van ondankbaarheid, hun ongelijk zijn aan Christus, waarmee zij hun Verlosser onteren. Dit alles geeft hij aan als argument om zijn gelijk te bewijzen, om zijn werk naar hun ondergang te bewerkstelligen. Hij tracht hun zielen angstig te maken met de gedachte dat hun zaak hopeloos is, dat de smet van hun verontreiniging niet uitgewassen kan worden. Hij hoopt daarmee hun geloof te vernietigen, zodat zij zich volledig zullen overgeven aan zijn verleidingen, en zich zullen afkeren van hun trouw aan God.

Het volk van God kan niet uit zichzelf ingaan tegen de aanklachten van satan. Als zij naar zichzelf kijken, dan raken zij ontmoedigd. Maar zij doen een beroep op de goddelijke Advocaat. Zij pleiten voor de inbreng van hun Verlosser. Omdat "Hijzelf rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is" (Romeinen 3:26). Vol vertrouwen roepen de kinderen van de Heer naar Hem om de aanklachten van satan het zwijgen op te leggen en zijn middelen te stoppen. "Doe mij recht ten opzichte van mijn tegenstander," bidden zij: en met het machtige argument van kruis, legt Christus de aanklager moedig het zwijgen op.

Ondanks de gebreken van het volk van God, wendt Christus zich niet af van de objecten van Zijn zorg. Hij heeft de macht om hun kleding te veranderen. Hij verwijdert de vuile gewaden, Hij geeft de bekeerde gelovigen Zijn eigen kleed van gerechtigheid en schrijft achter hun namen in de hemelse boeken "VERGEVEN". Hij belijdt voor het hemelse universum dat zij de Zijnen zijn. Satan, hun tegenstander, wordt aangewezen als de aanklager en misleider. God zal recht doen aan Zijn uitverkorenen.

-COL 167-169

• GCDB 3-2-97; RH 9-22-96; COL 164-170

Citaten uit de Volwassen les: COL 169; GCDB 3-2-97

Verdere studie: PP 35-43, 349; DA 464; 4BC 675. 676

==== Les 3: 9-15 april : : : Een Kleed van Onschuld

Als we onszelf aan Christus onderwerpen, wordt ons hart verenigd met Zijn hart, onze wil fuseert in Zijn wil, het verstand wordt één met Zijn verstand, de gedachten komen onder de controle van Hem; we leven Zijn leven. Dit is wat het betekent om gekleed te zijn met de kleden van Zijn gerechtigheid. – FLB 113.

Sabbat 9 april (De Zoon van God; Genesis 1:27)

Nadat de aarde, gevuld met dieren en het plantenrijk, geschapen was, werd de mens, het kronende werk van de Schepper én diegene voor wie de prachtige aarde gemaakt was, ten tonele geroepen. De heerschappij van deze wereld werd aan de mens gegeven, over al wat zijn ogen aanschouwden; want “God zeide: Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over... de gehele aarde... En God schiep de mens naar zijn beeld; ... man en vrouw schiep Hij hen” (Genesis 1:26, 27). Hier wordt de oorsprong van het menselijk geslacht duidelijk uiteengezet; en het geïnspireerde verslag geeft het zo helder weer, dat er eigenlijk geen ruimte voor valse conclusies is. God schiep de mens naar Zijn eigen beeld. Er is hier niets geheimzinnigs. Er is geen enkele reden voor de veronderstelling dat de mens zich langzaam ontwikkeld heeft van de lage vormen van dierlijk- of plantenleven. Een dergelijke leer verlaagt het grote werk van de Schepper tot het niveau van de beperkte, aardse opvattingen van de mens. De mens is er zo op gebrand om God uit het plaatje van de grootsheid van het universum te laten, dat de mens zelf gedegradeerd wordt en beroofd wordt van de waardigheid van zijn oorsprong. Hij die de werelden schiep en met verfijnde bekwaamheid de bloemen van het veld gekleurd heeft, die de hemel en de aarde met de wonderwerken van Zijn macht gevuld heeft, kwam om Zijn schitterende werk te kronen, om een persoon in het midden van Zijn werk te plaatsen om heerser van de mooie aarde te zijn, en Hij maakte een wezen dat de hand die hem leven gaf, waardig was. Het geslachtsregister van ons geslacht, zoals door inspiratie gegeven, herleidt de oorsprong, niet naar een lijn van ontwikkelende bacteriën, kruipende beestjes en viervoetige dieren, maar naar de grote Schepper. Hoewel gevormd uit de aarde, was Adam “de zoon van God” (Lucas 3:38)...

De mens moest Gods beeld weerspiegelen, zowel in uiterlijk als in karakter. Alleen Christus is “de afdruk van zijn wezen” (Hebr. 1:3) van de Vader; maar de mens was gevormd naar het beeld van God. Zijn natuur was in harmonie met de wil van God. Zijn verstand was in staat om goddelijke dingen te bevatten. Zijn genegenheden waren puur; zijn eetlusten en andere lusten werden beheerst door het verstand. Hij was heilig en gelukkig in het dragen van het beeld van God en in volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn wil.

... Het zondeloze paar droeg geen kunstmatige kleding; zij waren gekleed met een bedekking van licht en heerlijkheid, zoals de engelen dat dragen. Zo lang als zij in gehoorzaamheid aan God leefden, omhulde dit gewaad van licht hen.

– PP 44-45.

• PP 44-47; AG 4; TMK 13

Zondag 10 april (De Eerste Dagen: 2 Timoteüs 3:16, 17; Lucas 21:36)

Deze wereld is onze school, een school van discipline en onderricht. We zijn hier geplaatst om karakters te vormen zoals het karakter van Christus, en om de gewoontes en de taal van het hogere leven aan te leren. Slechte invloeden liggen overal op de loer. De ontwikkelingen van de zonde worden zo volledig, zo diep, zo weerzinwekkend voor God, dat Hij spoedig in al Zijn heerlijkheid zal opstaan om de aarde verschrikkelijk op te schudden. De plannen van de vijand zijn zo kundig, de complicaties die hij teweeg brengt zo veelvuldig, dat zij die zwak in het geloof zijn, deze misleidingen niet zullen waarnemen. Zij vallen in het net dat door satan voorbereid is, die door menselijke instrumenten werkt, om, ware het mogelijk, zelfs de uitverkorenen te verleiden. Alleen zij die nauw met God verbonden zijn, zullen in staat zijn om de leugens en de intriges van de vijand te onderscheiden.

De principes van Gods regering, de enige principes die van eeuwigheid tot eeuwigheid zullen standhouden, zouden gevolgd moeten worden door hen die streven naar de toegang tot het Koninkrijk der hemelen. De scheidslijn tussen zij die God dienen en zij die dat niet doen, moet duidelijk en zuiver gehouden worden.

Laten we God toestaan om onze gedachten te beheersen. Laten we niets zeggen of doen waardoor een ander persoon van de juiste weg geleid wordt. Ik word erg verdrietig als ik eraan denk hoe weinigen laten zien dat zij de uitbundige zegen van omgang met een opgestane en opgevaren Verlosser hebben geproefd. Mensen van de wereld streven naar de heerschappij. Gods volgelingen moeten voortdurend hun ogen op Christus gericht houden, en bij iedere stap vragen, "Is dit de weg van de Here?" ...

O, dat ons volk toch zou beseffen wat hun gewin zou zijn als ze voortdurend hun ogen op Jezus gericht zouden houden. "En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is" (2 Kor. 3:18). Hij is onze Alfa en onze Omega. Door dicht bij Hem te blijven, met Hem in verbinding te staan, zullen we zoals Hij worden. ...

Eén ding is zeker: We moeten voortdurend streven naar de uitmuntendheid welke God wil dat we bereiken. We moeten niet falen of ontmoedigd raken. Er zullen verwarringen ontstaan, die de zielen van Gods werkers zullen beproeven. Verwacht beproevingen, en laten we onszelf beschermen door gebed en vertrouwen. Laten we niet naar iets zoeken om spijt van te hebben. Christus heeft ons een belofte gedaan: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Joh. 15:10, 11).

-AUCR Feb 1, 1904, ¶1, 3-5, 8

• AUCR 2-15-04; 20MR 152-155; TDG 75, 96; ML 251

Maandag 11 april (Naakt Maar Niet Beschaamd; Gen. 2:20-25; Matt. 10:26)

Toen de mens uit de hand van de Schepper voortkwam, was hij een magnifieke gestalte met een volmaakte symmetrie. Zijn gezicht bezat de blozende glos van gezondheid en straalde van het licht van leven en vreugde. Adam was veel langer dan de mens, die tegenwoordig de aarde bewoont. Eva was iets kleiner; toch was ook haar gestalte nobel, en bovendien heel mooi. Het zondeloze paar droeg geen kunstmatige kleding; ze waren gekleed in een bedekking van licht en heerlijkheid, net zoals de engelen dat dragen. Zo lang als zij in gehoorzaamheid aan God zouden leven, zou dit kleed van licht hen omhullen. ...

God Zelf gaf Adam een metgezel. Hij voorzag in een "hulp... die bij hem past" (Gen. 2:18). Een hulp die gelijk was aan hem, iemand die geschikt was om zijn metgezel te zijn, en iemand die één met hem kon zijn in zowel liefde als medeleven. Eva werd gevormd uit een rib die uit Adam genomen was, wat veelbetekenend was: ze zou niet over hem heersen als zijn meerdere, noch overheerst worden als dat ze een mindere was, maar ze zou als zijn gelijke naast hem staan, om door hem geliefd en beschermd te worden. Een deel van de man, "been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees" (Gen. 2:23), zij was zijn tweede ik, en dit liet de nauwe band en de liefdevolle hechtheid zien die tussen hen zou bestaan. "Want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het" (Ef. 5:29). "Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn" (Gen. 2:24).

God vierde het eerste huwelijk. Daarom is de Schepper van het universum de uitvinder van deze instelling. "Het huwelijk zij in ere" (Hebr. 3:14); het was één van de eerste geschenken van God aan de mens, en het is één van de twee instellingen die Adam na de zondeval met zich meenam buiten de poorten van het paradijs. Als de goddelijke principes worden erkend en gehoorzaamd in deze relatie, is het huwelijk een zegen; het beschermt de reinheid en het geluk van het geslacht, het voorziet in de sociale noden van de mens, het verhoogt de fysieke, het intellectuele, en de morele natuur. ...

De schepping was nu compleet. "Alzo werden voltooid de hemel en de aarde en al hun heer." "En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed." Eden bloeide op de aarde. Adam en Eva hadden vrije toegang tot de boom des levens. Geen smet van de zonde of een schaduw van dood bedierf de prachtige schepping. "Terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden." (Gen. 2:1; Gen. 1:31; Job 38:7)

-PP 45-47

• HS 138-140; RH 8-28-94-7-94; ST 11-22-05; COL 309-317; 3SG 33-35; OHC 349-350; LHU 163; FLB 113; ML 311

Dinsdag 12 april (De Test; Genesis 2:15-17, 3:1-4)

Door één enkele zelfingenomen daad, door één handeling in ongehoorzaamheid aan Gods uitdrukkelijke wil, verloor Adam zijn prachtige thuis in Eden, en werden de poorten van onrechtvaardigheid en rampspoed geopend over onze wereld; en toch beweren mensen dat God niet

nauwgezet is, en geen volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn wet eist. De voorschriften van Jehova zijn net zo onveranderlijk als Zijn eeuwige troon. Het verontschuldigen van zonde op grond van de bewering dat God laks is in Zijn regering, is ontierend voor de grote Heerser van het universum, en riskant voor de mens. Het is een poging om Zijn eisen at te zwakken en om de kracht van de wet teniet te doen. Zij die een dergelijke leerstelling onderstrepen, plaatsen zichzelf aan de zijde van de eerste grote opstander, en hoe nobel hun religieuze belijdenissen ook mogen zijn, Christus noemt ze “werkers der ongerechtigheid” (Luc. 13:27). ...

God zei tegen Adam dat hij daarvan niet zou “eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven” (Gen. 2:17). Satan kwam, en met welgekozen woorden bood hij een aantrekkelijke verleiding aan. Hij redeneerde dat zij in slavernij waren door het verbod om te eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, dat zij als goden zouden zijn als zij ervan zouden eten, en hij ontkende de besliste uitspraak van God, dat ze voorzeker zouden sterven als ze er van zouden eten. ...

God verandert zijn plannen niet, noch bedenkt hij iets nieuws om de mens in een ander tijdperk of dispensatie te redden. Bij Hem is “geen verandering... of zweem van ommekeer” (Jac. 1:17). Hij schaft de wet niet af om de mens met Zichzelf in harmonie te brengen. Als Hij voorgesteld had om de geldigheid van de wet over de mensen op enig moment dan ook teniet te doen, had Hij dit gedaan toen Adams falen om aan diens vereisten tegemoet te komen hem onder die verschrikkelijke veroordeling plaatste. Maar God voorziet niet in een dergelijke ontsnapping in deze noodsituatie. Hij verdreef het schuldige paar uit de tuin. De wet zegt dat de schuld die de zonde brengt, de dood is, en zij hebben dit zichzelf, door hun opzettelijke keuze, aangedaan; het verlies van eeuwig leven. Gods handelen ten opzichte van de opstandigen is niet veranderd. Er is geen weg terug tot onschuld en het leven zelf, alleen door berouw voor het overtreden van Gods wet, én geloof in de verdiensten van het goddelijke offer, die voor onze overtredingen in het verleden geleden heeft; dan bent u aangenomen in de Geliefde op voorwaarde van gehoorzaamheid aan de geboden van de Schepper.

... De Geest van God die op het menselijke hart werkt, leidt er nooit toe dat de wet van Jehova veronachtzaamd wordt. Verlicht door deze hemelse invloed zullen we met ontzag de vorstelikheden van diens vereisten zien, de walgelijkheid van de zonde, en ervaren we de verschrikking van de onoverkomelijke straf voor de overtreder.

-ST Dec 15, 1887, ¶1, 2, 4, 5

• 4SP 350; 10MR 325-327

Woensdag 13 april (Nieuwe Kleren; Genesis 3:6-11)

Na zijn overtreding beelde Adam zichzelf als eerst in dat hij naar een hoger bestaan zou rijzen. Maar al gauw beangstigde de gedachte aan zijn overtreding hem. De lucht, die eerst zacht en een evenredige temperatuur had, verkilde het schuldige paar. Zij bezaten een bewustzijn van hun zonde, en voelden een vrees voor de toekomst, een gevoel van nood en tekortkoming, een naaktheid van de ziel. Het leek alsof de liefde en vrede ver van hen was, en in plaats daarvan maakte een gevoel van gebrek zich van hen meester, iets dat zij nog nooit ervaren hadden. Voor het eerst in hun leven keerden hun aandacht zich naar het uitwendige. Zij waren voorheen niet gekleed, maar waren bedekt met licht zoals de hemelse engelen. Dit licht dat hen had omhuld, verdween. Om zich van het gevoel van naaktheid, wat zij ervoeren, te ontdoen, werd hun aandacht getrokken naar het zoeken naar een bedekking van hun lichamen; want hoe konden zij God en de engelen naakt onder ogen komen. ...

Velen vinden de straf van Adams overtreding te overdreven voor maar zo'n kleine zonde. De vijand van alle gerechtigheid heeft de ogen van de zondaren verblindt, zodat de zonde niet als zonde beschouwd wordt. Hun standaard van wat zonde nou precies inhoudt, is heel anders dan de standaard die God erop na houdt. Als zij, die Adams zonde als iets kleins beschouwen, wat nauwkeuriger zouden kijken, zouden ze Gods grote genade zien door Adam de kleinst mogelijke test te geven. Het vroeg amper om zelfverloochening van Adams zijde, door niet te eten van de vrucht van de boom van kennis, want hij had alles al om in zijn behoefte te voorzien. Een medelevende God gaf geen zware test, geen sterke verleiding die het menselijke uithoudingsvermogen en de mogelijkheid om te weerstaan tot het uiterste zou beproeven. De vrucht zelf was onschuldig. Als God Adam en Eva niet had verboden om van de vrucht van de boom van kennis te eten, zou hun daad in het nemen ervan niet zondig geweest zijn. Tot het moment van Gods verbod had Adam van de vrucht van de boom mogen eten zonder dat het enige schade zou berokkenen. Maar nadat God had gezegd, “Daarvan zult gij niet eten” (Gen. 2:17), werd die daad een grote misdaad. Adam was ongehoorzaam geweest aan God. Hierin lag zijn zonde. Het feit dat Adams beproeving maar heel klein was, maakte zijn zonde des te groter.

...God, de Bestuurder van het universum, heeft alles ondergeschikt gemaakt aan de wet; zowel dingen die ogenschijnlijk onbetekenend lijken, als de dingen van grote waarde, worden allemaal beheerst door wetten van hun natuur. Niets dat God geschapen heeft, wordt vergeten of overgelaten aan het toeval. Aan de mens, begiftigd met verstand en geweten, is Gods morele wet gegeven om zijn daden te beheersen. De mens wordt niet gedwongen om te gehoorzamen. Hij mag Gods wet trotseren, zoals Adam deed, en de verschrikkelijke consequenties dragen; of, door te leven in harmonie met de wet, mag hij de vruchten van gehoorzaamheid plukken.

-ST Jan 23, 1879, ¶15, 14, 15

• RH 11-8-98; 1SP 42-44; 1SM 290-292

Donderdag 14 april (Dierenhuid; Gen. 3:21; Gal. 3:21; Rom. 3:21-28)

Nederig, en met een onuitsprekelijk verdriet, verlieten Adam en Eva de prachtige tuin waarin zij zo gelukkig waren geweest, totdat zij het gebod van God overtraden. De atmosfeer was veranderd. Het was niet langer gelijkmatig zoals voor de overtreding. God kleedde hen met jassen van dierenhuid om ze te beschermen tegen de kou en hitte waaraan ze blootgesteld waren.

Engelen van God kregen de opdracht om het gevallen paar te bezoeken en hen te vertellen dat ze, hoewel ze niet langer in hun heilige woonplaats, hun huis in Eden, konden wonen door hun overtreding van de wet van God, hun geval niet geheel hopeloos was. Gods Zoon was met ontferming bewogen bij het aanzien van hun hopeloze toestand, en had Zich vrijwillig aangeboden om hun straf op Zich te nemen, voor hen te sterven, opdat zij mochten leven, door geloof in de boetedoening die Christus wilde ondergaan. Een deur van hoop was geopend, zodat de mens, ondanks zijn enorme zonde, niet onder de algehele macht van Satan zou komen. Een proeftijd werd hem gegeven waardoor hij, door een leven van berouw en geloof in de boetedoening van de Zoon van God, verlost zou worden van zijn overtreding van de Vaders wet, en op die manier verhoogd zou worden tot een positie waarin zijn pogingen om de wet te houden, geaccepteerd zouden worden. ...

Toen Adam en Eva zich realiseerden hoe hoog en heilig de wet van God is, en hun overtreding die zo'n kostbaar offer vroeg om hen te redden van een volledige overgang, smeekten ze dat zij en hun nageslacht toch de straf van overtreding mochten ondergaan, in plaats dat ze geliefde Zoon van God zo'n groot offer moest maken. Het leed van Adam was toegenomen. Hij zag dat zijn zonden zo groot waren, dat ze verschrikkelijke gevolgen hadden. Moest het zo zijn dat de geliefde hemelse Aanvoerder, die met hen gewandeld en gesproken had in Zijn heilige onschuld, aanbeden door engelen, verlaagd moest worden uit zijn verheerlijkte positie om te sterven voor de overtreding van de mens?

Adam werd ervan op de hoogte gesteld dat een engel de straf niet kon ondergaan. De wet van Jehova, het fundament van Zijn heerschappij in zowel de Hemel als op de aarde, was net zo heilig als diens hemelse Auteur; en om deze reden kon het leven van een engel als offer voor de overtreding niet door God aanvaard worden. Zijn wet was voor Hem belangrijker dan de heilige engelen rondom Zijn troon. ... Terwijl Adams overtreding dood en ellende op het geslacht gebracht had, zouden leven en onsterfelijkheid gebracht worden door het offer van Jezus Christus, een offer van zo'n onschatbare waarde, dat een ieder die daaraan deelneemt, kostbaarder wordt "dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir" (Jes. 13:12).

-ST Jan 30, 1879, ¶18, 9, 11, 12

• 1SP 45-53; UL 378

Vrijdag 15 april (Een Bedekking Bereid; Mattheüs 5:17, Jesaja 12:21)

Adam en Eva aten beide van de vrucht, en verkregen een kennis die, hadden zij God gehoorzaamd, nooit hadden gehad: -- een ervaring in ongehoorzaamheid en ontrouw aan God en de kennis dat zij naakt waren. De kleding van onschuld, een bedekking die van God afkomstig was en hen omhulde, ging van hen weg; en zij vervingen dit hemelse kleed door vijgenbladeren aaneen te rijgen tot schorten.

Dit is de kleding die de overtreders van Gods wet gebruikt hebben sinds de dagen van Adam en Eva's ongehoorzaamheid. Zij hebben vijgenbladeren aaneen geregen om hun naaktheid, veroorzaakt door de overtreding, te verbergen. De vijgenbladeren vertegenwoordigen de argumenten die gebruikt worden om ongehoorzaamheid te bedekken. Wanneer de Here de aandacht van mannen en vrouwen tot de waarheid trekt, zal het aaneen rijgen van vijgenbladeren tot een schort al begonnen zijn, om de naaktheid van de ziel te verbergen. Maar de naaktheid van de zondaar is helemaal niet bedekt. ...

De Here Jezus Christus heeft een bedekking bereid, het kleed van zijn eigen gerechtigheid, dat Hij aan iedere berouwvolle, gelovige ziel wil geven die het in geloof wil aanvaren. Johannes zei, "Zie, het

lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt" (Joh. 1:29). De zonde is de overtreding van de wet; maar Christus stierf om het voor ieder mens mogelijk te maken om zijn zonden verwijderd te hebben. Een schort van vijgenbladeren zal nooit onze naaktheid bedekken. De zonde moet weggedaan worden, het kleed van Christus' gerechtigheid moet de overtreder van Gods wet bedekken. Als dan de Here op de gelovige zondaar ziet, ziet Hij niet de bedekking van vijgenbladeren, maar Zijn eigen kleed der gerechtigheid, dat de volmaakte gehoorzaamheid aan de wet van Jehova is.

Christus kwam om een voorbeeld van volmaakte overeenstemming aan de wet van God te geven, die van een ieder vereist is, vanaf Adam, de eerste mens, helemaal tot aan de laatste mens die ooit op de aarde zal leven. Hij verklaarde dat Zijn doel niet was om de wet teniet te doen, maar om het in volmaakte en volledige gehoorzaamheid te vervullen. Op deze manier verhoogde Hij de wet en maakte Hij het lovenswaardig. In Zijn leven liet hij de spirituele natuur ervan zien. Voor de ogen van hemelse wezens, van ongevallen werelden, en van een ongehoorzaam, ondankbaar, onheilige wereld, vervulde Hij de verreikende principes van de wet. Hij kwam om het feit te laten zien dat de mensheid, door levend geloof met de Godheid verbonden, alle geboden van God kunnen houden. Hij kwam om het onveranderlijke karakter van de wet te laten zien, om te verklaren dat ongehoorzaamheid en overtreding nooit beloond kunnen worden met eeuwig leven.

-RH Nov 15, 1898, ¶10-13

• RH 9-22-96; SW 9-25-06; 1SM 392-394; AG 181

Citaten uit de Volwassen Les: PP45; Mar 78; RH 11-15-98

Verdere Studie: PP 44-70

====Les 4: 16 - 22 april : : Een veelkleurig kleed

De ervaring van één dag betekende het keerpunt in Jozefs leven. Deze verschrikkelijke gebeurtenis veranderde hem van een verwend kind in een bedachtzame, moedige en zelfverzekerde man. -CC73

Sabbat 16/4 (Een liefdevolle gave; Genesis 37:3)

Jozef is een type van Christus. Jezus kwam tot de zijnen, maar de zijnen hebben hem niet aangenomen. Hij was verworpen en veracht, omdat zijn daden rechtvaardig waren, en zijn consistente zelfverloochenend leven was een voortdurende aanklacht tegen hen, die zich vroom voordeden, maar wiens leven verdorven was. Jozefs onkreukbaarheid en deugd werden hevig aangevallen; en de vrouw die hem wilde verleiden, kon dit niet voor elkaar krijgen, waardoor ze zijn deugd en onkreukbaarheid des te meer haatte, omdat ze die niet kon schaden, daarom getuigde zij valselijk tegen hem. De onschuldige leed vanwege zijn rechtvaardigheid. Hij werd in de gevangenis gegooid vanwege zijn deugd. Jozef werd aan zijn vijanden verkocht, door zijn eigen broers voor slechts een kleine som geld. Gods Zoon werd ook aan zijn bitterste vijanden verkocht, door één van zijn eigen volgelingen. Jezus was zachtmoedig en heilig. Zijn leefde getuigde van een niet te evenaren zelfverloochening, goedheid en heiligheid. Hij was niet schuldig aan enig kwaad; maar valse getuigen waren ingehuurd om tegen hem te getuigen. Hij werd gehaat, omdat hij de zonde en corruptie getrouw aan de kaak stelde. Jozefs broers rukten zijn bontgekleurde mantel van zijn lijf. De Romeinse soldaten wierpen het lot om de naadloze mantel van Jezus.

Jozef wandelde met God. Hij kon niet verleid worden om het rechte pad te verlaten en Gods wet te overtreden, door welke aansporing of welk dreigement ook. En toen hij in de gevangenis zat en vanwege zijn onschuld leed, verdroeg hij dit zachtmoedig zonder gemopper. Zijn zelfbeheersing en geduld, omringd door vijandigheid, en zijn onwankelbare trouw, zijn nagelaten als een verslag voor allen, die nadien op de aarde zouden leven. Toen Jozefs broers hun zonde voor hem erkenden, vergaf hij hen van harte, en liet door zijn weldadigheid en liefde zien dat hij geen gevoelens van wrok koesterde voor hun vroeger gewelddadig gedrag tegenover hem. Zo was ook het leven van Jezus, de Verlosser van de wereld, het voorbeeld van weldaad, goedheid, en heiligheid. Toch werd Hij veracht en beledigd, bespot en gehoond om geen andere reden dan om zijn rechtvaardig leven, dat een voortdurende berisping van de zonde was. Zijn vijanden zouden niet tevreden zijn voordat Hij in hun handen overgeleverd was, om Hem schaamteloos te kunnen doden. Hij stierf voor ons schuldig geslacht. En

terwijl Hij de meest misdadige foltering onderging, vergaf hij zachtmoedig zijn moordenaars. Hij stond op uit de dood, voer naar zijn Vader op en ontving alle macht en gezag en om naar de aarde terug te keren en deze aan zijn volgelingen te geven. Hij gaf gaven aan de mens.

-1SP 157, 159

• 1SP 126-133; 1BC 1096

Zondag 17/4 (Het begin van een familiedrama; Gen. 24, 29:21-30)

Jakob had het geloof als erfenis gekozen. Maar hij had gepoogd om deze door sluwheid, verraad en bedrog te verkrijgen. God had zijn zonde echter toegelaten om die later te corrigeren. Toch had Jakob in zijn latere leven nooit zijn doel uit het oog verloren of zijn keus losgelaten, ondanks de bittere ervaringen die zijn deel werden. Hij had begrepen dat hij tegen God had gestreden, toen hij zijn toevlucht nam tot menselijk vernuft en sluwheid. Na de nacht van worsteling bij de Jabbok was Jakob een ander mens geworden. Zijn zelfvertrouwen was aan het wankelen gebracht. Van nu af ontdekte men bij hem niets meer van de vroegere sluwheid. In plaats van list en bedrog werd zijn leven gekenmerkt door eenvoud en waarheid. Hij had geleerd te vertrouwen op de Almachtige arm, en te midden van verdrukking en beproeving boog hij ootmoedig voor de wil van God. De minderwaardige elementen van zijn natuur werden verteerd in de oven van beproeving; het zuivere goud werd verfijnd, tot het geloof van Abraham en Izaak duidelijk zichtbaar werd in Jakob.

De zonde van Jakob en de loop van de gebeurtenissen waartoe deze leidde, lieten niet na hun kwade invloed uit te oefenen – een invloed die zijn bittere vruchten openbaarde in het karakter en het leven van zijn zonen. Toen deze jongens mannen werden, openbaarden ze ernstige gebreken. De gevolgen van veelwijverij werden zichtbaar in het gezin. Dit vreselijke kwaad leidt ertoe dat de bronnen van liefde opdrogen, en de invloed ervan verzwakt de meest geheiligde banden. De afgunst van de verschillende moeders had de verhoudingen in het gezin verbitterd; de kinderen waren ontevreden en onbeheerst opgegroeid, en het leven van de vader was verduisterd door zorg en verdriet.

Er was echter één die een heel andere aard had - de oudste zoon van Rachel, Jozef, wiens opmerkelijke uiterlijke schoonheid een weerkaatsing scheen te zijn van zijn innerlijke schoonheid van geest en hart. Zuiver, actief en opgeruimd gaf de knaap tevens blijk van morele ernst en vastbeslotenheid. Hij luisterde naar de raad van zijn vader en gehoorzaamde God van harte. De eigenschappen die hem later kenmerkten in Egypte – edelmoedigheid, trouw en waarheidlievendheid – waren reeds zichtbaar in zijn dagelijks leven. Na de dood van zijn moeder hechtte hij zich meer en meer aan zijn vader, en het hart van Jakob was verknocht aan dit kind van zijn ouderdom. Hij beminde Jozef meer dan zijn andere kinderen.

Maar ook deze genegenheid zou aanleiding worden tot moeilijkheden en verdriet. Jakob toonde zijn voorkeur voor Jozef op een onverstandige wijze. Dit wekte de afgunst van de andere zonen op. Wanneer Jozef het verkeerde gedrag van zijn broers zag, deed dit hem verdriet; zachtmoedig waagde hij het hen erop te wijzen, maar dit wekte alleen maar hun haat en afkeer op. Hij kon niet verdragen dat ze tegen God zondigden en hij legde de zaak voor aan zijn vader, in de hoop dat diens gezag hen ertoe zou brengen hun houding te veranderen.

-PP 208-209

• ST 12-18-79; 1SP 157-160; CC 72-74

Maandag 18/4 (Jozef en zijn broers; Gen. 34; 37:2,5-11)

Toen Jozef op de plaats aankwam waar zijn vader had gedacht dat zijn broers zouden zijn, vond hij hen niet. Terwijl hij van veld tot veld naar hen zocht, vertelde een vreemdeling, die het doel van zijn zoektocht leerde kennen, hem dat ze naar Dothan waren getrokken. Hij had inmiddels 80 km gereisd, en een afstand van ruim 20 km lag nog voor hem. Dat was een lange reis voor de jongeling. Maar hij spoedde zich vrolijk verder, verlangend de onrust van zijn vader weg te kunnen nemen en zijn broers te zien, van wie hij hield. Maar hij werd bitter betaald voor zijn liefde en gehoorzaamheid.

Hij zag zijn broers van verre en hij haastte zich om hen te groeten. Zij zagen hem ook aankomen. Zijn vrolijk gekleurde mantel was makkelijk herkenbaar. Maar toen zij hem zagen, kwamen hun gevoelens van nijd, jaloezie en haat op. Zij dachten niet aan de lange reis die hij te voet had afgelegd om hen te ontmoeten; zij dachten niet aan zijn vermoeidheid en honger, en aan zijn recht op hun gastvrijheid, zachtmoedige ontferming en broederliefde. Het zien van die mantel, waardoor hij van verre herkenbaar was, vervulde hen met een satanische razernij. "En zij zagen hem van verre. Maar voordat hij bij hen

gekomen was, smeedden zij een aanslag tegen hem om hem te doden. Zij zeiden tot elkander: Zie, daar komt die aartsdromer aan" (Gen. 37:18,19).

De gevoelens van dodelijke haat in hun harten leek door allen gedeeld te worden. Zij hadden deelgehad aan slachting en vernietiging totdat hun gevoelens afgestompt waren. Het toegeven aan een bewuste zonde doodt het geweten zodat deze bij de volgende verleiding makkelijker te overwinnen is. Zo wordt de weg van zonde en overtreding stap voor stap gebaad totdat er, door het toegeven aan die eerste zonde, er een oogst van misdaad is. Deze mannen gingen voorbij aan hun geweten en hardden hun harten door stap voor stap toe te geven aan de zonde, totdat zij in al hun voornemens en plannen de geest van Kain bezaten. Zij waren woedend dat Jozef hen altijd verklikte en zij zagen hem als een spion.

Zij hadden al eerder besloten dat, wanneer zich een goede gelegenheid zou voordoen, zij hem zouden doden. Het voorstel was gedaan: "Nu dan, komt, laten wij hem doden en in een van de putten werpen, en laten wij dan zeggen: een wild dier heeft hem verslonden. Dan zullen wij zien, wat er van zijn dromen terecht komt" (Gen. 37:20).

Dit vreselijke plan zou uitgevoerd zijn als Ruben niet was teruggeschrokken medeplichtig te zijn aan de dood van zijn broer. Hij pleitte voor het leven van Jozef, en liet hen met duidelijke argumenten zien welke schuld er altijd op hen zou rusten, en dat de vloek van God op hen zou rusten voor zo'n misdaad.

-ST Dec 18, 1879, ¶8-12

• ST 1-8-80; PP 208-210; 1SP 126-133

Dinsdag 19/4 (Het veelkleurig kleed; Gen. 37:3,4)

Als wij zijn zegen over ons wensen, en zijn aanwezigheid in onze gezinnen, moeten wij hem gehoorzamen en zijn wil doen ongeacht onze verliezen of winsten, of onze eigen wensen. Wij moeten niet te rade gaan bij onze eigen verlangens, noch de goedkeuring van mensen in de wereld, die God niet kennen zoeken en er niet naar streven Hem te verheerlijken. Als wij ons van God afkeren, zal Hij zich van ons afkeren. Als wij andere goden vóór Hem hebben, zullen onze harten van het dienen van de enige ware en levende God afgewend worden. Hij verlangt het gehele hart, onze onverdeelde toegenegenheid. God vraagt geheel het hart, geheel de ziel, alle gedachten en al onze kracht. Met minder neemt Hij geen genoegen. Geen gedeelde afhankelijkheid wordt hier toegestaan. Geen half werk zal worden goedgekeurd. ...

Als de bovenmate kostbare en glorieuze beloofde beloning ons er niet toe zal aanzetten grotere ontberingen te verwelkomen, en grotere zelfverloochening te verdragen dan mensen in de wereld, die slechts zoeken naar de prullaria van deze aarde en een vergankelijke lauwerkrans, die eer aan slechts enkelen in de wereld brengt, dan zijn wij het eeuwige leven niet waard. Met ernstig en intens verlangen om de wil van God te doen, zouden wij moeten uitblinken boven de ijver van hen, die zich met andere zaken bezig houden. Ja zelfs zoveel meer, omdat de waarde van het voorwerp, waarnaar we streven, veel hoger is, dan dat van hen. De schat waarnaar wij streven is onvergankelijk, onsterfelijk, en bovenmate glorieus; terwijl hetgeen waarnaar de mensen in de wereld streven slecht een dag duurt, verwelkt en tijdelijk is en vervliegt met morgenzon.

Wij zouden onze vooruitgang op weg naar het eeuwige leven door niets mogen laten belemmeren. Ons eeuwig lot staat op het spel. Er moet een grondig werk in ons gedaan worden, anders zullen wij de hemel mislopen. Maar Jezus nodigt ons uit om Hem tot onze kracht en steun te maken. Hij zal ons tot een hulp in onze nood zijn. Hij zal als een schaduw van een grote rots in een vermoeid land zijn. Mag het toch niet onze grootste zorg zijn in deze wereld te slagen; maar mag de zorg van onze ziel zijn: "Hoe kan ik verzekerd zijn van de betere wereld? Wat moet ik doen om gered te worden?" Door onze eigen ziel te redden, redden we anderen. Door onszelf op te heffen, heffen we anderen op. Door de waarheid aan te grijpen en de troon van God, helpen wij anderen hun wankel geloof op de beloftes van God en zijn eeuwige troon te vestigen. De positie waartoe allen moeten komen, is de verlossing van meer waarde te achten dan aardse goederen, Christus te winnen en al het andere als verlies te achten. De toewijding moet volledig zijn. God zal geen voorbehoud, geen verdeeld offer, geen afgod aanvaarden. Allen moeten het eigen ik en de wereld afsterven. Laat ieder van ons dan dagelijks onze toewijding aan God vernieuwen. Het eeuwige leven is een levenslange, volhardende, onvermoeibare inspanning waard.

-RH Mar 18, 1880, ¶15, 18, 19

• ST 9-18-79, 3-19-00, 9-1-87; RH 5-27-02; LP 164-167; AG 342; 1SP 157-160

Woensdag 20/4 (De mantel afgerukt; Gen. 37:12-25)

Wij zijn kinderen van de Hemelse Koning, leden van de koninklijke familie, erfgenamen van God, en mede-erfgenamen met Christus. De woningen die Jezus is gaan voorbereiden, worden slechts door hen die oprecht en zuiver zijn en die Zijn woord liefhebben en gehoorzamen, ontvangen. In de woningen hierboven zullen wij samenkomen om niet meer te scheiden. Wij zullen elkaar in ons hemels tehuis kennen. Maar als wij van de eeuwige zegen willen genieten, moeten wij 'godsdienst' in het huisgezin beoefenen; het huisgezin moet het centrum zijn van de zuiverste en meest verheffende genegenheid. Vrede, harmonie, genegenheid en geluk zouden voortdurend elke dag moeten worden gekoesterd, totdat deze kostbare dingen in de harten van alle familieleden wonen. De 'plant' van liefde moet zorgvuldig worden gevoed, anders zal hij sterven. Elke goede principe moet worden gekoesterd als wij willen dat die in de ziel gedijt. Dat wat satan in het hart plant - afgunst, jaloezie, kwaadspreken, roddel, ongeduld, vooroordeel, egoïsme, begeerte en ijdelheid - moet worden ontworteld. Als deze kwade dingen in de ziel blijvend worden toegelaten, zullen zij vrucht dragen waarmee velen zullen worden besmet. O, hoe velen laten de giftige planten groeien, die de kostbare vruchten van liefde doden en de ziel bevuilen! Sommigen zeggen een last voor zielen te hebben, terwijl ze het kwaad zelf koesteren. Zij geven openbaar getuigenis van hun liefde voor God, en zien toch niet de noodzaak om de tuin van hun eigen hart te wieden, elk onooglijk en onheilig onkruid te ontwortelen, en de stralen van de Zon der Gerechtigheid in hun zielentempel te laten schijnen. Zij kennen Jezus niet. Zij hebben geen ervaring van hoe het is een praktisch christen te zijn, dat is, Christus gelijkvorming te zijn. ...

Onze woorden en daden in het huisgezin geven getuigenis van ons ware karakter en staan opgetekend in de hemelse boeken. De dagelijkse handelingen in ons leven laten de maatstaf en afdruk van onze gezindheid en karakter zien. Daar waar de 'huisgodsdienst' tekort schiet, is een belijdenis van geloof waardeloos. Laat dan geen onvriendelijk woord van de lippen van de gezinsleden komen. Laat de atmosfeer thuis met een reuk van tedere attentie voor anderen zijn. Alleen zij die gedurende de genadetijd een karakter hebben ontwikkeld dat een hemelse invloed uitademt, zullen de hemel binnengaan. De heilige in de hemel moet eerst een heilige hier op aarde zijn. De spreekgewoonten en de aard van onze daden laten zien wie we zijn; datgene wat wij in onze omgang met anderen in dit leven cultiveren, daalt met ons af in het graf en zal onveranderd blijven wanneer wij uit het graf opkomen. Velen bedriegen zichzelf door te denken dat het karakter bij de komst van Christus zal worden veranderd; maar er zal geen verandering van hart zijn bij Zijn verschijnen. Onze karaktergebreken moeten hier worden beleden en door de genade van Christus overwonnen worden, terwijl er nog genadetijd is. Hier is de plaats om geschikt gemaakt te worden voor het gezin hierboven.

-ST Nov 14, 1892, ¶4, 8

• ST 9-18-79; PP 237-238, 209-212; 1SP 128-129; 3SG 140-143; CC 72-74

Donderdag 21/4 (De mantel van uw zoon: Gen.37:26-36;42:13,21-23,32; 44:28)

Onbewust van het gevaar, naderde Jozef, blij dat hij het doel van zijn lange zoeken had bereikt; maar in plaats van de groet die hij verwachtte, werd hij verschrikt door de boze en wraaklustige blikken die hem toegeworpen werden. Men greep hem beet en rukte zijn mantel van hem af. Spot en dreigementen openbaarden dodelijke haat. Op zijn smeekbeden werd geen acht geslagen. Hij was volkomen in de macht van de razende mannen. Ruw sleepten ze hem naar de diepe put, wierpen hem erin en nadat ze zich vergewist hadden dat hij onmogelijk kon ontsnappen, lieten ze hem achter om van honger om te komen, terwijl ze zelf neerzaten om brood te eten.

Maar enkelen van hen voelden zich onrustig; ze hadden niet de voldoening die ze, als gevolg van hun wraakneming, verwacht hadden te zullen krijgen. Spoedig zagen ze een gezelschap reizigers naderen. Het was een karavaan van Ismaëlieten van over de Jordaan, op weg naar Egypte met specerijen en ander koopwaar. Juda stelde nu voor, hun broer te verkopen aan deze heidense handelaars in plaats van hem te laten sterven. Als hij op deze wijze uit de weg geruimd was, zouden ze onschuldig zijn aan zijn bloed; 'want', zei hij 'hij is onze broeder, ons eigen vlees'. Met dit voorstel waren allen het eens, en Jozef werd uit de put opgetrokken.

Toen hij de handelaars zag, drong de verschrikkelijke waarheid tot hem door. Een slaaf worden was erger dan de dood. In doodsangst deed hij een beroep op elk van zijn broers, maar tevergeefs...

Ruben keerde terug naar de put, maar Jozef was er niet meer. Ontzet en vol zelfverwijt scheurde hij zijn kleren. Hij zocht zijn broers op met de uitroep: "De knaap is er net, en ik, waar moet ik heen?" Toen hij hoorde wat er met Jozef gebeurd was, en dat hij hem onmogelijk zou kunnen terughalen, kwam Ruben ertoe in te stemmen met de anderen om hun schuld te verbergen. Nadat ze een bokje hadden

gedood, doopten ze de mantel van Jozef in het bloed en brachten deze aan hun vader, met de woorden dat ze de mantel in het veld gevonden hadden, en vreesden dat deze van hun broer was. "Zie toch, of dit het kleed van uw zoon is of niet," zeiden ze. Met angstige voorgevoelens hadden ze naar dit moment uitgezien, maar ze waren niet voorbereid op de hartverscheurende droefheid, de uitingen van smart waarvan ze getuige waren. "Het is het kleed van mijn zoon", zei Jakob; "een wild dier heeft hem verslonden; Jozef is stellig verscheurd." Tevergeefs probeerden zijn zonen en dochters hem te troosten. Hij scheurde zijn klederen en deed een rouwgewaad om zijn heupen en treurde lange tijd over zijn zoon. De tijd scheen zijn verdriet niet te verzachten. "Rouw dragend zal ik tot mijn zoon in het dodenrijk neerdalen," was zijn wanhopige kreet. De jonge mannen, ontzet over hetgeen ze gedaan hadden en bang voor de verwijten van hun vader, verborgen hun schuld, dat zelfs in hun eigen ogen zeer groot scheen, in hun harten.

-PP 211-212

• RH 3-27-88; PP 209-212; 3SG 140-143; AH 401-404; TDG 222

Vrijdag 22/4 (De vruchten oogsten; Hebr. 12:11)

Jakob had gezondigd en hij had zwaar geleden. Vele jaren van arbeid, zorg en smart waren zijn deel geweest sinds de dag waarop zijn grote oorzaak was geweest dat hij moest vluchten van de tenten van zijn vader. Hij was een vluchteling zonder tehuis, gescheiden van zijn moeder, die hij nooit weer terugzag; zeven jaar had hij gewerkt voor de vrouw die hij liefhad, om slechts op laaghartige wijze bedrogen te worden; twintig jaar had hij gewerkt in dienst van een hebzuchtig en gierig familielid; hij had zijn bezit zien toenemen en zag zonen geboren worden, maar vond weinig vreugde in zijn verdeelde en twistzieke gezin; hij werd terneergedrukt door de schande van zijn dochter, door de wraak van haar broers, door de dood van Rachel, door de tegennatuurlijke misdaad van Ruben, door de zonde van Juda, door het wreedaardig bedrog en de kwaadaardigheid jegens Jozef.

Hoe lang en somber is de lijst van het kwaad dat aan het licht werd gebracht. Telkens weer plukte hij de vruchten van die eerste verkeerde daad. Telkens weer zag hij zijn zonen de zonden herhalen waaraan hij schuldig was geweest. Maar al was de tucht bitter geweest, ze had haar werk verricht. Hoewel de kastijding pijnlijk was geweest, ze had een vreedzame vrucht van gerechtigheid afgeworpen.

De Bijbel vermeldt nauwgezet de gebreken van goede mannen die door de gunst van God onderscheiden werden; in feite worden hun gebreken uitgebreider opgesomd dan hun deugden. Dit is voor velen een bron van verbazing en is voor de ongelovige een aanleiding geweest om de Bijbel te smaden. Maar het is een van de krachtigste bewijzen voor de waarheid van de Bijbel, dat feiten niet over het hoofd worden gezien en de zonden van de hoofdpersonen niet worden verdoezeld...

Mannen die door God begunstigd zijn en aan wie Hij grote verantwoordelijkheden heeft toevertrouwd, werden van tijd tot tijd door de verleiding overwonnen en begingen zonden, evenals wij nu strijden, wankelen en dikwijls vallen. Hun leven met al hun gebreken en dwaasheden ligt voor ons open, om ons te bemoedigen en ons te waarschuwen. Als hun leven zonder gebreken aan ons was voorgesteld, zouden wij, met onze zondige natuur, kunnen wanhopen over onze fouten en gebreken. Maar wanneer we zien dat anderen te kampen hadden met ontmoedigingen zoals dat met ons het geval is, dat zij bezweken voor de verleiding, zoals dat ook ons overkomt, en toch weer moed vatten en ten slotte door Gods genade overwonnen, worden wij bemoedigd om te jagen naar gerechtigheid. Evenals zij soms werden teruggeslagen, maar het verloren terrein herwonnen en door God gezegend werden, kunnen ook wij overwinnen in de kracht van Jezus. Anderzijds dient het verslag van hun leven ons tot waarschuwing. Het laat ons zien dat God onder geen enkele voorwaarde de schuldige onschuldig houdt. Hij ziet de zonde in zijn gunstelingen en Hij behandelt hem nog nauwgezetter dan anderen die minder licht en verantwoordelijkheid bezitten.

-PP 237-238

• RH 3-11-80; 5T 92-94

Citaten uit de volwassen les: PP 208, 209; 1SP 128, 129

Verdere studie: PP 209-240; 1BC 428-432

==== Les 5: 23-29 april : : : De priesterlijke kleren van genade

Het geschenk van Christus is onze belofte van hulp in moeilijkheden en van overwinning in de strijd. In Christus is de kracht van Zijn volk, want aan Hem is alle macht gegeven. -ST Dec 30, 1903,11

Sabbat 23/4 (Ik behoer Hem geheel toe; 1 Petrus 2:9)

Wij moeten ons gedragen als het eigendom van Christus, zijn zonen en dochters. Doch allen, die Hem aangenomen hebben, geeft Hij macht om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven (John 1:12). Zij zijn dan nieuwgeborene zielen, overgegaan in het Koninkrijk van God. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid" (Joh. 1:14). De kracht van God moet werken in het karakter van iedereen die wedergeboren is. Wij zijn Gods eigendom en Hij wil dat iedereen een medewerker is met Hem. Niemand heeft ook maar iets meer dan wat God hem geeft. Al wat hij heeft, zijn tijd, zijn bekwaamheid, zijn kracht, is door God gegeven als een toevertrouwd pand, is tegen een prijs gekocht. Er is een losprijs betaald voor iedere zoon en dochter van Adam. Het kostbare bloed van Christus is gegeven om de mens te verlossen van aardgezindheid, van zinnelijkheid, van alle geestelijke en lichamelijke onreinheid. Dit is het verbond dat God met Zijn volk heeft gesloten. Zij zijn Zijn uitverkorenen. . . . Zij hebben het juk van Christus op zich genomen, waarbij zij zichzelf zonder voorbehoud voor altijd aan Christus wijden. . .

Denk eraan dat er bij God geen klasse of nationaliteit is, geen afdelingen of partijen. De waarheid plaatst haar fijngevoelige voeten nooit op het pad van onreinheid of onzuiverheid. De waarheid verlaagt mensen nooit tot een laag niveau, maar verhoogt allen tot een hoog verheven niveau. De waarheid maakt mannen en vrouwen nooit grof, of ruw, of onbeleefd. Het neemt de mensen in al hun zonden en alledaagsheid, scheidt hen van de wereld en veredelt hun smaak, zelfs wanneer ze arm en onopgeleid zijn. Onder de tucht van Christus vindt een voortdurend werk van veredeling plaats, hen heiligend door de waarheid. Wanneer zij verzocht worden om ook maar enige invloed uit te oefenen die van Christus afleidt naar de weg van de wereld, in trots, mode, of uiterlijk vertoon, dan spreken zij woorden van verzet die de macht van de vijand zal afwenden. "Ik behoer mijzelf niet toe," zeggen zij, "ik ben gekocht voor een prijs. Ik ben een zoon, een dochter van God. Ik kan God onmogelijk meer geven dan waar Hij recht op heeft. Alles behoort Hem toe door schepping en verlossing. Christus heeft het hele wezen gekocht, geest, ziel, kracht en lichaam en ik moet in mijn woorden, mijn houding, mijn daden een besef van mijn verplichting naar God tot uitdrukking brengen. Ik behoer Hem geheel toe. Mijn leven is met Christus geborgen in God en wanneer Hij die mijn leven is, zal verschijnen, dan zal ik ook verschijnen met Hem in heerlijkheid.

-TSA 87-88

• BEcho 4-23-94; 10MR 239-240; KC 108-112; RC 196; TDG 50; HP 189; AG 52, 146; ML 203; OHC 164;

Zondag 24/4 (De Genade van het Oude Verbond; Lukas 12:48; Exodus 32:1-6)

Heel veel tijd en werk en zorg zijn nodig om de vindingrijkheid van satanische werktuigen tegen te gaan, die binnendringen onder hen die open staan voor een verkeerde denkwijze, om verwarring en verdeeldheid te veroorzaken. Iedere jota van invloed is nodig om het grote kwaad van satans bedenkensels te onderscheiden en zielen te weerhouden in de netten verstrikt te raken van de moderne Aärons die zeggen: "Dit is uw god, Israël, die u uit het land Egypte heeft gevoerd". (Exodus 32:4).

Het feit dat Aäron zoveel meer dan het volk gezegend en geëerd was, maakte zijn zonde des te gruwelijker. . . . Hij was het die aangewezen was als spreekbuis voor Mozes, en van wie God zelf gezegd had: "Ik weet, dat hij goed spreekt" (Ex 4:14). Hij had nagelaten de afgodendienars tegen te houden in hun hemeltergende voornemen. Hij door wie God gewerkt had in het brengen van oordelen over zowel de Egyptenaren als hun goden, had onbewogen deze verkondiging gehoord: "Dit is uw god, Israël, die u uit het land Egypte heeft gevoerd." Hij was het die met Mozes op de berg was geweest en daar de heerlijkheid van de Here had aanschouwd en hij had gezien dat er niets in de openbaring van die heerlijkheid was, waarvan een beeld kon worden gemaakt – hij was het die deze heerlijkheid veranderd had naar wat leek op een os. Hij aan wie God de leiding over Zijn volk had toevertrouwd in de

afwezigheid van Mozes, bleek hun opstand goed te keuren. "Ook op Aäron was de HERE zozeer vertoorned, dat Hij hem wilde verdelgen" (Deut. 9:20). Maar als antwoord op het ernstige pleiten van Mozes, werd zijn leven gespaard: en door berouw en verootmoediging voor zijn grote zonde, werd hij hersteld in de gunst van God.

Als Aäron de moed had gehad om te staan voor het recht, wat ook de gevolgen zouden zijn, had hij deze afval kunnen voorkomen. Als hij zijn eigen trouw aan God onwankelbaar had vastgehouden, als hij het volk gewaarschuwd had voor de gevaren van Sinaï en hen aan hun ernstige verbond met God om zijn wet te gehoorzamen had herinnerd, dan zou het kwaad tegengehouden zijn. Maar zijn inschikkelijkheid met de verlangens van het volk en de rustige zelfverzekerdheid waarmee hij begon hun plannen uit te voeren, moedigden hen aan om verder te gaan in de zonde dan eerst in hen was opgekomen.

Van alle zonden die God zal straffen is er geen zwaarder in zijn ogen, dan die welke anderen aanmoedigen kwaad te doen. God wil dat Zijn dienstknechten hun trouw bewijzen door nauwgezet de overtreding af te keuren, hoe pijnlijk dit ook mag zijn. Zij die geëerd worden met een goddelijke opdracht, moeten niet zwak zijn, buigzame opportunisten. Zij mogen niet streven naar zelfverheffing, of onplezierige plichten ontwijken, maar moeten Gods werk volbrengen met onwankelbare getrouwheid.

-RH Feb 4, 1909, ¶9, 12-14

• RH 1-2-08, 7-29-73, 9-1-96; ST 8-31-82; 3T 297-301; 1SP 241-250; LHU 234; CC 97

Maandag 25/4 (Het priesterschap; Ex. 28:1; Lev. 21:7-24; 22:1-8)

Onze Heiland ligt nu niet in Jozefs nieuwe graf. Boven het geopende graf heeft Hij uitgeroepen: "Ik ben de opstanding en het leven" (Joh. 11:25). Hij heeft Zich onzichtbaar voor het menselijke oog teruggetrokken tot de directe tegenwoordigheid van God. Daar bemiddelt Hij voor hen, die door geloof tot God komen. Hij stelt ze voor de Vader, zeggende: "Door de littekens van de spijkers in Mijn handen, maak Ik aanspraak op vrijspraak voor hen. Ik heb voor hen verzoening gedaan.."

Laat in het donkerste uur geloof de wolk doorbreken die u omgeeft, want Christus is erachter en Hij doet alle dingen goed. Wij hebben een God die het verbond bewaart, die al onze noden kent, een God die met Zijn majesteit de zachtheid en tederheid van een herder verbindt. Hij heeft Zich plechtig verbonden om te voorzien in al onze behoeften. Heb vertrouwen in Hem, want Zijn eer staat op het spel. Hij zal niet veranderen wat uit Zijn mond is gegaan. Hij zal Zijn belofte vervullen. Hij heeft absolute macht en geen hindernis kan voor Hem overeind staan. Zijn verstand is oneindig. Hij kan Zich niet vergissen. Hij is nooit in verlegenheid met betrekking tot de middelen die Hij zal gebruiken. Hij zegt: "Vrees niet, want Ik ben met u. . want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand" (Jes. 41:10).

De Here Jezus heeft hen die in Hem geloven, gekozen om erfgenamen van God te zijn en mede-erfgenamen met Hem van een onvergankelijke en onbevleete erfenis, die niet zal vergaan. Laat ons de bemoedigende boodschappen geloven die Hij ons zendt. Laat ons een leven leiden van hoop en vertrouwen. Christus heeft ons de sleutel gegeven die de schatkamer van de hemelse zegeningen opent. Hij verklaart: "Wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde" (Joh. 14:13). Christus belooft niet alleen dat Hij onze gebeden bij de Vader brengt en voor ons pleit, maar ook om de zegeningen te schenken die werden gevraagd.

"Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd" (Hebr. 4:14-16). "laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs" (Hebr. 10:22).

Het geschenk van Christus is onze belofte van hulp in benauwdheid en van overwinning in de strijd. In Christus is de kracht van Zijn volk, want aan Hem is alle macht gegeven. "Hij geeft de moede kracht en de machteloze vermeerdert Hij sterkte. Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, maar wie de HERE verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat" (Jes. 40:29-31).

-ST Dec 30, 1903, ¶4, 8-11

• RH 12-12-99; PP 350-352; 1MR 110-111

Dinsdag 26/4 (Priesterlijke klederen; Exodus 28)

Overeenkomstig hun ambt werd speciale kledij ontworpen voor de priesters. “Gij zult heilige klederen maken voor uw broeder Aäron, tot een prachtig sieraad” (Ex 28:2), luidde Gods bevel aan Mozes. Het kleed van de gewone priester was van wit linnen, uit één stuk geweven. Het reikte tot bijna op de voeten, en werd om het middel opgehouden door een witte linnen gordel, geborduurd in blauw, purper en rood. Een linnen tulband of hoofddoek voltooide het opperkleed. Bij de brandende braambos kreeg Mozes bevel zijn sandalen uit te doen, omdat de grond waarop hij stond, heilig was. Zo mochten de priesters geen schoeisel dragen als ze in het heiligdom dienst deden. Ze moesten hun sandalen achterlaten in de voorhof voor ze het heiligdom betraden, en moesten eveneens hun handen en voeten wassen alvorens ze dienst deden in de tabernakel of bij het brandofferaltaar. Op deze wijze werd voortdurend onderwezen dat alle onreinheid moest worden weggedaan bij hen die in de tegenwoordigheid van God kwamen.

De klederen van de hogepriester waren van kostbaar materiaal en prachtig handwerk, dat paste bij zijn verheven positie. Behalve het linnen kleed van de gewone priesters, droeg hij een blauw kleed, eveneens uit één stuk geweven. Onder aan de zoom was het versierd met gouden belletjes en granaatappels van blauw, purper en scharlaken. Er overheen droeg hij een efod, een kort gewaad in goud, blauw, purper, scharlaken en wit. Het werd samengehouden door een prachtig bewerkte gordel van dezelfde kleuren. In de efod zaten geen mouwen, en op de met goud geborduurde schouderstukken waren twee onyxstenen geplaatst waarop de namen stonden van de twaalf stammen Israëls.

Op de efod hing een borstplaat, het heiligste van alle onderdelen van de priesterkleding. Deze was van dezelfde stof als de efod. Het was een vierkant, dat van de schouders afhing aan een blauw koord, bevestigd aan gouden ringen. De rand bestond uit een verzameling kostbare stenen, dezelfde stenen die het fundament vormen van de stad Gods. Binnen deze rand waren twaalf stenen, in goud gevat, in rijen van vier, en evenals de stenen op de schouderstukken waren er de namen van de twaalf stammen in gegraveerd. Het bevel luidde: “Zo zal Aäron de namen der zonen van Israël in het borstschild der beslissing op zijn hart dragen, wanneer hij in het heiligdom komt, tot een voortdurende gedachtenis voor het aangezicht des Heren.” Op gelijke wijze draagt Christus, de grote Hogepriester, die pleit op zijn vergoten bloed ten behoeve van de zondaar, op zijn hart de naam van iedere berouwvolle, gelovige ziel. De Psalmist zegt: “Al ben ik ellendig en arm, de Here gedenkt mijner” (Psalm 40:17).

-PP 350-351 (PP 313,314 ned.)

• YI 6-7-00; PP 349-355; FLB 195

Woensdag 27/4 (Borstschild van oordeel; Exodus 28:15-30)

Gods dienstknechten hebben een besef van de waarde van zielen nodig. Christus stierf voor mensen. Zijn offer aan het kruis is de mate van hun waarde in Gods oog.

Wij lezen over de hogepriester in Israël het volgende: “Zo zal Aäron de namen der zonen van Israël in het borstschild der beslissing op zijn hart dragen, wanneer hij in het heiligdom komt, tot een voortdurende gedachtenis voor het aangezicht des Heren.” Wat is dit een prachtige illustratie van de onveranderlijke liefde van Christus voor Zijn gemeente! Onze grote Hogepriester, waarvan Aäron een type was, draagt Zijn volk op Zijn hart. En zouden Zijn aardse dienaren dan niet moeten delen in Zijn liefde en medeleven en zorg? Wanneer dienaren van het Woord samenwerken met elkaar, moeten zij het voorbeeld van Christus volgen, Zijn tederheid tonen, Zijn vriendelijkheid, Zijn hoffelijkheid, Zijn liefde.

Christus is enig in Zijn soort als de grote Hogepriester in goddelijke majesteit en heerlijkheid, waar Hij een volmaakte verzoening bewerkt voor de zonde. Andere hogepriesters waren slechts typen, maar toen Hij verscheen verdween de noodzaak van hun diensten. “Hij heeft, juist doordat Hij in eeuwigheid blijft, een priesterschap, dat op geen ander kan overgaan. Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten. Immers, zulk een hogepriester hadden wij ook nodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven; die niet, gelijk de hogepriesters, van dag tot dag eerst offers voor zijn eigen zonden behoeft te brengen en daarna voor die van het volk, want dit laatste heeft Hij eens voor altijd gedaan, toen Hij Zichzelf ten offer bracht” (Hebr. 7: 24-27).

“Deze echter is, na één offer voor de zonden te hebben gebracht, voor altijd gezeten aan de rechterhand van God, voort afwachting, totdat zijn vijanden gemaakt worden tot een voetbank voor zijn voeten. . . Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door

het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft. . . (Hebr. 10:13, 19-24..).

Laat mensen, die onderhevig zijn aan verzoeking, eraan denken dat zij in de hemelse gewesten een Hogepriester hebben die mee kan voelen met hun zwakheden, omdat Hij ook zelf verzocht is geweest, zoals zij. En laten vooral degenen die verantwoordelijkheden dragen eraan denken dat zij onderhevig zijn aan verzoeken en geheel afhankelijk van de verdiensten van de Verlosser. Hoe heilig het werk ook is waartoe zij zijn geroepen, zij zijn nog steeds zondaars, die alleen gered kunnen worden door de genade van Christus. Eens moeten zij voor de troon van God verschijnen, gered door het bloed van het Lam, of veroordeeld tot de straf van de goddelozen.

-RH Mar 17, 1903, ¶11-5

• ST 10-9-86; GCB 4-2-03; GW15, 34-38; TMK 74

Donderdag 28/4 (Jezus, onze Hogepriester; Hebr. 4:14, 15; 7: 25; 8: 10-13)

De gemeente is het eigendom van God, en God denkt voortdurend aan haar terwijl zij in de wereld is, onderhevig aan de verzoeken van satan. Christus heeft de dagen van zijn verootmoediging nooit vergeten. Bij het verlaten van de tonelen van zijn verootmoediging, heeft Jezus niets van Zijn menselijkheid verloren. Hij heeft dezelfde tedere, medelijdende liefde en wordt altijd geraakt door menselijk verdriet. Hij houdt altijd in gedachten dat Hij een man van smarten was, vertrouwd met ziekte. Hij vergeet Zijn volk niet, dat Hem vertegenwoordigt, dat ernaar streeft om Zijn vertrapte wet hoog te houden. Hij weet dat de wereld die Hem haatte, hen haat. Ook al is Jezus Christus overgegaan naar de hemel, toch is er nog een levend koord dat zijn gelovigen verbindt met Zijn hart van oneindige liefde. De onaanzienlijken en zwakken zijn door een koord van medegevoel dicht aan Zijn hart gebonden. Hij vergeet nooit dat Hij onze vertegenwoordiger is, dat Hij onze natuur heeft.

Jezus ziet Zijn ware kerk op aarde, wier grootste streven is om met Hem samen te werken in het grootse werk van het redden van zielen. Hij hoort hun gebeden, gebracht in diep berouw en met kracht, en de Almachtige kan hun gebed niet weerstaan voor de verlossing van ieder beproefd en verzocht lid van Christus' lichaam. "Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij aan die belijdenis vasthouden. Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze (als wij) is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd" (Hebr. 4:14-16). Jezus leeft altijd om voor ons te pleiten.

. . . God heeft een volk dat samen met Hem werkt, en zij zijn recht vooruitgegaan, met het oog gericht op Zijn heerlijkheid. Luister naar het gebed van onze vertegenwoordiger in de hemel: "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt" (Joh. 17:24). Ja, hoezeer verlangt het goddelijke Hoofd ernaar om zijn gemeente bij Zich te hebben! Zij hadden gemeenschap met Hem in Zijn lijden en vernedering en het is Zijn hoogste vreugde om hen bij Zich te hebben om deel te hebben aan Zijn heerlijkheid. Christus maakt aanspraak op het voorrecht om Zijn gemeente bij Zich te hebben. "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn" (Joh 17:24). Hen bij Zich te hebben is volgens de verbondsbelofte en overeenkomst met Zijn Vader. Hij biedt eerbiedig zijn voltooid verlossing voor zijn volk aan bij het verzoendeksel. De boog der belofte omcirkelt onze Plaatsvervanger en Borg terwijl Hij Zijn gebed van liefde uitstort: "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn." Wij zullen de Koning aanschouwen in Zijn heerlijkheid en de gemeente zal verheerlijkt worden.

-TM 19-20

• ST 2-14-00, 12-30-03; RH 3-17-03, 10-17-93, 8-15-93, 1-7-04; PUR 7-31-02; YI 12-28-99; AUG 8-26-03; TM 19-23 ; TMK 30

Vrijdag 29/4 (Barmhartig en getrouw; Hebreeën 2:17)

Christus is ons voorbeeld, en zij die Christus volgen, zullen niet in duisternis wandelen, zij zullen hun eigen genot niet zoeken. De heerlijkheid van God zal de standaard zijn waar zij zonder ophouden naar streven. De twee grote voorschriften van de zedenwet moeten het gedrag van alle menselijke instrumenten regelen: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf" (Lukas 10:27). De Heer des hemels vraagt van ons de allerhoogste liefde en aanbidding.

De Here zal door het menselijke instrument werken als hij zichzelf verenigt met Christus, en het verslag van hem in de hemel zal zijn als dat van Henoeh, dat hij met God wandelt. Net zoals Henoeh zal hij een besef hebben van Gods blijvende aanwezigheid. De reden dat zovelen van hen, die zeggen Gods kinderen te zijn, zich altijd onzeker voelen, is omdat zij wezen zijn. Zij koesteren de kostbare verzekering niet, dat Jezus de zondendrager is, en ook al hebben zij de wet overtreden en zijn zij zondaren in Zijn ogen, dat het toch het doel van de menswording van Christus was om eeuwige vrede en zekerheid aan de berouwvolle, gelovige zondaar te brengen. De grote Voorspraak nam de menselijke natuur aan, en werd zoals Zijn broeders, om de menselijk geest in te prenten dat niemand die in het geloof Hem aanneemt als persoonlijke Verlosser, een wees is, of overgelaten is om de vloek van zijn eigen zonden te dragen. Christenen kunnen dagelijks geloof ontwikkelen door na te denken over Hem die hun zaak ter harte heeft genomen, hun "barmhartige en getrouwe Hoge priester." Nadat Hij geleden heeft in verzoeken, niet slechts in een paar dingen, maar in alle dingen zoals wij verzocht worden, is Hij in staat allen te hulp te komen, die verzocht worden. Zelfs nu in de hemel lijdt Hij in al onze droefheid en als een levende Heiland vraagt Hij nu voorspraak voor ons. . .

Het getuigenis van Christus over Zichzelf was: "Ik heb de geboden Mijns Vaders bewaard" (Joh 15:10). Zij die Christus volgen, zien voortdurend naar de volmaakte wet der vrijheid, en door de genade die hen door Christus wordt gegeven, zullen zij hun karakter vormen naar de goddelijke eisen. Het hart moet open staan om Christus te ontvangen en in Hem te blijven. Wanneer de rank verbonden is aan de levende wijnstok, wordt een levende verbinding gevormd tussen de stam en de rank en dezelfde vrucht verschijnt aan de rank zoals die gezien wordt aan de wijnstok. Elk vermogen van geest en lichaam moet gebruikt worden in de dienst van Christus, terwijl we Zijn voorbeeld volgen en Zijn geest vastgrijpen en zo een karakter vormen naar het goddelijke voorbeeld. Ons geloof moet dagelijks beoefend worden en het moet groeien door oefening in Hem die ons heeft verlost, niet alleen omdat Hij ons liefhad, maar "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Joh 3:16).

-ST Nov 12, 1896, ¶9, 10, 12

• 7ABC 461-463, 478-481; 10MR 173; AG 155

Citaten uit de volwassen les: YI 6-7-00; TMK 74; SD 287

Verdere studie: PP 347, 358; COL 288; PK 293; EW 250-253; GC 646

===Les 6: 30 april – 6 mei ::: Elia's en Elisa's mantel

Het is niet altijd een verstandelijke presentatie van Gods waarheid die de ziel overtuigt en bekeert. Het menselijke hart wordt niet bereikt door welsprekendheid of door logica, maar door de weldadige invloed van de Heilige Geest, die stil maar zeker werkt aan de verandering en ontwikkeling van het karakter. De zachte stem van Gods Geest heeft macht om het hart te veranderen. -PK 169

Sabbat 30/4 (Droefheid tot bekering; 2 Korintiërs 7:10)

Overall waar Gods Woord in alle getrouwheid is gepredikt, heeft de verkondiging resultaten opgeleverd, die getuigen van de goddelijke oorsprong van het Woord. Gods Geest leidde zijn boodschappers en daarom zat er kracht in het woord. De zondaren werden zich bewust van hun toestand. "Het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht, was komende in de wereld" (Joh 1:9) en is doorgedrongen tot in de meest verborgen plaatsen van de ziel. Alles wat in de duisternis verborgen was, kwam aan het licht. Hun geesten en hun harten werden aangegrepen. Ze werden overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel. Ze werden zich bewust van de gerechtigheid van God en beseften hoe vreselijk het was om in hun zondige toestand en in hun onreinheid te verschijnen voor Hem, die de harten grondig kent. Met grote angst riepen zij uit: "Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?" (Rom 7:24). Toen ze het kruis van Golgotha en het oneindige offer voor de zonde van de mensen leerden kennen, drong het tot hen door dat ze alleen door de verdiensten van Christus met God konden worden verzoend. In geloof namen ze "Het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt" aan. Hun zonden werden door het bloed van Christus vergeven.

Zij brachten vruchten voort die aan de bekering beantwoorden, zij kwamen tot geloof, werden gedoopt en stonden op om "in nieuwheid des levens" te wandelen: het waren nieuwe schepselen in

Christus Jezus, die niet meer naar hun vroegere begeerten wilden wandelen, maar door het geloof in Christus Zijn voorbeeld wilden navolgen, ernaar streefden Zijn karakter te weerspiegelen en rein wilden zijn als Hij..

Geestelijke opwekkingen leidden tot grondig gewetensonderzoek en nederigheid. Ze werden gekenmerkt door een ernstig, plechtig beroep op de zondaar en door een vurig verlangen om te worden vrijgekocht door het bloed van Christus. Mannen en vrouwen smeekten God om Zijn genade, en worstelden met Hem voor de redding van hun ziel. De resultaten van zulke opwekkingen waren merkbaar bij de mensen die niet terugdeinsden voor zelfverloochening en offers, maar zich verheugden over het feit dat ze waardig bevonden waren om moeilijkheden en beproevingen te ondervinden ter wille van Christus. De mensen zagen de verandering in het leven van de gelovigen die de naam van Jezus hadden aangenomen. Hun invloed kwam de samenleving ten goede. Zij werkten samen met Christus en zaaiden in de Geest om het eeuwige leven te oogsten.

Van hen kon worden gezegd: "Gij zijt bedroefd geworden, maar de droefheid heeft u tot inkeer gebracht, want de droefheid naar Gods wil brengt oberouwelijke inkeer tot heil, maar de droefheid der wereld brengt de dood" (2Kor 7:9).

-GC 461-462

• RH 6-8-11; ST 2-4-97; TM 447-453

Zondag 1/5 (Een stille zachte stem; 1 Koningen 18; 19:1-19)

Als mensen die geestelijk sterk staan, onder moeilijke omstandigheden en zware druk ontmoedigd en wanhopig worden; als ze bij tijden niets meer verwachten van het leven, is dit niet vreemd of nieuw. Laten zij eraan denken dat een van de grootste profeten vluchtte om zijn leven te redden voor de razernij van een woedende vrouw. Als een vermoeide, uitgeputte vluchteling, door bittere teleurstellingen ontmoedigd, wenste hij te sterven. Maar juist toen alle hoop verdwenen was, en zijn levenswerk tot mislukking gedoemd scheen, leerde hij een van de kostbaarste lessen in dit leven. In het uur van zijn grootste zwakte leerde hij de noodzaak en de mogelijkheid om God te vertrouwen onder de moeilijkste omstandigheden..

Zij die vooraan staan in de strijd en door de Heilige Geest worden gedrongen een bijzonder werk te doen, zullen vaak een terugslag ervaren als de druk wordt weggenomen. Moedeloosheid kan het sterkste geloof aan het wankelen brengen en de standvastigste wil verzwakken. Maar God begrijpt dit, en Hij blijft liefhebben en zorgen. Hij leest de drijfveren en bedoelingen van het hart. Geduldig te wachten, te vertrouwen als alles duister schijnt, is de les die de leiders in Gods werk moeten leren. God zal hen niet alleen laten in dagen van tegenspoed. Niets is naar het uiterlijk gezien, hulplozer, en toch machtiger dan de ziel die beseft dat hij niets kan, en volkomen op God vertrouwt.

Niet alleen voor mensen op plaatsen van grote verantwoordelijkheid is de les van Elia bestemd, om opnieuw te leren hoe men God in tijden van beproeving moet vertrouwen. Hij die de kracht was van Elia, is in staat elk van Zijn kinderen te sterken, hoe zwak ze ook mogen zijn. Van een ieder verwacht Hij trouw, en aan ieder schenkt Hij kracht naarmate deze nodig is. In eigen kracht is de mens machteloos; maar in Gods kracht kan hij het kwaad overwinnen en anderen helpen overwinnen. Satan kan niemand overwinnen die God tot zijn sterkte heeft gemaakt. "Alleen bij de Here, zal men van Mij zeggen, is gerechtigheid en sterkte" (Jesaja 45:24).

Medegelovige, satan kent uw zwakte; klem u daarom vast aan Jezus. Door in Gods liefde te blijven, kunt u aan elke beproeving weerstand bieden. Alleen de gerechtigheid van Christus kan u de kracht geven om weerstand te bieden aan de vloed van het kwaad die de wereld overstroomt. Breng geloof in uw leven. Geloof verlicht elke last, neemt elke vermoeidheid weg. Zorgen die u nu raadselachtig schijnen, kunt u oplossen door een voortdurend vertrouwen in God. Wandel door geloof op de weg die Hij heeft aangegeven. Beproevingen zullen komen, maar ga steeds voorwaarts. Ze zullen uw geloof sterken en u geschikt maken om te dienen. De geschiedenissen van de Bijbel zijn vermeld niet alleen om ze te lezen en ons te verbazen, maar opdat hetzelfde geloof dat werkte in Gods dienstknechten van vroeger, ook in ons kan werken. De Here zal op niet minder duidelijke wijze werken, waar harten vol geloof het kanaal van zijn macht willen zijn.

-PK 107, 108, 109

• RH 10-23-13, 10-7-73, 3-5-89; BEcho 4-30-94; PK 167-176; MH 35-37

Maandag 2/5 (Het wisselen van kleding; 1 Koningen 19:19; Numeri 20:28)

Toen de profeet Elisa en zijn knechten zag ploegen met twaalf span ossen, kwam hij het veld op waar werd gewerkt, en toen hij langs liep maakte hij zijn mantel los en wierp die op de schouders van Elisa. Daarop liep hij door alsof dat het einde van de zaak was. Maar hij wist dat Elisa de betekenis van deze handeling begreep, en hij liet het aan hem over, zonder iets te zeggen, of hij de roeping zou aanvaarden of afwijzen..

Als Elisa aan Elia had gevraagd wat er van hem werd verwacht en wat zijn werk zou zijn, dan zou hij als antwoord hebben gehoord: God weet het, Hij zal het u bekendmaken. Als u God wil dienen, zal hij iedere vraag van u beantwoorden. U kunt met mij meegaan als u er zeker van bent dat God u heeft geroepen; als dat niet zo is laat het dan na. Kom niet slechts, omdat ik u heb geroepen. U moet zeker weten dat God erachter staat, en dat het Zijn stem is, die u hoort. Als u alles kunt prijsgeven en voor vuilnis houden opdat u Christus moge winnen, kom dan.

Er is opgewektheid, een standvastig beginsel, in waar geloof wat door tijd en arbeid niet kan worden verzwakt. "Jongelingen worden moede en mat, zelfs jonge mannen struikelen, maar wie de HERE verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat" (Jes 40:30,31).

God aanvaardt geen halfslachtige dienst. Alleen diegenen die graag de wil van God doen, kunnen volmaakt dienen. Laat het hart dat de genadevolle uitnodiging hoort: "Kom, want alles is nu gereed," niet steeds bedenkingen koesteren over de uitkomst, zeggende: Hoeveel moet ik opgeven? U moet wat dat betreft geen vragen hebben. Indien wij de Here gewillig en met vreugde volgen, zullen wij weten dat "zijn opgang zo zeker als de dageraad is" (Hos. 6:3). Als wij besloten hebben om Christus te volgen, zullen wij gehoor geven aan Zijn oproep: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij" (Matt. 16:24)..

Nederige, gewillige dienst ligt vóór een ieder die zegt een kind van God te zijn. God heeft aan een ieder zijn werk gegeven. Er moet ernstig en gelovig gewacht worden op de boodschap van God, die ons tot Zijn dienstwerk roept. Met het vooruitzicht op de plechtige gebeurtenis van de wederkomst van Christus, moet er geen werkeloos afwachten zijn zonder iets te doen. Gods kinderen moeten anderen voorbereiden op die grote gebeurtenis. Er moet worden gewaakt en gewacht, maar dit moet samengaan met werken. Dit zal een evenwichtig christelijk karakter ontwikkelen. Dit zal de christen in alle opzichten volmaakt in Christus Jezus maken: "In ijver onverdroten, vurig van geest, dient de Here" (Rom. 12:11)

-YI Apr 21, 1898, ¶1, 4, 5, 7, 9

• YI 4-14-98, 4-28-98; SD 93

Dinsdag 3/5 (Het dragen van een boetekleed; 1 Koningen 21:19, 21-29; 2 Korintiërs 7:10)

Berouw en bekering wordt in verband gebracht met geloof, en in het evangelie wordt benadrukt dat het onmisbaar is voor verlossing. Paulus predikte berouw en bekering. Hij zei: "Ik heb niets nagelaten van hetgeen nuttig was om u te verkondigen en te leren in het openbaar en binnenshuis, Joden en Grieken betuigende zich te bekeren tot God en te geloven in onze Here Jezus" (Hand. 20:20, 21). Er is geen verlossing zonder bekering. Geen onboetvaardige zondaar kan van harte geloven tot gerechtigheid. Berouw en bekering wordt door Paulus beschreven als droefheid naar Gods wil voor zonde, "die onberouwelijke inkeer tot heil brengt" (2 Kor. 7:9). Deze inkeer heeft geen enkele verdienste in zich, maar het bereidt het hart voor om Christus te aanvaarden als de enige Heiland, de enige hoop voor de verloren zondaar.

Wanneer de zondaar naar de wet kijkt, wordt hem zijn schuld duidelijk gemaakt, en het treft hem in zijn geweten, en hij is veroordeeld. Zijn enige troost en hoop wordt gevonden in het zien op het kruis van Golgotha. Naar gelang hij durft te vertrouwen op de beloften en God gelooft op Zijn woord, komen opluchting en vrede tot zijn ziel. Hij roept uit: "Heer, U heeft beloofd allen te redden die tot U komen in de naam van Uw Zoon. Ik ben een verloren, hulpeloze, hopeloze ziel. Here, redt mij, of ik verga." Zijn geloof grijpt Christus aan en hij wordt gerechtvaardigd voor God..

Zonder de genade van Christus is de zondaar in een hopeloze toestand; er kan niets voor hem worden gedaan, maar door goddelijke genade wordt bovennatuurlijke kracht aan die persoon gegeven, die werkt in geest, hart en karakter. Het is door de meegedeelde gave van de genade van Christus dat zonde wordt herkend in al zijn hatelijke natuur, en uiteindelijk verdreven uit de zielentempel. Het is door genade dat wij in gemeenschap met Christus worden gebracht, om met Hem verbonden te zijn in het werk van verlossing... Wanneer de zondaar gelooft dat Christus zijn persoonlijke Verlosser is, dan

schenkt God vergiffenis voor zijn zonden volgens zijn onfeilbare beloften, en rechtvaardigt hem overvloedig. De berouwvolle ziel beseft dat zijn rechtvaardiging komt, omdat Christus, als zijn Plaatsvervanger en Borg, voor hem is gestorven en zijn verzoening en gerechtigheid is.

.. Christus heeft de weg vrijgemaakt door te sterven als ons offer, door te leven als ons voorbeeld, door onze grote Hogepriester te worden. Hij zegt: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven." Indien wij door enige inspanning van onszelf een stap konden zetten op de ladder, zouden de woorden van Christus niet waar zijn. Maar wanneer wij Christus aanvaardden, zullen goede werken tevoorschijn komen als vruchtbaar bewijs dat wij in de weg des levens zijn, dat Christus onze weg is en dat wij het ware pad bewandelen dat naar de hemel leidt.

-RH Nov 4, 1890, ¶2, 3, 6, 9

• RH 2-8-06; MB 9-13; 5MR 32-45; 1888 439-445; FW 99-100

Woensdag 4/5 (De opname van Elia; 2 Koningen 1,2:18)

Na verloop van tijd werd Elia voorbereid om ten hemel te varen, en Elisa werd voorbereid om zijn opvolger te worden. Opnieuw werden zijn geloof en zijn vastberadenheid op de proef gesteld. Terwijl hij Elia op zijn dienstreizen vergezelde en wist dat de verandering spoedig zou plaatsvinden, vroeg de profeet hem op elke plaats om terug te keren. "Blijf toch hier," zei Elia, "want de Here heeft mij naar Bethel gezonden" (2 Koningen 2:2). Maar bij zijn vroegere werk, toen hij achter de ploeg had gelopen, had Elisa geleerd nooit bang te zijn of de moed te verliezen; en nu hij op een ander werkterrein zijn hand aan de ploeg had gelegd, liet hij zich niet van zijn doel afbrengen. Steeds wanneer hij gevraagd werd terug te keren, luidde zijn antwoord: "Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten. (2 Kon. 2:2).

"Zo gingen zij beiden verder... toen zij beiden aan de Jordaan stilstonden. Daarop nam Elia zijn mantel, wond hem samen en sloeg op het water; en dit verdeelde zich herwaarts en derwaarts, zodat zij beiden door het droge overstaken. En zodra zij overgestoken waren, zeide Elia tot Elisa: Doe een wens. Wat zal ik voor u doen, eer ik van u word weggenomen? En Elisa zeide: Zo moge dan een dubbel deel van uw geest op mij zijn. En Elia zeide: Gij hebt een moeilijke zaak gewenst. Indien gij mij zult zien, terwijl ik van u word weggenomen, dan zal het u aldus geschieden. Maar indien niet, dan zal het niet geschieden. En, terwijl zij voortgingen, al wandelende en sprekende, zie, een vurige wagen en vurige paarden! en die maakten scheiding tussen hen beiden. Alzo voer Elia in een storm ten hemel.

En Elisa zag het en riep uit: Mijn vader, mijn vader! Wagens en ruiters van Israël! En hij zag hem niet meer. Toen greep hij zijn klederen en scheurde ze in twee stukken. Daarop raapte hij de mantel van Elia op, die van hem afgevallen was, keerde terug en ging aan de oever van de Jordaan staan. En hij nam de mantel van Elia, die van hem afgevallen was, sloeg op het water, en riep: Waar is de HERE, de God van Elia, ja Hij? Hij sloeg op het water en dit verdeelde zich herwaarts en derwaarts, zodat Elisa kon oversteken.

De profeten van Jericho, die op enige afstand stonden, zagen hem en zeiden: De geest van Elia rust op Elisa. En zij kwamen hem tegemoet en bogen zich voor hem ter aarde" (2 Koningen 2:6-15).

Van toen af stond Elisa in de plaats van Elia. En hij, die zich trouw had betoond in het minste, bewees ook trouw te zijn in het vele.

Elia, de man van kracht, was Gods instrument geweest om geweldige boosheden uit te roeien. Afgodendienst die, ondersteund door Achab en de heidense Izebel, de natie had verleid, was onderdrukt. Baäls profeten waren gedood. Een golf van ontroering was gegaan door het hele volk Israël en velen keerden terug tot de aanbidding van God. Als opvolger van Elia was iemand nodig, die door nauwgezet, geduldig onderricht Israël op veilige paden kon leiden. Voor dit werk had Elisa's eerste opleiding onder Gods toezicht hem geschikt gemaakt.

-Karaktervorming 59, 60

• EW 163-164; DA 419-425; PK 225-228; CC 223; AG 346

Donderdag 5/5 (De mantel van Elisa; 2 Koningen 2:13-18)

(2 Koningen 2:9-15) Van toen af stond Elisa in de plaats van Elia. Hij werd tot een positie van grote eer geroepen, omdat hij getrouw was geweest in het minste. De vraag kwam bij hem op: Ben ik geschikt voor een dergelijke positie? Maar hij wilde zijn geest hierbij niet laten stilstaan. De grootste geschiktheid voor iemand in een vertrouwenspositie is, om onvoorwaardelijk het Woord van God te gehoorzamen. Elisa mocht zijn gedachten laten gaan over elk ander onderwerp, alleen niet over het thema waarover niet te redeneren valt. Hij moest Gods Woord te allen tijde en overal gehoorzamen. Elisa had zijn hand

aan de ploeg geslagen en hij wilde niet achterom zien. Hij openbaarde zijn vastbeslotenheid en vaste vertrouwen in God.

Wij moeten deze les met zorg bestuderen. In geen geval mogen wij van onze trouw afwijken. Geen enkele taak die God ons voorhoudt, mag ons ertoe brengen Hem te dwarsbomen. Gods Woord moet onze Raadsman zijn. Alleen zij, die volkomen en absolute gehoorzaamheid aan God betonen, zullen door Hem gekozen worden. Zij, die de Here volgen, moeten vastbesloten en recht door zee zijn in het gehoorzamen van Zijn aanwijzingen. Elk afdwalen om menselijke ideeën of plannen te volgen, maakt hen ongeschikt om betrouwbaar te zijn. Zelfs al moeten ze wandelen als Henoch – alleen met God – toch moeten zijn kinderen afgescheiden zijn van hen, die Hem niet gehoorzamen en die laten zien dat ze geen levende verbinding met Hem hebben. De Here God is een heerleger, en allen die in Zijn dienst zijn, zullen de betekenis van Zijn woorden aan Zerubabel beseffen: “Niet door kracht of door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de Here der heerscharen” (Zacharia 4:6).

De woorden van de sterfelijke mens zijn feilbaar. Menselijke wetten, die de plaats in moeten nemen van de wet van God, mogen niet worden geëerbiedigd. Van nu af zullen de naties in grote onzekerheid zijn. Koningen en regeerders zullen met grotere problemen te maken krijgen dan ze ooit voor mogelijk hadden gehouden, en dit is omdat zij ongehoorzaam zijn aan het Woord van God, en geheel tegen Zijn beginselen in werken. De vraag komt nu tot iedereen die een Bijbel heeft: Zijn wij bereid om het Woord van God te volgen? “Indien iemand achter Mij wil komen,” zegt Christus, “die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij” (Mat 16:24). U kunt niet op priesters, bewindslieden, menselijke wetgevers vertrouwen, omdat zij, net zoals in de dagen van Christus, leringen leren, die geboden van mensen zijn. Zij kennen de Schriften niet, noch Gods kracht. Menselijke theorieën worden boven een duidelijk, “Zo zegt de Here” geplaatst. Maar de tijd voor het onderzoeken van de ziel is begonnen. Zijn wij gehoorzaam aan de wet van God? Zal iedere ziel in geloof opzien en God antwoorden net zoals Elisa deed: “Zowaar de Here leeft. . . ik zal u niet verlaten” (2 Kon 2:6). Wat er ook zal gebeuren – vervolging, verwijten, leugens, of wat dan ook – ik zal de bron van mijn kracht niet verlaten. .

-YI Apr 28, 1898, ¶9-12

• YI 5-1-98; ST 5-25-91; PK 225; Ed 59-61; TMK 331

Vrijdag 6/5 (Sta op en wordt verlicht; Jesaja 60:1)

Wij zouden die liefde en dat medelijden moeten hebben die ons ertoe brengen elkaars belangen te bewaken. Wij zouden niet ongeduldig moeten worden, omdat anderen meningen hebben die wij niet onderschrijven, of karaktereigenschappen hebben die niet zijn zoals die van ons. Wij zouden heel blij moeten zijn dat we niet allemaal hetzelfde zijn. Dat zou moeilijkheden veroorzaken, want er moet een groot werk gedaan worden, en mensen met verschillend verstand en ervaring zijn nodig om de verscheidene mensen in de samenleving te bereiken. Wij moeten de hulp van God hebben, waar we ook heen gaan. De dienaar van Christus moet voortdurend op Hem zien voor opdrachten. Christus moet eerst, en laatst, en het beste in alles zijn. Wil God dat u toeneemt in genade en kennis? Jazeker. Hij wil niet dat u de mens tot uw maatstaf maakt. Hij wil niet dat u getekend wordt door de tekortkomingen in het karakter van iemand anders. U moet steeds op Jezus zien, de Leidsman en Voleinder van ons geloof. Als u dit doet zult u een getuigenis hebben dat vers uit de hemel komt, vol dauw en vocht.

Als wij de diepe beweegredenen van Gods Geest willen zien, moeten wij de waarheid hebben zoals die in Jezus is. De bruikbaarheid van een toespraak hangt af van de inwerking van de waarheid op het hart door Gods Geest. Toen Elia God zocht in de bergen, kwam er een verterend vuur, maar God was niet in het vuur. Een storm brak los, de donder weerklonk en de bliksem flitste, maar God was niet in dit alles. Toen kwam er een zachte stem en de profeet omwond zijn gelaat voor de tegenwoordigheid van God. Het is de stille, zachte stem van Gods Geest die de macht heeft om de zielen te overtuigen en te bekeren. . .

Laat de boodschappers niet tot hun werkterrein terugkeren tot zij in een nederige geest kunnen gaan, met de kracht en genade van Christus in hun harten en met een diepe ervaring in de dingen van God. Wij moeten met nederigheid bekleed worden als met een kleed. Wij moeten ons deel doen. Laat ons het hier en nu doen. Laat de kracht van God onder ons geopenbaard worden. Laat ons de oproep van de Koning in de legerplaats hebben. Wanneer wij onze harten voor God hebben verootmoedigd, zal Zijn genade over ons worden uitgestort en zullen wij een helder getuigenis uitdragen, die door zal dringen tot de harten van mensen. Och, dat Sion toch op mocht staan! Dat ze toch gehoor zal geven aan de boodschap: “Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des HEREN gaat over u op!”

-RH June 18, 1889, ¶8, 9, 17

• RH 11-4-90; DA 419-425; FW 99-100; CC 223

Citaten uit de volwassen les: PK 219, 220; DA 422

Verdere studie: PP 38, PK 155-189

====Les 7: 7-13 mei : : : In de schaduw van Zijn vleugelen

De strijd wordt gevoerd voor het oog van het hemels universum, en engelen staan klaar om het op te nemen voor Gods lastiggevallenen strijders, voor hen een banier op te richten tegen de vijand en om op hun lippen liederen van overwinning en vreugde te leggen. -ST aug. 11, 1909, 10

Sabbat 7/5 (Liederen van overwinning; Psalm 63:7)

Waarom zou onze vreugde niet volmaakt zijn, volledig, zonder gebrek? Wij hebben de zekerheid dat Jezus onze Redder is, en dat wij vrijelijk deel mogen hebben aan de rijke beloning die Hij ons heeft gegeven. Wij mogen Hem geloven, wetende dat Hij ons genade en kracht zal geven om te doen wat Hij ons opdraagt te doen. Hij heeft ons elke garantie gegeven dat Hij alles zal vervullen wat Hij beloofd heeft. Het is ons voorrecht om steeds de vreugde van Zijn aanwezigheid te zoeken. Hij verlangt van ons dat wij opgewekt zijn en gevuld met lof voor Zijn naam. Hij wil dat wij licht op ons gezicht uitstralen en vreugde in onze harten hebben. ...

Wij dienen de vreugde van Christus te hebben en Zijn grootste vreugde was te zien dat mensen de waarheid gehoorzaamden. Kunnen wij meer dan dat verlangen? "Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze," zei de Redder, "want Ik ga tot de Vader" (Johannes 14:12). Hij die werkelijk deze belofte gelooft, kan nooit halfslachtig zijn in de dienst van Christus. Moge de God van de hemel de sluier wegnemen die onze waarneming verduistert en hindert bij het goed begrijpen van Zijn eisen en het volgen van Christus. O, dat wij door een levend geloof de hand van de oneindige Macht mogen vastgrijpen, om kracht te ontvangen om Zijn werken te doen. Dit is ons voorrecht om te doen. Als wij Christus op Zijn Woord geloven, zal Hij worden geëerd en geprezen, en wij zullen deelnemers in Zijn vreugde zijn. ...

God brengt ons in beproevingen opdat wij nader tot Hem getrokken worden. De Psalmist zegt: "Talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige, maar uit die alle redt hem de HERE" (Psalm 34:20). David was een schoolvoorbeeld van hoe een mens is. Zijn geschiedenis is van belang voor elke ziel die streeft naar eeuwige overwinningen. In zijn leven streeden twee machten om de heerschappij. Ongeloof bundelde haar krachten en probeerde het licht te verduisteren dat van Gods troon op hem scheen. Dag in dag uit ging de strijd in zijn hart verder, omdat satan elke stap van vooruitgang door de krachten van rechtvaardigheid ongedaan maakte. David begreep wat het betekende te vechten tegen overheden en machten, tegen de heersers van het duister in deze wereld. Soms leek het alsof de vijand de overwinning moest behalen. Maar uiteindelijk, overwon geloof, en David verblijdde zich in de reddende kracht van Jehova.

De strijd die David te verduren had, moet elke volgeling van Christus doorstaan. Satan is naar beneden gekomen met grote kracht, wetende dat zijn tijd kort is. De strijd wordt in het volle zicht van het hemels universum gestreden en engelen staan klaar om voor Gods lastiggevallenen strijders een banier tegen de vijand op te heffen en om op hun lippen liederen van overwinning te leggen.

-ST 11 augustus, 1909, ¶ 4, 5, 9, 10

• MH 99-104

Zondag 8/5 (De Naakte Waarheid; Psalm 32, 51; 2 Samuel 11)

Te midden van gevaren van zijn vroegere leven kon David in bewuste integriteit zijn zaak aan God toevertrouwen. De hand van de Here leidde hem veilig langs de ontelbare valstrikken die voor zijn voeten waren gelegd. Maar nu, schuldig en onboetvaardig, vroeg hij geen hulp en leiding van de hemel, maar probeerde hij zichzelf te bevrijden van de gevaren waarin de zonde hem had betrokken. Bathseba, wiens fatale schoonheid een valstrik voor de koning was gebleken, was de vrouw van Uriah de Hithiet, één van Davids dapperste en meest trouwe officiers. Niemand kon voorzien wat het gevolg zou zijn als de misdaad bekend zou worden. De wet van God eiste de dood voor de schuldige dader, en de trotse,

karaktervolle soldaat, die zo schandelijk was benadeeld, mocht zichzelf wreken door het leven van de koning te nemen of door de natie aan te zetten in opstand te komen.

Elke poging die David deed om zijn schuld te verbergen, bleek tevergeefs. Hij had zichzelf overgegeven aan satans macht; gevaar omringde hem, oneer, die bitterder is dan de dood, lag voor hem. Er scheen maar één weg om hier aan te ontkomen, en in zijn wanhoop haastte hij zich om aan overspel moord toe te voegen. Hij die medelijden had gehad met de ondergang van Saul zou nu ook geruïneerd worden. Hoewel de verleidingen verschilden, waren ze hetzelfde in het leiden naar het overtreden van Gods wet. David redeneerde dat als Uriah door de hand van de vijand in de oorlog was gesneuveld, de schuld van zijn dood niet terug zou wijzen naar het huis van de koning en Bathsheba vrij zou zijn om Davids vrouw te worden, de verdenking kon worden afgewenteld, en de koninklijke gered.

...

Davids macht was hem geschonken door God, maar alleen om het te gebruiken in harmonie met de goddelijke wet. Als hij handelde tegen Gods wet dan werd de zonde gehoorzaamd. "De machten die door God zijn ingesteld" (Romeinen 13:1), maar wij mogen ze niet gehoorzamen tegen Gods wet in. Wat de apostel Paulus schreef aan de Korintiërs, zet het principe voort waardoor wij ons moeten laten leiden. Hij zegt: "Weest mijn navolgers, gelijkewijs ook ik van Christus ben" (1 Cor. 11:1. ...

Van den beginne af heeft satan de voordelen die door overtredingen zijn te behalen, aan de mens voorgehouden. Zo verleidde hij engelen. Zo verleidde hij Adam en Eva tot zonde. En zo leidt hij nog velen weg van de gehoorzaamheid aan God. De weg van de overtreding is aanlokkelijk gemaakt "maar het einde daarvan zijn de wegen des doods" (Spreuken 14:12). Gelukkig zijn zij, die nadat ze het gewaagd hebben deze weg te gaan, geleerd hebben hoe bitter de vruchten der zonde zijn en op tijd daarvan zijn teruggekeerd. God liet in Zijn genade David niet aan zijn lot over om door de bedrieglijke beloningen der zonde vernietigd te worden door de verraderlijke beloning van de zonde.

-PP 718-720

• ST 3-22-83; PP 718-726; 1SM 379-381

Maandag 9/5 (Nathan benoemt alles; 2 Samuel 12: 1-13; 1 Joh. 1:9)

Heden is er behoefte aan de stem van strenge berisping; want smadelijke zonden hebben mensen van God gescheiden. Ontrouw wordt steeds meer een mode. "Wij willen niet dat deze man over ons heerst," (Lukas 19:14) is de taal van duizenden. De oppervlakkige preken, die zo vaak worden gepredikt, maken geen blijvende indruk. De trompet geeft geen duidelijk geluid. Mensen worden niet in het hart geraakt door de heldere, scherpe waarheden van Gods Woord.

Mannen die als trouwe bewakers van Gods Wet zouden moeten staan, hebben gekibbeld tot politiek de plaats heeft ingenomen van trouw, en zonde is toegestaan te woekeren zonder te zijn bestraft. Wanneer zal de stem van trouwe vermaning nog een keer worden gehoord in de gemeente?

Gij zijt de man," zei Nathan tot David. Deze woorden worden heden zelden nog gehoord vanaf de kansels, zelden meer in het geschreven woord gelezen. Als ze niet zo schaars waren, zouden wij meer van Gods kracht zien bij de mensen. Gods boodschappers zouden niet moeten klagen dat hun inspanningen vruchteloos zijn, totdat zij zich bekeren van hun eigenliefde voor goedkeuring, en hun verlangen om mensen te behagen, wat hen leidt tot het onderdrukken van de waarheid. ...

Was het maar zo dat elke predikant zich het heilige van zijn ambt zou realiseren en de heiligheid van zijn werk en de moed zou tonen, die Elia toonde. Als door God benoemde boodschappers, staan predikanten in een enorme verantwoordelijke positie. Zij moeten berispen, vermanen, corrigeren met grote lankmoedigheid. In de plaats van Christus moeten zij werken als rentmeesters van de hemelse geheimenissen, de gehoorzaamheid aanmoedigen en waarschuwen tegen ongehoorzaamheid. Bij hen moet werelds beleid van geen gewicht zijn. Nooit moeten zij afdwalen van het pad welke Jezus hen heeft gevraagd te bewandelen. Zij moeten voortgaan in geloof, zich herinnerend dat zij omringd zijn door een wolk van getuigen. Zij moeten niet hun eigen woorden spreken, maar woorden die iemand, groter dan de despoten van de aarde, hen heeft geboden te spreken. Hun boodschap moet zijn, "Zo zegt de Here." God roept mannen als Elia, Nathan en Johannes de Doper, mensen die Zijn boodschap willen uitdragen met geloof, ongeacht de consequenties; mannen die de waarheid dapper verkondigen, ook al vergt het opoffering van alles wat ze hebben.

God kan geen mensen gebruiken die in tijden van gevaar, als kracht, moed en invloed van allen nodig is, bang zijn om pal te staan voor het juiste. Hij roept mensen die trouw vechten tegen het kwaad, vechten tegen machten en overheden, tegen de heersers van de duisternis van deze wereld, tegen

spirituele slechtheid in hoge plaatsen. Tot hen zal Hij deze woorden spreken: “Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf; ... ga in tot het feest van uw heer..” (Mat 25:23).

-RH Sept 11, 1913, ¶13, 15-16, 18-19

• PK 140-142; 2BC 1023; 2T 688-690; CC 179, 180

Dinsdag 10/5 (Gezegend is hij wiens zonde bedekt is; Psalm 32:1-5)

Psalm 32:1-2. David verkreeg genade voor zijn overtreding, omdat hij zijn hart voor God verootmoedigde in spijt en berouw van de ziel, en hij geloofde dat Gods belofte om te vergeven, vervuld zou worden. Hij beleed zijn zonde, had berouw en was bekeerd. In de vervoering van de zekerheid van de vergeving riep hij uit: “Welgelukzalig is hij wiens overtreding is vergeven, wiens zonde bedekt is. Welgelukzalig is de mens wie de Here de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is”. De zegen komt door genade; genade komt door het geloof dat de zonde, beleden en berouwd, is geborgen bij de Grote Zondedragers. Zijn dood is een verzoenend offer voor onze zonden. Hij is de Grote Middelaar, door wie wij genade en de gunst van God verkrijgen.. ...

Vaak overwon David door God en toch ging hij vaak af op zijn eigen onwaardigheid en zondigheid. Zijn geweten sliep niet en was niet dood. “Mijn zonde,” riep hij, “is altijd bij me”. Hij vleide zichzelf niet door te stellen dat zonde iets was waar hij niets mee van doen had, en dat het hem niet zou treffen. Toen hij de diepten van bedrog zag in zijn hart, walgde hij enorm van zichzelf en bad of God hem met Zijn macht wilde weerhouden van aanmatigende zonden en hem te reinigen van verborgen fouten. ...

Geef uzelf geheel over in de handen van Jezus. Aanschouw Zijn grote liefde, en terwijl u mediteert over Zijn zelfverloochening, het oneindige plaatsvervangende offer door Hem gebracht, opdat wij in Hem zouden geloven, zal uw hart gevuld worden met heilige vreugde, kalme vrede, en onbeschrijfelijke liefde. Als we over Jezus spreken, als wij Hem aanroepen in onze gebeden, zal het ons vertrouwen versterken dat Hij onze persoonlijke liefdevolle Redder is en Zijn karakter steeds meer in liefde zal verschijnen. ... Wij mogen van rijke feesten van liefde genieten en omdat wij geheel geloven door Hem geadopteerd te zijn, mogen wij een voorproefje van de hemel hebben. Wacht op de Here in geloof. De Here trekt de ziel in het gebed tot Zich en laat ons Zijn kostbare liefde voelen. Wij zijn dichtbij Hem en kunnen een liefdevol contact met Hem hebben. Wij ontvangen duidelijke manifestaties van Zijn tederheid en medelijden, en onze harten breken en smelten door het ervaren van de liefde aan ons gegeven. Wij voelen inderdaad een blijvende Christus in de ziel. Wij blijven in Hem en voelen ons thuis bij Jezus. De beloften vloeien in de ziel. Onze vrede is als een rivier, golf na golf van overwinning rolt het hart binnen, en wij hebben maaltijd met Jezus en Hij met ons. Wij hebben een echt gevoel van Gods liefde en wij rusten in Zijn liefde. Geen taal kan dit beschrijven. Het gaat de kennis te boven. Wij zijn één met Christus, ons leven is geborgen met Christus in God.

-3BC 1146-1147

• RH 12-16-90, 1-13-91, 5-23-99; ST 4-2-94; LHU 11-3-09; 9MR 300-302; 15MR 172-176; OHC 83; SD 309; SC 24-28

Woensdag 11/5 (Witter dan sneeuw; Gen. 49:11; Ex. 19:10, 12:22)

Jezus verlangt naar alles van u. Hij heeft de grootste prijs betaald voor uw ziel; alles wat u heeft en wat u bent behoort aan Hem. Moge God u helpen op te kijken en te leven. Christus komt spoedig. Hij is onze Broeder geweest in het lijden, en welk een vreugde brengt het om te hopen dat wij Hem spoedig zullen zien zoals Hij is! Wij zullen hier nog een paar dagen langer lijden en dan binnengaan in een eeuwigheid van geluk; daar is rust in het koninkrijk van God. Voor hen die de goede strijd strijden van geloof is de glorie van een onvergankelijke erfenis gereserveerd, onbezoedeld en dat niet vergaat. Laat de bestemming van elke ziel zijn, “Ik moet de race rennen met volharding; Ik moet overwinnen”. Als wij niet overwinnen, verliezen wij de kroon; en als wij de kroon verliezen, verliezen wij alles; dan is er een eeuwig verlies voor ons. Maar als wij slagen door de hoop van onze roeping, verkrijgen wij de kroon, wij verkrijgen alle dingen; wij worden erfgenamen van God en zijn mede-erfgenamen met Christus ...

U zegt dat u de hemel wenst. Hoe graag wenst u dat? Wat is uw geloof waard? U zult geheel het geloof uitdragen, dat u heeft. Wat zal het vonnis zijn van het oordeel als u naar uw boerderij gaat, naar uw gezin, naar uw aardse zaken, en geen zorg draagt voor de hemelse boodschap? Er is een wereld die gewaarschuwd moet worden en terwijl u slaapt, zaait satan onkruid. De gehele hemel is geïnteresseerd in het werk dat de aandacht van Christus en Zijn engelen trekt in het hemels gericht, en zult u dan onverschillig blijven, terwijl u tegen hoge kosten bent gekocht? Wat wij nodig hebben is veredeling van karakter, een hoger moraal van de ziel. Dank God dat het niet te laat is voor hen die verkeerd zijn om

goed te worden. Wij kunnen nog steeds genade ontvangen, wij mogen nog steeds een schuilplaats te vinden bij de Rots der Eeuwen, die een plaats voor ons heeft. Wij mogen nog steeds het licht accepteren en groeien in Christus, ons levend Hoofd. Jezus zegt tegen de bevende, berouwvolle ziel, "Tenzij men mijn bescherming aangrijpt, met Mij vrede maakt, vrede met Mij maakt" (Jesaja 27:5). "Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jesaja 1:18). Wilt u samen met Hem richten? Wilt u Hem toestaan over uw ziel te waken als een trouwe Schepper? Kom dan, en laten wij leven in het licht van Zijn gelaat, en bid zoals David deed: "Ontzondig mij met hysop, dan ben ik rein, was mij, dan ben ik witter dan sneeuw; .. hergeef mij de blijdschap over uw heil, en laat een gewillige geest mij schragen. Dan zal ik overtreders uw wegen leren, opdat zondaars zich tot U bekeren. ... Here, open mijn lippen, opdat mijn mond uw lof verkondige" (Ps 51:9,14,15,17)

-ST Aug 8, 1892, ¶4, 7

• RH 12-16-90; 8-25-91, 6-7-87, 3-25-15; ST 8-28-93, 9-2-89; COL 204-207; 1SM 328-330; 15MR 100-104

Donderdag 12/5 (In het Heiligdom van Zijn vleugels; Psalm 61:4)

In zijn lange leven vond David op aarde geen rustige plaats. Gedurende de tijd dat hij man was, was hij een opgejaagde vluchteling die veiligheid vond in de bergen en holen van de wildernis, en hij schreef: "O God, Gij zijt mijn God, U zoek ik, mijn ziel dorst naar U, mijn vlees smacht naar U, in een dor en dorstig land, zonder water.

. ... "Want Gij zijt mij een hulp geweest, in de schaduw van uw vleugelen jubel ik." "Wat buigt gij u neder, o mijn ziel?" (Ps 63:2,8; 43:5; 46:1-2).

In de 91^e Psalm staat de prachtigste omschrijving van de wederkomst van de Here om de boosheid van de slechte mensen ten einde te brengen, waarbij Hij hen, die gekozen hebben Hem te volgen als hun Verlosser, de zekerheid geeft van Zijn liefde en beschermende zorg: "Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen. Ik zeg tot de HERE: Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God, op wie ik vertrouw. Want Hij is het, die u redt van de strik des vogelvangers, van de verderfelijke pest. Met zijn vlerken beschermt Hij u, en onder zijn vleugelen vindt gij een toevlucht; zijn trouw is schild en pantser" (Ps 91:1-4 e.v.).

De tijd is gekomen dat de rechtvaardigen zullen begrijpen dat de oordelen van God op allen komen die Zijn wet overtreden, maar dat zij die nederig voor Hem wandelen, zullen overwinnen met heilige vreugde, zich constant realiserend dat zij onder de verzekerde bescherming staan van Zijn eeuwigdurend verbond van liefde. Daar Jehova heilig is, eist Hij van Zijn volk dat het heilig is, zuiver, onbesmet; want "zonder heiliging zal geen mens de Here zien" (Heb 12:14). Zij die Hem dienen in oprechtheid en waarheid, zullen aanvaard worden door Hem. Zo lang als Gods volk in deze gevaarlijke tijd oprecht en principieel is, zuiver en onbesmet, en alleen vertrouwt op de Ene, die alwetend is, vol genade, en vol van medelijden, wandelen zij op veilige paden, en zullen zij daarvan niet afwijken. God is hun verdediging, hun voor- en achterwacht. ...

De rechtvaardigen begrijpen Gods bestuur en willen overwinnen met heilige vreugde in de eeuwig durende bescherming en redding die Christus door Zijn verdiensten voor hen heeft zeker gesteld. Grote vreugde zal tot hen komen op die dag als ieder mens zal worden beloond naar zijn werken; en liederen van vreugde zullen van hun lippen losbarsten en zij zullen alles wat God voor Zijn volk heeft gedaan, herhalen.

Tot die dag, als de finale overwinning komt, is het het voorrecht van elke vertrouwende gelovige om mee te zingen met het lied: "De Heer is mijn licht en mijn heil; voor wie zou ik vrezen?" (Psalm 27:2-5 e.v)

-ST July 22, 1908, ¶1-3, 7, 8

• RH 8-12-84; MH 417-419; 20MR 265-266;
16MR 272-276; TMK 268

Vrijdag 13/5 (Overvloedig Vergeven; Jesaja 55:6,7)

Wij worden geacht vertegenwoordigers van Christus te zijn, gelijk Christus een Vertegenwoordiger van de Vader was. Wij willen in staat zijn om zielen naar Jezus te brengen, hen te wijzen op het Lam van Golgotha, die de zonde van de wereld wegneemt. Christus bedekt zonde niet met Zijn rechtvaardigheid, maar Hij verwijdert de zonde, en in plaats daarvan komt Zijn eigen rechtvaardigheid. Als uw zonde is vergeven, geldt de rechtvaardigheid van Christus voor u, en de glorie van de Here is uw beloning. Uw

invloed zal dan beslist aan Jezus' kant staan; in plaats van uzelf centraal te stellen, stelt u Christus centraal en zult u voelen dat u een bewaker van heilige kostbaarheden bent.

Als u zich herinnert dat Christus de prijs betaald heeft met Zijn eigen bloed voor uw verlossing en voor de verlossing van anderen, zult u bewogen worden om de heldere stralen van Zijn rechtvaardigheid te ontvangen en dat u deze op het pad van hen om u heen brengt. U moet niet naar de toekomst kijken, denkend dat u op een verre dag heilig gemaakt zult worden; het is heden dat u geheiligd bent door de waarheid. De profeet waarschuwt: "Zoekt de HERE, terwijl Hij Zich laat vinden; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is. De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig" (Jesaja 55:6,7). En Jezus zegt: "maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde" (Handelingen 1:8). Wij mogen de Heilige Geest ontvangen. Wij hebben het idee gehad dat zo'n geschenk van God niet voor ons was zoals wij zijn, dat de gave van de Heilige Geest te heilig was, te heilig voor ons; maar de Heilige Geest is de Trooster, die Christus beloofde aan Zijn volgelingen teneinde alle dingen in hun herinnering te brengen die Hij hen had gezegd. Laten wij stoppen om naar onszelf te kijken, maar kijk naar Hem van wie alle deugd komt. Niemand kan zichzelf beter maken, maar wij moeten tot Jezus komen zoals wij zijn, oprecht verlangend om gereinigd te worden van elke vlek en smet der zonde, en de gave van de Heilige Geest te ontvangen. Wij moeten niet aan Zijn genade twijfelen en zeggen: "Ik weet niet of ik gered zal worden of niet." Door het levend geloof moeten wij in het bezit komen van Zijn belofte, want Hij heeft gezegd: "Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jesaja 1:18).
-ST Apr 4, 1892, ¶2, 3

• RH 1-3-93; FW 35-38; GW92 439-442

Citaten uit de Volwassen les: PP 725,726

Verdere studie: PP 717-726; Ed 157

==== Les 8: 14–20 mei : : : Kleet der heerlijkheid

Zij, wiens levens verborgen zijn met Christus in God, die zich hebben gekleed met Zijn gerechtigheid, zullen het recht hebben tot de erfenis, onvergankelijk, onbesmet, dat niet verloren gaat. -ST May 2, 1892, ¶13

Sabbat 14/5 (Bedeekt met Zijn kleet; Jesaja 61:10)

Christus is de opgestane Heiland; want hoewel Hij dood was, is Hij weer opgestaan en Hij leeft voor altijd om voor ons te pleiten. We moeten met ons hart geloven tot gerechtigheid, en met onze mond belijdenis doen over onze verlossing. Zij, die gerechtvaardigd zijn door het geloof, zullen Christus belijden. "Wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven" (Joh 5:24). Het grote werk dat gedaan is voor de zondaar die bevekt en besmeurd is door het kwaad, is het werk van rechtvaardigmaking. Door Hem die de waarheid spreekt, is gerechtigheid aangekondigd. De Heer bedeeft de gelovige met de gerechtigheid van Christus en verklaart hem voor het gehele universum als gerechtvaardigd. Hij verplaatst zijn zonden naar Jezus, de vertegenwoordiger, plaatsvervanger en borg van de zondaar. Op Christus legt Hij de ongerechtigheid van elke ziel die gelooft. "Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem" (2 Kor 5:21)....

Hij, die een kind van God geworden is, moet de waarheid ontvangen dat berouw en vergeving worden verkregen door niets anders dan de verzoening van Christus. Verzekerd hiervan moet de zondaar een inspanning plegen dat in harmonie is met het werk dat voor hem is gedaan, en met onvermoeibare inspanning moet hij de troon der genade naderen met zijn verzoeken, opdat de vernieuwende kracht van God in zijn ziel kan komen. Christus vergeeft niemand, behalve de berouwvolle, maar wie Hij vergeeft maakt Hij eerst berouwvol. De voorziening die gemaakt is, is volkomen, en de eeuwige gerechtigheid van Christus wordt toegerekend aan elke gelovende ziel. Het kostbare, smetteloze kleet, geweven in de weverij van de hemel, wordt gegeven aan de berouwvolle,

gelovende zondaar, en hij mag zeggen: “Ik verblijd mij zeer in de HERE, mijn ziel juicht in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omhuld ... (Jesaja 61:10).

Overvloedige genade is gegeven, opdat de gelovende ziel vrij van zonde kan blijven, want heel de hemel, met haar oneindige mogelijkheden, is ons ter beschikking gesteld. We moeten putten uit de bron van verlossing. Christus is het einde der wet tot gerechtigheid voor een ieder die gelooft. In onszelf zijn we zondaars, maar in Christus zijn we gerechtvaardigd. Door ons rechtvaardig te maken door de toegerekende gerechtigheid van Christus, verklaart God ons als gerechtvaardigd en behandelt Hij ons als gerechtvaardigd. Hij kijkt op ons neer als Zijn dierbare kinderen. Christus werkt tegen de kracht van de zonde, en waar zonde overvloedig is, is genade nog overvloediger. [Rom 5:1,2]

-1SM 392-394

• RH 6-7-87; ST 5-2-92; ; COL 204; SpM 56-58; AG 181; FLB 113; TMK 108, 109; UL 78

Zondag 15/5 (Breng geen verwerpelijke offers meer; Jesaja 3:18-23; 1:11-15)

Zij, die de Heer steeds beter leren kennen, weten dat “zo zeker als de dageraad is zijn opgang” (Hosea 6:3) en iedereen, die het kostbaar juweel van waarheid ontvangt, zal zich haasten om de kennis van Zijn rijkdommen bekend te maken aan hen die om hen heen zijn. Wanneer mensen de roep van Christus beantwoorden en Jezus zien als de Koninklijke Lijder op het kruis van Golgotha, komen ze in een eenheid met Christus, worden ze uitverkorenen van God, niet door hun eigen werken, maar door de genade van Christus. Want al hun goede werken zijn gedaan met de kracht van de Geest van God. Alles is van God en niets is van henzelf. De Heer heeft hen uitgekozen door Zijn Geest. Jezus zegt: “Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht dragen ...” (Johannes 15:16).

De genade van Jezus Christus alleen kan het hart van steen veranderen in een hart van vlees, en het levend maken voor God. Mensen kunnen grote daden verrichten in de ogen van de wereld. Hun prestaties kunnen er velen en van hoge orde zijn in de ogen van mensen, maar al het talent, al de vaardigheden, al de mogelijkheden van de wereld zullen falen om het karakter te veranderen en een gedegenereerd kind van de zonde te maken tot een kind van God, een erfgenaam van de hemel. Mensen hebben geen kracht om de ziel te rechtvaardigen, het hart te heiligen. Morele ziekte kunnen niet genezen worden, tenzij door de kracht van de grote Geneesheer. De grootste gave van de hemel, de Eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid, Hij alleen is in staat de verlorene te redden. Wat dankbaarheid, wat liefde zou onze harten moeten vullen als we nadenken over de liefde van God! Het hart zou week en onderworpen gemaakt worden als we mediteren op het risico dat Jezus nam opdat de mens verheven en hersteld zou worden. De Verlosser van de wereld heeft lijden weerstaan, dat de som was van al de schuld van de gehele wereld. Het offer van Christus op het kruis van Golgotha is een overdenking die hoog verheven is boven de overweldigende kracht van de zonde, en wanneer een gevoel van zonde het hart van de zondaar te neerdrukt, en de last ondragelijk schijnt, nodigt Jezus hem uit om naar Hem op te kijken en te leven. Er is kracht in Christus om de ziel te reinigen. “Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de HERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol” (Jesaja 1:18)...

Hoe wonderlijk is het dat de voorziening van het plan van God voor de redding van de mens ons idee van de liefde van God wijds maakt en verheft! Hoe bindt het onze harten aan het grote hart van de Oneindige Geliefde! Hoe verheugt het ons om in Zijn dienst te staan, als onze harten gehoor geven aan de roep van Zijn liefdevolle goedheid en tedere barmhartigheid! Johannes roept mensen op om de wonderbare liefde van God te zien. Hij roept uit: “Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven” (1Joh 3:1-3).

-ST May 2, 1892, ¶6, 8, 9

• RH 8-4-91, 2-20-94, 8-1-99; HM 7-1-91; YI 12-15-94; ST 2-26-94; PK 314-321; 5T 629-632; SC 39-41; Mar 26

Maandag 16/5 (Onreine lippen; 2 Kronieken 26; Jesaja 6:1-8)

Jesaja heeft de zonden van anderen aan de kaak gesteld, maar nu ziet hij zichzelf blootgesteld aan dezelfde veroordeling die hij over anderen uitsprak. Hij had zich tevreden gesteld met een koude, levenloze ceremonie in zijn aanbidding van God. Hij had er niet van geweten totdat hij een visioen kreeg van de Heer. Hoe nietszeggend leken zijn wijsheid en talenten toen hij de heiligheid en majesteit in het heiligdom aanschouwde. Hoe onwaardig was hij! Hoe ongeschikt voor heilige dienst! Zijn kijk op zichzelf

kan uitgedrukt worden met de woorden van de apostel Paulus: “Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?” (Rom 7:24).

Maar verlichting werd naar Jesaja gezonden in zijn toestand van wanhoop. Hij zegt: “Maar één der serafs vloog naar mij toe met een gloeiende kool, die hij met een tang van het altaar genomen had; hij raakte mijn mond daarmee aan en zeide: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; nu is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend”...

Het visioen dat Jesaja ontving, stelt de toestand van Gods volk in de laatste dagen voor. Zij zijn bevoorrecht om door het geloof het werk te zien dat in het hemels heiligdom plaatsvindt. “En de tempel Gods, die in de hemel is, ging open en de ark van zijn verbond werd zichtbaar in zijn tempel” (Openb 11:19). Terwijl zij door het geloof kijken in het heilige der heilige, en het werk zien dat Christus in het hemels heiligdom doet, beseffen ze dat zij een volk zijn van onreine lippen – een volk wiens lippen vaak in ijdelheid gesproken hebben en wiens talenten niet geheiligd zijn en ten dienste zijn geweest voor de heerlijkheid van God. Ze zouden wanhopig worden als ze het verschil zien tussen hun eigen zwakheid en onwaardigheid en de onreinheid en lieflijkheid van het heerlijke karakter van Christus. Maar als zij, net als Jesaja, de indrukken die de Heer bedoeld heeft, in hun hart ontvangen, als zij hun zielen willen verootmoedigen voor God, dan is er hoop voor hen. De boog van belofte overspant de troon en het werk dat aan Jesaja gedaan is, zal ook aan hen gedaan worden. God zal antwoord geven op de verzoeken die tot Hem komen vanuit en gebroken hart.

Het onderwerp van dit grote en plechtige werk van God is om de schoven bijeen te vergaderen in de hemelse schuren. Want de aarde zal vol van de heerlijkheid van de Heer zijn. Laat daarom niemand wanhopig zijn als hij het voorschrijdend kwaad om hem heen ziet en de taal hoort dat door onreine lippen gesproken wordt. Wanneer de krachten der duisternis zichzelf ertoe gezet hebben om zich tegenover het volk van God op te stellen; wanneer satan zijn krachten zal aanmonsteren voor het laatste grote conflict en zijn macht groot lijkt en bijna overweldigend, zal de heldere blik van de goddelijke heerlijkheid, de troon hoog verheffen, omspannen met de boog van belofte, en zal het troost, zekerheid en vrede in het hart geven.

-RH Dec 22, 1896, ¶3-4, 12-13

• BEcho 9-9-95, 12-17-94; RH 2-18-96, 3-11-15; ST 8-24-91; PUR 7-17-02; PK 306-308; 5T 749-752; HP 177; CC 232

Dinsdag 17/5 (Klederen die niet blijvend zijn; Jesaja 51:6-8; Jacobus 4:14)

Vanmorgen las ik de volgende woorden, en ik vond troost en werd bemoedigd. De woorden waren niet gesproken tot hen die God zo nu en dan zochten, maar tot hen die “de gerechtigheid najagen” (Jesaja 51:1). “Hoort naar Mij, gij die de gerechtigheid najaagt, gij die de HERE zoekt. Aanschouwt de rots waaruit gij gehouwen zijt, en de holte van de put waaruit gij gegraven zijt; ... Want de HERE troost Sion, Hij troost al haar puinhopen; Hij maakt haar woestijn als Eden en haar wildernis als de hof des HEREN” (vs 1-3). WANNEER DE HEER U TROOST, ZULT U WOORDEN VAN TROOST KUNNEN SPREKEN TOT ANDEREN. U ZULT ERVOOR KIEZEN OM WOORDEN VAN TROOST TE SPREKEN EN GEEN WOORDEN VAN SCHULD. WANNEER DE HEER UW WOESTIJN MAAKT TOT DE HOF VAN EDEN, ZULT U NAAR HET VOLK WILLEN GAAN. U ZULT WILLEN DAT HET LICHT DAT ZO KOSTBAAR EN HEERLIJK SCHIJNT OP U, OOK OP HUN PAD ZAL SCHIJNEN. “blijdschap en vreugde zullen er gevonden worden, loflied en geklank van gezang” (vs 3)...

“Luistert naar Mij, mijn volk, en mijn natie, neig uw oor tot Mij. Want een wet zal van Mij uitgaan en mijn recht zal Ik stellen tot een licht der volken...” (Jesaja 51:4-6).

Dit is de verlossing die wij nodig hebben. Laat ons ernaar zoeken, ervoor bidden. Laten wij onze zonden aan elkaar belijden. Laten wij al onze moeiten aan de Heiland kenbaar maken en Zijn hulp en bemoediging ontvangen, opdat we mogen leren hoe wij een zegen kunnen zijn voor de wereld.

De profeet gaat door in vers 11: “De vrijgekochten des HEREN zullen wederkeren en met gejubel in Sion komen; eeuwige vreugde zal op hun hoofd wezen, blijdschap en vreugde zullen zij verwerven, kommer en gezucht zullen wegvluchten.” God wordt niet geëerd wanneer zijn belijdend volk weeklagen en mopperen alsof zij geen helper hebben, en velen doen alsof zij geen hulp in God hebben. Dit onteert onze Heiland. “Eeuwige vreugde zal op hun hoofd wezen,” Verklaart de Heer,; zij zullen “blijdschap en vreugde verwerven, kommer en gezucht zullen wegvluchten”...

“Ik heb mijn woorden in uw mond gelegd,” verklaart God; “en met de schaduw mijner hand heb Ik u bedekt, Ik, die de hemel uitspan en de aarde grondvest en tot Sion zeg: Gij zijt mijn volk” (vs 16). O, als we ons slechts zouden vastklampen aan deze zekerheden door een levend geloof in de Ene, die overvloedige troost en bemoediging heeft voor ons allemaal. Dan zouden we de Heer prijzen in de

morgen en in de middag en in de avond. We zouden een boodschap van barmhartigheid hebben voor anderen. De Heer des hemels wil dat we een voortschrijdende ervaring hebben. Wilt u deze woorden bestuderen? Wilt u ze aanvaarden? Wilt u geheiligd worden door de waarheid die zij u onderwijzen?

-GCB May 18, 1909, ¶13, 15-17

• RH 12-1-96, 12-6-92; ST 3-12-96; PP 340-342; GC 458-460

Woensdag 18/5 (Pronkgewaden; Jesaja 52)

“Waak op, waak op, bekleed u met sterkte, Sion; bekleed u met uw pronkgewaden, Jeruzalem, heilige stad. Want geen onbesnedene of onreine zal meer in u komen. Schud het stof van u af, welaan, zet u neder, Jeruzalem; maak de banden van uw hals los, gevangene, dochter Sions. Want zo zegt de HERE: Om niet zijt gij verkocht, zonder geld zult gij worden gelost. ... Daarom zal mijn volk te dien dage mijn naam kennen, dat Ik het ben, die spreek: Zie, hier ben Ik” (Jesaja 52:1-3,6).

“Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten van de vreugdebode, die vrede aankondigt, die goede boodschap brengt, die heil verkondigt, die tot Sion spreekt: Uw God is Koning. Hoor, uw wachters verheffen de stem, zij jubelen tezamen, want met eigen ogen zien zij, hoe de HERE naar Sion wederkeert” (vs 7,8). Deze woorden drukken de blijdschap en overwinnende genade uit van gezinnen waar eenheid en vrede en liefde aanwezig zijn. De Heer wordt geëerd door deze vredige huizen – symbolen van de reinheid van het hemels tehuis.

Wanneer belijdende christenen verenigd zijn tot een, een met Christus in God, dan zijn zij vertegenwoordigers van de gemeente van de Eerstgeborene,. Eenheid zou altijd het element moeten zijn die de christelijke gemeente koestert. Mannen en vrouwen zijn verenigd in de gemeente door het meest plechtige verbond met God om Zijn woord te gehoorzamen, en om een eenheid te zijn in een poging om het geloof van elkaar te versterken ...

Wanneer de leden van Gods gemeente elkaar hoog achten, zullen zij voortdurend een wacht stellen voor hun tong, opdat zij het talent van het spreken niet zullen misbruiken. Dit talent is een kostbare gave. Laten we onze worden met zorg kiezen, en een zegen zijn voor de mensheid door de manier waarop wij weigeren smaad te brengen aan een van onze broeders door aan elkaar een kwaad gerucht door te geven. Als we kwaad spreken van elkaar, ligt smaad aan onze voordeur. Wanneer we onze naaste liefhebben als onszelf, zullen ijdele, kwaadaardige fluisteringen ophouden. Moge de Heer door zijn bekerende kracht ons talent van spreken heiligen, opdat we het mogen gebruiken tot Zijn eer en op geen enkele manier om zielen te verwonden.

Elke wachter op de muren van Zion staat onder de heilige plicht om te waken over de zielen, als van een die verantwoording moet afdragen. Door Gods genade kan hij het werk doen dat de hemel zal goedkeuren, in een werk om de eenheid en vrede in de gemeente te bewaren. Laat hem bedenken dat hij vrede moet verkondigen en zich “beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes” (Efez 4:3).

-RH Jan 6, 1903, ¶3-5, 9-10

• RH 3-19-08; PK 722-727; 9T 106-108; TDG 17

Donderdag 19/5 (De klederen der Redding; Lukas 4:16-20; Jesaja 61)

God, de eeuwige Vader, gaf Zijn eniggeboren Zoon aan de wereld, dat allen die tot Hem komen eeuwig leven mogen hebben. En in deze gave heeft Hij voor ons een kanaal geopend tot de rijkste en meest onuitputtelijke schatten. Dit geheiligd onderwerp zou het voedsel voor onze gedachten moeten zijn. Met dit brood des levens zouden wij onze zielenhonger moeten stillen. Als we dit doen, zullen we niet meer hongeren naar wereldse vermaak en grootsheid. Onze godsdienstige ervaring is van precies dezelfde kwaliteit als het voedsel dat we aan onze gedachten geven.

De zalving van de Heer was op Christus. “De Geest des Heren HEREN is op mij,” Verklaarde Hij, “omdat de HERE mij gezalfd heeft; Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis om uit te roepen een jaar van het welbehagen des HEREN en een dag der wrake van onze God; om alle treurenden te troosten, om over de treurenden van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest. En men zal hen noemen: Terebinten der gerechtigheid, een planting des HEREN, tot zijn verheerlijking.”

“Zij zullen de overoude puinhopen herbouwen, het verwoeste uit vroeger tijd doen herrijzen en de steden vernieuwen, die in puin liggen, die verwoest hebben gelegen van geslacht op geslacht.” Dit werk

is aan allen gegeven die terugkeren tot hun trouw door Gods geboden te gehoorzamen. “Want Ik, de HERE, heb het recht lief. Ik haat onrechtmatige roof, Ik zal hun stipt hun loon geven en een eeuwig verbond met hen sluiten. En hun nageslacht zal onder de volken vermaard zijn en hun nakomelingschap te midden der natiën; allen die hen zien, zullen erkennen, dat zij het nageslacht zijn, dat de HERE gezegend heeft. Ik verblijd mij zeer in de HERE, mijn ziel juicht in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils, met de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omhuld, gelijk een bruidegom, die zich als een priester het hoofdsieraad ombindt, en gelijk een bruid, die zich met haar versierselen tooit. Want zoals de aarde haar gewas voortbrengt en een hof zijn zaaisel doet uitspruiten, zo zal de Here HERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor het oog van alle volken.” (vs 8-11).

De waarheden die in de Schrift zijn vervat, zijn groots, verheffend en veredelend. Als het verloren beeld van God moet worden hersteld in deze wereld, moeten deze waarheden gekoesterd worden. Ze zijn begenadigd met zulk een eenvoud dat ze gewoonweg niet uit het brein van de mens zijn ontsprongen. Een zaaier van een hogere wereld is rondgegaan en heeft in de wereld dit zaad gezaaid. Dit is een hogere fase van onderwijzing die alleen in staat is studenten voor een hogere scholing voor te bereiden, waar Christus en God ze onderwijzers zijn en waar door alle eeuwigheid heen wij zullen leren hoe wij op de juiste manier Gods naam kunnen verhogen en verheerlijken.

-SpM 57, 58

• 1SM 392-394; 7BC 964-966; FLB 129; TMK 108-109

Vrijdag 20/5 (Verandering van kleding; Zacharia 3:4,5)

Maar Jezus, onze Middelaar, presenteert en effectieve pleit ten behoeve van iedereen die door berouw en geloof hebben besloten de bewaring van hun zielen aan Hem toe te vertrouwen. Hij bepleit hun zaak en weerspreekt hun aanklager door de machtige argumenten van Golgotha. ... Tot de aanklager van Zijn volk verklaart Hij: “De HERE bestraffe u, satan, ja de HERE, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt?” (Zach 3:2). Zij zijn de vrijgekochten door mijn bloed, brandhout gerukt uit het vuur. Zij, die in geloof op Hem vertrouwen, ontvangen de troostende verzekering: “Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg, Ik trek u feestklederen aan.” (vs 4). Allen die

Het kleed van Christus gerechtigheid hebben aangedaan, zullen voor Hem staan als uitverkoren en trouw en waarachtig. Satan heeft geen macht om hen uit de hand van Christus weg te rukken. Niet een zien die in berouw en geloof aanspraak maakt op Zijn bescherming, zal door Christus toegelaten worden om onder de macht van de vijand te bezwijken. Zijn woord is een eed aan ons: “Tenzij men mijn bescherming aangrijpt, met Mij vrede maakt, vrede met Mij maakt” (Jesaja 27:5). De belofte aan Joshua gegeven is aan allen gegeven: “Indien gij in mijn wegen wandelt en de door Mij opgedragen taak waarneemt, dan zult gij zowel mijn huis richten als mijn voorhoven bewaken, en Ik zal u doen verkeren onder hen die hier staan” (Zach 3:7). Engelen van God zullen aan beide zijden wandelen van hen, zelfs in deze wereld, en zij zullen als laatste staan tussen de engelen rondom de troon van God...

Daarom moeten wij nooit tevreden zijn met een zondig leven. Het is een gedachte die christenen tot grotere ijver moet brengen om in alle ernst het kwade te overwinnen, omdat elke verkeerde karaktertrek, elke punt waarop ze falen om de goddelijke standaard te evenaren, een geopende deur si waardoor satan binnen kan komen om hen te verleiden en te vernietigen. Bovendien, omdat elk falen en elke fout van hun kant de verleider en zijn agenten de gelegenheid geeft om Christus te smaden. We moeten alle energie van de ziel in het werk van overwinning leggen en naar Jezus opzien voor kracht om voor ons te doen wat we niet voor onszelf kunnen doen. Gen enkele zonde kan getolereerd worden in hen, die met Jezus in witte klederen zullen wandelen. De vuile klederen moeten verwijderd worden en het kleed van Christus' gerechtigheid moet op hen geplaatst worden. Door berouw en geloof worden we in staat gesteld om alle geboden van God gehoorzaam op te volgen en om zonder blaam voor Hem te staan. Zij, die de goedkeuring van God zullen ontvangen worden nu in hun zielen verdrukt, maar ze belijden hun zonden en smeken ernstig om de vergeving door Jezus Christus, hun Middelaar. Hun aandacht is gefixeerd op hem en wanneer het bevel wordt gegeven: “Doet hem de vuile klederen uit” en bekleed hem met “andere klederen” en “laat ze een reine tulband op zijn hoofd zetten,” zijn zij gereed om Hem alle heerlijkheid voor hun verlossing aan te bieden.

-RH Jan 2, 1908, ¶10, 12

• RH 7-24-88, 8-28-94; 7BC 964-966

Citaten uit de volwassen les: 1SM 394; 4T 88

Verdere studie: COL 206, 210; PK 668; DA 754; GC 460

Les 9: 21 – 27 mei 2011 : : Brandhout gerukt uit het vuur

Allen die het kleed van Christus' gerechtigheid hebben aangetrokken, zullen voor Hem staan als gekozen en trouw en waar. Satan heeft geen macht om deze uit de hand van de Redder te rukken. Christus zal niet toestaan dat één ziel die vol berouw en geloof een beroep heeft gedaan op Zijn bescherming, aan de kracht van de vijand zal bezwijken. –PK 587

Sabbat 21/5 (De vlekkeloze mantel van Christus; Zacharia 3:4)

Als de zielen van Gods volk voor Hem lijden, en pleiten voor zuiverheid van het hart, geeft het gebod aan: "Doe deze vuile klederen weg," en de bemoedigende woorden worden uitgesproken: "Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg, Ik trek u feestklederen aan" (Zacharia 3:4). Het smetteloze kleed van Christus' rechtvaardigheid wordt aan de verzochte, verleide, trouwe kinderen van God gegeven. Het verachte overblijfsel wordt gekleed in kleding der overwinning, nooit meer aangetast door de verdorvenheden van de wereld. Hun namen worden vastgelegd in het boek des levens van het Lam, waarin de getrouwen van alle eeuwen geopenbaard zijn. Zij hebben de listen van de bedrieger weerstaan; zij zijn niet van hun loyaliteit afgeweken door het gebrul van de draak. Nu zijn ze voor eeuwig verzekerd tegen de trucs van de verleider. Hun zonden zijn overgedragen op de aanstichter der zonde. Een "reine tulband" wordt op hun hoofden gezet.

Terwijl satan zijn beschuldigingen uitte, zijn heilige engelen ongezien heen en weer gegaan om het zegel van de levende God op de getrouwen te plaatsen. Deze zijn het die op de berg Sion staan met het Lam, en de naam van de Vader op hun voorhoofden hebben. Zij zingen het nieuwe lied voor de troon, het lied dat niemand kan leren behalve de 144.000 die van de aarde vrijgekocht zijn. "Deze zijn het die het Lam volgen waar het ook heengaat. Deze zijn vrijgekocht uit de mensen tot eer van God en Het Lam. En in hun mond is geen bedrog gevonden, want zij zijn onberispelijk voor de troon Gods" (Openbaring 14:4,5).

Nu is de totale vervulling van het woord van de Engel bereikt: "Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester, gij en uw vrienden die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want zie, Ik zal mijn knecht de spruit doen komen" (Zacharia 3:8). Christus is geopenbaard als de Verlosser en Bevrijder van Zijn volk. Nu is het overblijfsel inderdaad "mensen over wie men zich verwonderd" als de tranen en vernedering van hun pelgrimsreis hebben gemaakt voor vreugde en eer in aanwezigheid van God en het Lam. "Te dien dage zal wat de HERE doet uitspruiten tot sieraad en heerlijkheid zijn, en de vrucht des lands tot glorie en luister voor de ontkomenen van Israël..." (Jesaja 4:2,3).

- PK 591 – 592

- RH 1-2-08, 7-31-94, 8-6-89, 8-20-01; ST 6-2-90, 6-6-95; YI 10-21-97; PUR 12-8-04; GCB 4-23-01; PK 583-592; HS 154-158; MB 116-119; TM 516-520; COL 166-171, 204-207; ST 467-473; 4BC 1178-1179

Zondag 22/5 (Ijver voor Jeruzalem; Zacharia 1, 2)

Slechts het deelnemen aan religieuze diensten en instellingen maakt een zondaar nog niet tot een christen. Een slecht mens wordt niet rechtvaardig slechts door het verkeren met hen die God eren. Een mens is heilig gemaakt, en acceptabel voor God alleen als zijn onreine hart rein is gemaakt door de genade van Christus, door geloof en door gehoorzaamheid aan woorden van waarheid en rechtvaardigheid. Een hervormingswerk en herstel moet plaatsvinden in elk hart. Zij die een groot licht hebben en veel voorrechten mogen bepaalde goede werken tonen, ondanks hun onboetvaardigheid en hun weigering gered te worden op de door God aangewezen manier. Maar deze goede werken reinigen de ziel niet van overtreding. Alleen zij die het licht van Gods waarheid accepteren, en kiezen Hem te gehoorzamen, zullen gereinigd worden van de verontreiniging van de zonde. ...

(Haggai 2:15-19) Een prachtige belofte! Een prachtige zekerheid van goddelijke gunst. Nooit, nooit, konden de Israëlieten door hun eigen inspanningen zuiver en heilig worden. Maar toen, zondig en verontreinigd als zij waren, door de daden van hun vijanden, en het lijden van de vreselijke droogte, zij terugkeerden tot de Here met een nederig hart, belijdenis van hun zonden, en ervoor kozen de getuigenissen van Zijn boodschappers te volgen, en erkende God hun inspanningen om Zijn inzettingen uit te voeren, en Hij accepteerde hen als Zijn gehoorzame kinderen. Hij accepteerde hen niet om hun ijver en goede werken, maar om hun geloof in de kracht van de Komende Redder, die hen reinigt van zonde.

God heeft een doel met het zenden van een beproeving aan Zijn kinderen. Hij leidt hen nooit anders dan dat zij gekozen zouden hebben om geleid te worden als zij het eind vanaf het begin zouden zien en de glorie zouden zien van het doel dat zij vervullen. Hij onderwerpt hen aan discipline om hen nederig te maken, via beproeving en droefenis, om hun zwakheid te zien en om hen nader tot Hem te trekken. Als wij uitroepen tot Hem om hulp, reageert hij, zeggende, "Hier ben Ik."

Christenen zijn de juwelen van Christus. Zij moeten helder voor Hem schijnen en Zijn liefdevolle licht verspreiden. Hun glans hangt af van het polijsten dat ze ondergingen. Ze kunnen kiezen om gepolijst te worden of om ongepolijst te blijven. Maar iedereen die waardig is bevonden om een plek in Gods tempel te verkrijgen, moet het polijstingsproces ondergaan. ...

Christus zegt tegen mensen, u bent van Mij. Ik heb u vrijgekocht. Nu bent u nog een ruwe steen, maar als u zichzelf in Mijn handen plaatst, zal Ik u polijsten en de glans waarmee u zult schijnen, zal Mijn naam eer toebrengen. Niemand zal u uit Mijn hand rukken. Ik zal u tot Mijn bijzondere schat maken. Op Mijn kroningsdag, zult u een juweel in Mijn kroon van vreugde zijn.

-RH Dec 19, 1907, ¶11, 13, 15, 16, 20

• PH149 62-64

Maandag 23/5 (De Aanklager en de Aangeklaagde; Zacharia 3:1; Openbaring 12:10)

"Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop" (1Petrus 1:3). Is er een oorzaak waarom deze levende hoop ons niet net zoveel vertrouwen en vreugde zal geven in deze tijd, dan het de discipelen in de vroege kerk gaf? Christus is niet bijgezet in Jozefs nieuwe graf. Hij is opgestaan en is naar de hoogte opgestegen, en wij dienen uit geloof te handelen, opdat de wereld kan zien dat wij een levende hoop hebben en mogen weten dat wij een Vriend hebben bij de hemelse rechtbank.

Wij hebben weer een levende hoop gekregen en een onvergankelijke en onbesmette erfenis, die niet voorbij gaat, maar voor ons in de hemel is gereserveerd. Onze hoop is niet ongegrond, onze erfenis is niet vergankelijk. Het is niet het onderwerp van verbeelding, maar het is in de hemel voor ons gereserveerd, "die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd..." (1Petrus 1:5-7).

Als wij ons beginnen te realiseren dat wij zondaars zijn, en op de Rots vallen om gebroken te worden, worden de eeuwige armen om ons heen geslagen en worden wij dicht bij het hart van Jezus gebracht. Dan zullen wij vervuld worden door Zijn lieflijkheid, en walgen van onze zelfgerechtigheid. Wij moeten tot dicht aan de voet van het kruis komen. Des te meer wij onszelf daar verootmoedigen, des te duidelijker zal Gods liefde zichtbaar worden. De genade en rechtvaardigheid van Christus zullen niet baten voor hem die zich goed voelt, die denkt dat hij redelijk goed is, en die tevreden is met zijn situatie. Daar is geen ruimte voor Christus in het hart van zo'n persoon; want hij beseft zijn nood voor goddelijk licht en hoop niet.

Jezus zegt, "Zalig de armen van geest, want hunner is het Koninkrijk der hemelen" (Matteüs 5:3). Daar is volheid van genade in God en wij mogen Zijn Geest en kracht in grote mate hebben. Voed u niet met het kaf van zelfgenoegzaamheid maar ga naar de Here. Hij heeft de beste mantel om aan te trekken en Zijn armen zijn gespreid om u te ontvangen. Christus wil zeggen, "Doet hem de vuile klederen uit, en trek hem feestklederen aan"(Zacharia 3:4).

De profeet Zacharia toont ons een schouwspel, dat de toestand van de zondaar onthult en toont ons het verzet van satan tegen het werk dat Christus wil doen voor Zijn kinderen die berouw hebben. De profeet zegt: "Vervolgens deed Hij mij de hogepriester Jozua zien, staande vóór de Engel des HEREN, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HERE echter zeide tot de satan: De HERE bestraffe u, satan, ja de HERE, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt? Jozua nu was met vuile klederen bekleed, terwijl hij voor de Engel stond. Toen nam deze het woord en zeide tot hen die vóór Hem stonden: Doet hem de vuile klederen uit. Hij zeide tot hem: Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg, Ik trek u feestklederen aan. Ik nu zeide: Laat ze een reine tulband op zijn hoofd zetten. Toen zetten zij een reine tulband op zijn hoofd en trokken hem een staatsiegewaad aan, terwijl de Engel des HEREN erbij stond. Hierop vermaande de Engel des HEREN Jozua: Zo zegt de HERE der heerscharen: Indien gij in mijn wegen wandelt en de door Mij opgedragen taak waarneemt, dan zult gij zowel mijn huis richten als mijn voorhoven bewaken, en Ik zal u doen verkeren onder hen die hier staan,"(Zacharia 3:1-7).

O, dat wij de plechtigheid zouden kunnen begrijpen van de boodschap die aan ons is toevertrouwd! Lichtzinnigheid zou ophouden. Wij zouden ons voelen zoals de profeet en uitroepen: "Ik verga". Maar zodra de Levende kool vanaf het altaar onze lippen aanraakt, zullen wij, in plaats van te klagen en praten over somberheid, blij zijn dat wij wedergeboren zijn tot een levende hoop en geroepen zijn tot de dienst van de Koning, de Here der heerscharen.

-RH Aug 6, 1889, ¶1-2, 5-7, 13

• RH 10-17-93; ST 1-13-90

Dinsdag 24/5 (De Engel van de Heren; Zacharia 3:1-3)

Jozua wordt beschreven als doende een dringend beroep op de engel. Zijn wij met datzelfde werk bezig? Zijn onze smeekbeden tot God opgezonden in levend geloof? Openen wij de deur van ons hart voor Jezus, en sluiten wij alle manieren tot het binnenkomen van satan af? Verkrijgen wij dagelijks helder licht, en grotere kracht, opdat wij mogen blijven in Christus' rechtvaardigheid? Ledigen wij onze harten van egoïsme en reinigen wij ze, ter voorbereiding op de spade regen van de hemel?

Nu is de tijd daar dat wij onze zonden belijden en verlaten, dat zij voorafgaand aan het oordeel worden gewist. Nu is de tijd om onszelf te reinigen van alle ongerechtigheden van het vlees en de geest, en volmaakt geheiligd worden in de vreze des Heren.

Toen de voorspraak van Jozua was geaccepteerd, werd het bevel gegeven aan hen die erbij stonden: "Doet hem de vuile klederen uit." En tot Jozua zei de engel: "Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg, Ik trek u feestklederen aan." Ze zetten een reine tulband (kroon) op zijn hoofd en trokken hem feestklederen aan. Evenzo zullen allen die tot Jezus in berouw en geloof komen het kleed van Christus' gerechtigheid ontvangen. ...

"Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden" (Daniel 12:1). Hier zien wij het belang van het geschreven te staan van onze namen in het boek des levens. Allen wiens namen zijn geregistreerd, zullen bevrijd zijn van wij moeten eerst een verlangen tonen om ons ervan te ontdoen. Wij moeten ernaar zoeken om ons van de zonde af te scheiden, vertrouwend op de verdiensten van het bloed van Christus; en dan op de dag van droefenis, als de vijand ons verdrukt, zullen wij met engelen wandelen. Zij zullen als een muur van vuur zijn rondom ons; en wij zullen op een dag met hen wandelen in Gods stad.

-RH Nov 19, 1908, 7-8, 10, 13, 20

• RH 11-19-08, 4-30-01; ST 8-28-01

Woensdag 25/5 (Veranderen van Kleren; Zacharia 3)

"Vervolgens deed Hij mij de hogepriester Jozua zien, staande vóór de Engel des HEREN, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HERE echter zeide tot de satan: De HERE bestraffe u, satan, ja de HERE, die Jeruzalem verkiest, bestraffe u; is deze niet een brandhout uit het vuur gerukt?" (Zacharia 3:2-3).

Jozua vertegenwoordigt Gods volk. Toen satan hem beschuldigde, berispte de Here hem, en sprak tot hen die voor hem stonden, zeggende: "Doet hem de vuile klederen uit. Hij zeide tot hem: Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg, Ik trek u feestklederen aan. Ik nu zeide: Laat ze een reine tulband op zijn hoofd zetten. Toen zetten zij een reine tulband op zijn hoofd en trokken hem een staatsiegewaad aan, terwijl de Engel des HEREN erbij stond."

Satan spant zich in om hen te beschuldigen, die proberen God te eren en te dienen. Hij schildert hen af in een ongunstig licht, als hen die gekleed zijn in vuile kleding. Maar God zegt, "Doet hem de vuile klederen uit. U hebt geen recht ze Mijn volk aan te trekken. Neem ze weg. Mijn volk mag dan zwakheden in het karakter hebben; ze mogen dan falen in hun inspanningen; maar als ze berouw tonen, zal Ik ze vergeven."

Het woord van zekerheid is aan allen gegeven, die in God geloven. Ontvang deze prachtige belofte. Het is geen mens die spreekt: "Zo zegt de HERE der heerscharen: Indien gij in mijn wegen wandelt en de door Mij opgedragen taak waarneemt, dan zult gij zowel mijn huis richten als mijn voorhoven bewaken, en Ik zal u doen verkeren onder hen die hier staan." En hen, die erbij

stonden, waren het leger van de vijand, die probeert om Gods volk in diskrediet te brengen, en het hemels leger, 10.000 maal 10.000 engelen, die over het belaagde volk van God waken, hen bemoedigen en kracht geven. Dit zijn degenen die aanwezig zijn. En God zegt tegen Zijn geliefden, u zult met hen

wandelen. U zult niet overwonnen worden door de krachten der duisternis. U zult voor Mij staan in het zicht van de heilige engelen, die worden uitgezonden om hulp te bieden aan hen, die erop uitgestuurd worden om legers van redding te zijn.

God houdt van Zijn gelovig volk, en Hij heeft hun voeten geplaatst op een veilig en degelijk pad. Hij heeft het mogelijk gemaakt dat zij door Jezus Christus in hemelse plaatsen mogen zitten. Dit heeft Hij gedaan, niet omwille van hun goedheid en waarde, maar door de vrijbrieven van Zijn medelijden, omdat Hij rijk aan genade is, door de grote liefde waarmee Hij hen lief heeft. Hij heeft hen bevrijd uit de macht van de duisternis, en heeft hen gebracht in het Koninkrijk van Zijn geliefde Zoon. Hij vereist volmaakte karakters van hen waardoor ze in staat zijn om rein en smetteloos gemaakt voor Hem te staan.

-ST Aug 28, 1901, ¶11-6

• RH 9-22-96, 11-19-08, 4-30-01; ST 9-16-89; YI 10-21-97; 2SAT 211-212; 20MR 188-191; FLB 129

Donderdag 26/5 (Een krachtadig pleidooi; Zacharia 3, Efez 2:8-10; Johannes 14:15, Rom 6:1-4)

Jezus, 's werelds Verlosser, staat tussen satan en elke ziel (Joh. 3:16). En zij die hun zonden op Christus leggen door geloof in Zijn gerechtigheid, zullen er overwinnend uitkomen. Als onze Bemiddelaar was Jezus volledig in staat dit werk van verlossing te volbrengen; maar o, tegen welk een prijs! De zondeloze Zoon van God werd veroordeeld voor de zonde waar Hij geen deel aan had, zodat de zondaar, door berouw en geloof, gerechtvaardigd zou worden door de gerechtigheid van Christus, alwaar hij geen persoonlijke verdienste in had. De zonden van iedereen die op aarde hebben geleefd, zijn op Christus gelegd wat getuigt van het feit dat niemand een verliezer hoeft te zijn in de strijd met satan. De prijs is betaald, opdat allen zich mogen beroepen op Zijn kracht, die tot het uiterste toe allen zal redden die tot God komen via Hem. ...

Niet alleen is de mens vergeven door het zoenoffer, maar door geloof is hij aanvaard in de Geliefde. Terugkerend tot zijn loyaliteit aan God, wiens wet hij heeft overtreden, is hij niet slechts aanvaard, maar hij is geëerd als de zoon van God, een lid van de hemelse familie. Hij is een erfgenaam van God, en een mede-erfgenaam met Jezus Christus. Van hen die in Christus zijn aanvaard zegt Jezus: "En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn"(Joh 7:22).

Welk een onuitsprekelijke liefde heeft de Verlosser getoond aan de mensenkinderen. Hij neemt niet alleen het brandmerk van de zonde weg, maar Hij reinigt en zuivert de ziel en kleedt het met de mantel van Zijn eigen gerechtigheid, dat zonder vlek is, geweven op het hemels weefgetouw. Hij neemt niet alleen de vloek van de zondaar weg, maar Hij brengt hem in overeenstemming met Hemzelf door de heldere stralen van Zijn gerechtigheid op hem af te stralen. Hij wordt verwelkomd door het hemels universum, aanvaard in de geliefde Zoon van God. Welk een heerlijkheid dat de gevallen mens, door berouw en geloof, teruggebracht wordt tot God! Hij aanvaardt de wet van Jehova als zijn raadsman, zijn corrector, zijn norm voor het karakter, en derhalve getuigt hij aan de niet-gevallen wereld en aan deze zondige wereld dat de wet onveranderlijk is in haar karakter en verheven en geëerd werd door de dood van Christus, de enige Weg door wie de mens gered kon worden. O, hoe kostbaar is het zoenoffer door wat is volbracht! Het kruis spreekt tot de hemelse legerscharen, tot de niet-gevallen op aarde en tot de gevallen wereld, over de waarde die God hecht aan mensen, en van Zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad. Het toont aan de wereld, aan engelen en aan mensen de onveranderlijkheid van de goddelijke wet. De dood van Gods enig geboren Zoon aan het kruis in plaats van de zondaars, is het niet te weerspreken argument voor het onveranderlijke karakter van Jehova's wet.

-RH May 23, 1899, ¶10, 12, 13

• RH 5-7-89; 9MR 299-302; SD 309; OHC 83

Vrijdag 27/5 (Vertrouw en wees getroost; Jesaja 12:1,2)

De Here heeft mij een boodschap voor u gegeven, en niet voor u alleen, maar ook voor andere trouwe zielen die belast zijn met twijfels en angsten betreffende hun aanvaarding door de Here Jezus Christus. Zijn woord aan u is: "Vrees niet, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn" (Jesaja 43:1). U verlangt ernaar de Here te behagen, en u kunt dit doen door Zijn beloften te geloven. Hij wacht om u naar een haven van genadige beleving te brengen, en Hij gebiedt u, "Wees stil, en weet dat Ik God ben" (Psalm 46:11). U heeft een tijd gehad van onrust; maar Jezus zegt tot u: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matteüs 11:28). De vreugde van Christus in de ziel is alles waard. "Zij verheugden zich, omdat die tot rust kwamen, en Hij leidde hen naar

de haven van hun begeerte" (Psalm 107:30), omdat zij het voorrecht hebben om te rusten in de armen van eeuwige liefde. ...

God wacht erop om de zegen van vergeving te geven als een geschenk, om gratie van de ongerechtigheid, gaven van rechtvaardigheid over allen die zullen geloven in Zijn liefde en de redding aanvaarden die Hij aanbiedt. Christus is gereed om tegen de berouwvolle zondaar te zeggen: "Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weg doen nemen, en Ik zal u feestklederen aandoen." Het bloed van Jezus Christus is het welsprekend pleidooi dat namens de zondaars spreekt en ons "reinigt van alle zonde."

Het is uw voorrecht om op de liefde van Jezus te vertrouwen voor redding, in de volste, meest zekere, nobelste manier; door te zeggen: Hij houdt van mij, Hij aanvaardt mij; Ik zal Hem vertrouwen, omdat Hij Zijn leven voor mij gaf. Niets drijft meer twijfel weg als het in contact komen met het karakter van Christus. Hij verklaart: "Hij die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen"; dat is: er is geen mogelijkheid dat Ik hem uitwerp, want Ik heb Mijn woord gegeven om hem te ontvangen. ...

Het zou niet moeilijk moeten zijn om zich te herinneren dat de Here ernaar verlangt dat u uw moeilijkheden en verwardheden aan Zijn voeten legt en dat u ze daar laat. Ga tot Hem en zeg: "Here, mijn lasten zijn te zwaar voor mij om te dragen. Wilt U ze voor mij dragen?" En Hij zal antwoorden: "Ik zal ze op Mij nemen. Met eeuwige vriendelijkheid zal Ik u genadig zijn. Ik zal uw zonden op Mij nemen en u vrede geven. Verban niet langer uw zelfrespect; want Ik heb u gekocht met de prijs van Mijn eigen bloed. U bent de Mijne. Uw zwak geworden wil, zal Ik sterk maken. Uw wroeging over zonde, zal Ik verwijderen" "Ik heb tot het nakroost van Jakob niet gezegd: Zoekt Mij tevergeefs. Ik, de HERE, spreek wat recht is, verkondig wat rechtmatig is" (Jesaja 43:25,26; 45:19). Beantwoordt de roep van Gods genade en zeg: "Ik zal op de Here vertrouwen en getrouwd zijn. Ik zal de Here prijzen, omdat Zijn boosheid is afgewend. Ik zal me verheugen in God, die mij de overwinning schenkt."

-TM 516-520

• LHU 234

Verdere studie: 4 BC 1092, 1093; PK 582-592; COL 169, 170; 5T 467-476

==== Les 10: 28 mei – 3 juni : : : Nieuwe kleren voor de verloren zoon

Nooit wordt een gebed opgezonden, hoe stamelend ook, nooit wordt een traan gelaten, hoe geheim ook, nooit wordt een oprecht verlangen naar God gekoesterd, hoe zwak ook, maar de Geest van God pikt het op. -COL 206

Sabbat 28/5 (Ontvang het kleed; Lukas 15:32)

De Prins des levens is het hoofd van Zijn werk. Hij moet bij u in uw dagelijkse strijd met uzelf zijn; dat u trouw kunt blijven aan principes; dat hartstocht, als die strijd voert voor de overhand, onderdrukt kan worden door de genade van Christus; dat u eruit kunt komen als meer dan overwinnaar door Hem die ons heeft liefgehad. Jezus heeft hier rondgelopen. Hij kent de kracht van elke verzoeking. Hij weet precies hoe elke noodgeval tegemoet te treden, en hoe u te leiden langs ieder gevaarlijk pad. Waarom zou u Hem niet vertrouwen? Waarom niet de bescherming van uw ziel aan God overgeven als aan een trouwe Schepper?

.. De vader gaf alles van de hemel aan de mens in die ene gave. Hij heeft aangetoond dat Hij alles gedaan heeft wat Hij mogelijkerwijs kon doen dat u gered zou kunnen worden, dat u een erfenis zou kunnen samen met de heiligen in het licht. Een keuze, is hoe de Bijbel het omschrijft. "Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet" (Open 22:17). "Stel uw vertrouwen op de Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis" (Hand 16:31). Als u maar uw eigen wil zou willen opgeven en uzelf overgeeft aan Christus, hoe medelijdend zal Hij dan met u zijn. Lees de gelijkenis van de verloren zoon, als u wil zien hoe groot de genade van God voor de berouwvolle zondaar is. Net als de verloren zoon, heeft de zondaar Gods goede gaven ontvangen en ze verspild aan de verheerlijking van zichzelf, gebruikt voor het toegeven aan een leven van zonde. Wanneer de zondaar zijn ware toestand beseft, ziet hij dat hij zijn ziel en zaligheid heeft gegeven voor dat wat waardeloos is en dat hij verloren is en onbruikbaar. Hij zegt: "Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan" (Lukas 15:18).

Wanneer satan u belaagt met twijfel en verzoeken, verwijs hem naar Golgotha; want hij kan niets inbrengen tegen de gewichtige argumenten van het kruis. Neem het juk van Jezus op u, en leer van Hem, want Hij is zachtmoedig en nederig van hart. Verzoeken en beproevingen zullen komen voor de christen, maar u hoeft niet ontmoedigd te raken of uw geloof te verliezen. [1Petrus 1:7,8].

Wij kunnen onszelf niet voorzien van het kleed der gerechtigheid, want de profeet zegt: "Al onze gerechtigheden als een bezoedeld kleed" (Jesaja 64:6). Er is niets in ons waarmee wij onze ziel kunnen bekleden zodat onze naaktheid niet openbaar wordt. We moeten het kleed der gerechtigheid ontvangen dat geweven is in de weverij van de hemel, het smetteloos kleed van de gerechtigheid van Christus. We moeten zeggen: "Hij stierf voor mij." Hij heeft de vernedering van mijn ziel gedragen, opdat in Zijn naam i een overwinnaar kan zijn en verhoogd mag worden tot Zijn troon. Vertel over Zijn kracht, zing van Zijn grote liefde. In elke verzoeking zal Hij u nabij zijn, en u genade en kracht geven naarmate u dat nodig hebt.

-RH July 19, 1892, ¶4-5, 10-11

• RH 3-21-93; ST 1-29-94; 3T 100-104

Zondag 29/5 (Zelfde ouders, zelfde voeding; Lukas 15:11,12; Genesis 4:1-8, 25:25-34)

Nadat de verloren zoon totaal aan de grond zat, dacht hij aan de vriendelijkheid en liefde van zijn vader. Hij voelde de nood voor een vader. Zijn situatie van onvriendelijkheid en hoge nood had Hij aan zichzelf te danken door zijn ongehoorzaamheid en zonde, die hadden geresulteerd in de verwijdering tussen hem en zijn vader. Hij dacht aan de voorrechten en overvloed in zijn vaders huis, die de ingehuurde knechten van zijn vader vrijelijk genoten, terwijl hij zichzelf had verfvreemd van zijn vaders huis en verging van de honger. Hij was vernederd door tegenspoed en besloot terug te gaan naar zijn vader in nederige belijdenis van schuld. Hij was een bedelaar, verstorten van elk gemak en zelfs de hoogst noodzakelijke kleding. Hij was ellendig als gevolg van zijn armoede en sterk vermagerd door de honger.

Terwijl hij nog op een afstand van zijn huis was, zag zijn vader een voetganger in de verte en zijn eerste gedachte was aan zijn opstandige zoon die hem jaren geleden verlaten had om een pad van ongebreidelde zonde te volgen. De ouderlijke gevoelens werden geraakt. Ondanks alle kenmerken van degradatie zag hij ook zijn eigen beeld. Hij wachtte niet tot zijn zoon de hele weg naar hem toe had afgelegd, maar haastte zich om zijn zoon te ontmoeten. Hij schold hem niet uit, maar met de tederste medelijden en die hij had voor de gevolgen van zijn gekozen weg van zonde en lijden, die hij aan zichzelf te wijten had, haastte hij zich om hem bewijzen te geven van zijn liefde en blijken van vergeving.

Hoewel zijn zoon vermagerd was en zijn voorkomen duidelijk de sporen deed zien van het zware leven dat hij heeft gehad, en hoewel hij gekleed was in bedelaars kleren en zonder schoenen aan zijn vervuilde voeten, raakte de vader ontroerd toen de zoon voor zijn voeten uitgestrekt neerviel in nederigheid...

De vader richtte zijn zoon op en kuste hem. Hij nam de opstandige zoon in de armen en wikkeld zijn eigen rijke kleed om de bijna naakte gestalte van zijn zoon. Hij nam hem in de armen met zulk een warmte en gaf blijk van zulk een medelijden, dat als de zoon al twijfelde aan de goedheid en de liefde van zijn vader, hij dat niet langer deed. Als hij al een gevoel van zonde had toen hij het besluit nam om terug te keren naar zijn vader, dan had hij een nog dieper gevoel van zijn ondankbaarheid toen hij op deze manier werd verwelkomd.

Zijn hart, eerst onderworpen, was nu gebroken dat hij zijn vader zoveel verdriet gedaan had. De berouwvolle, bevende zoon, die bang was geweest dat hij ontferd zou worden, was onvoorbereid voor zulk een ontvangst. Hij wist dat hij het niet verdiende. Hij erkende zijn zonde van het verlaten van zijn vader. "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten" (Lukas 15:21). Hij bedelde of hij slechts gerekend mocht worden tot zijn gehuurde knechten. Maar de vader droeg zijn knechten op om hem speciale blijken van respect te betonen, om hem te kleden alsof hij altijd zijn eigen gehoorzame zoon was geweest.

-PH159 124-126

• RH 3-21-93; COL 199-211

Maandag 30/5 (Zijn vleugels uitspreiden; Lukas 15:13-19)

De Bijbel vertelt over mensen, die "bewaterende wijs te zijn, dwaas zijn geworden" (Rom 1:22) en dit is de geschiedenis van de jongeman in de gelijkenis. De weelde die hij heel zelfzuchtig afdwong van zijn vader, heeft hij verspild aan hoeren. De schat van zijn jonge jaren heeft hij verkwanseld; de mooiste

jaren van zijn leven, de kracht van zijn intelligentie, de verre uitgezichten van de jeugd, de geestelijke verwachtingen, allen zijn verteerd in het vuur van de begeerte.

Een grote hongersnood breekt uit, hij begint gebrek te lijden en dringt zich op aan een van de inwoners van het land, die hem het veld instuurt om zijn varkens te hoeden. Voor een Jood is dit het meest vernederende en lage beroep. De jongeman die dacht dat hij de wereld tot zijn knecht zou maken, werd zelf een slaaf. De glitter en roem die hem zo aanlokkelijk leek, was verdwenen en hij voelde de zware last van zijn gebondenheid. Hij scheidte op over zijn vrijheid, maar hij was de slaaf van het verderf. Hij bevindt zich in de ergste vorm van slavernij – “in de strikken zijner zonde raakt hij vast” (Spreuken 5:22). Zittende op de grond, in dat verlaten land van hongersnood, met geen ander gezelschap dan van de varkens, kon hij zichzelf niet eens voeden met de schillen waarmee de beesten gevoed werden. Van alle vrolijke vrienden die hem omringden in zijn welvarende jaren, en die aten en dronken op zijn kosten, was er niet een zijn vriend gebleven. Waar was nu zijn opstandige vrolijkheid gebleven? Zijn geweten sussend en zijn gevoelens afstompend dacht hij dat hij gelukkig was in de omgeving van overdaad, maar nu het geld op was, en zijn honger maar niet gestild werd, zijn trots gebroken, zijn morele natuur afgestompt en zijn wil verzwakt en onbetrouwbaar, met zijn fijngevoeligheid die bijna dood was, was hij de meest ellendige van alle stervelingen.

Wat een beeld wordt hier geschilderd van het leven van de zondaar! Ondanks dat we omringd worden met de zegeningen van zijn liefde, is er niets dat de zondaar meer naar verlangd dan naar de verwijdering van God. Net als de ondankbare zoon, eist hij de goede dingen van God alsof hij er recht op heeft. Hij neemt ze aan als vanzelfsprekend en maakt geen aanstalten om dankbaar te zijn, biedt geen wederdienst van liefde aan. Hij wil niet wachten tot de toekomst om dan zijn erfenis te ontvangen. Zijn gedachten zijn gefixeerd op het heden. Hij wil het koninkrijk nu binnengaan. De vreugde van het hier en nu, toegeven aan zijn eigen genoegens, is zijn doel.

Wat ook de uiterlijke schijn mag zijn, elk leven wordt verspild als het op zichzelf gericht is. Wie tracht zijn leven weg van God te leven, is slechts bezig zijn bestaan te verkwisten; hij versplit de mooiste jaren, verspild de krachten van het verstand en het hart en de ziel en werkt om zichzelf failliet te maken voor de eeuwigheid. De mens die zichzelf scheidt van God om zichzelf te dienen, is de slaaf van mammon. Het verstand dat God geschapen heeft, raakt gedegradeerd tot de dienst van dat wat laag en aards en dierlijk is. Dit is het einde waar zelfgerichtheid toe leidt.

-GCB Dec 1, 1895, ¶2-5

• RH 4-10-00; BEcho 11-1-93; ST 7-29-13; ISM 323-325; COL 204-211; SC 50-54

Dinsdag 31/6 (U kunt weer naar huis toe; Lukas 15:4-10)

In de gelijkenis van de vader en de zoon, is er geen gescheld, geen neerhalen van de verloren zoon en zijn slecht leven; de jongen voelt dat het verleden is vergeven en vergeten – uitgewist voor altijd. Op dezelfde manier zegt God tegen de zondaar: “Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.” “Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.” (Jesaja 44:22; Jeremia 31:34). “De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig.” “In die dagen en te dien tijde, luidt het woord des HEREN, zal de ongerechtigheid van Israël gezocht worden, maar zij is er niet, en de zonden van Juda, maar zij zijn niet te vinden.” (Jesaja 55:7; Jeremia 50:20).

Wat een verzekering hier van Gods bereidwilligheid om de berouwvolle zondaar te ontvangen! Bent u van God weg gegaan? Hebt u zich verlustigd aan de vruchten der zonde, slechts om uit te vinden dat ze als ashopen op uw lippen zijn geworden? En nu uw geld uitgegeven is, uw levensplannen op niets zijn uitgelopen en uw hoop vervlogen, zit u alleen en verlaten? Nu komt die stem, die al zo lang tot uw hart heeft gesproken, maar waarnaar u niet hebt willen luisteren, terug met ongekende helderheid en goed te onderscheiden: “Staat op en vertrekt, want dit is de plaats der ruste niet; doordat het (land) onrein is, brengt het verderf teweeg, ja, een voortwoekerend verderf” (Micha 2:10). Keer terug naar het huis van uw Vader. Hij nodigt u uit, zeggend: “Keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost” (Jesaja 44:22).

Luister niet naar de suggestie van de vijand om weg te blijven van Christus totdat u uzelf beter in de hand hebt. Totdat u goed genoeg bent om tot God te komen. Als u daarop wacht, zult u nooit komen. Wanneer satan wijst naar uw smerige kleren, herhaal dan de belofte van Jezus: “wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen” (Johannes 6:37). Zeg tegen de vijand dat het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden. Maak het gebed van David de uwe. “Ontzondig mij met hysop, dan ben ik rein, was mij, dan ben ik witter dan sneeuw” (Psalm 51:9).

Sta op en ga terug naar uw Vader en zeg: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten” (Lukas 15:21). Hij zal u tegemoet komen wanneer u nog veraf bent; Hij zal u kleden met de klederen der verlossing en u bedekken met het kleed der gerechtigheid. “Laagt gij niet neer tussen de kooien?

– de vleugelen der duiven waren overtoegen met zilver, haar slagpennen met glanzend goud.” Jesaja 61:10; Psalm 68:13. Hij zal u brengen in zijn feesthuis en zijn banier over u zal liefde zijn.

-GCB Dec 1, 1895, ¶12-15

• RH 10-8-14; 5T 629-634; SC 50-54; TMK 260

Woensdag 1/6 (Het beste kleed; Lukas 15:20-24; Jeremia 31:17-20)

Christus heeft ons geleerd om God onze Vader te noemen, om Hem te zien als de bron van ons verlangen, de bron van de liefde die eeuw naar eeuw door het kanaal van het menselijk hart vloeit. Al het medelijden, barmhartigheid en liefde die op aarde ten toon gespreid is, heeft haar oorsprong in God, die, vergeleken met de liefde die in zijn eigen hart woont, is als een fontein tot een oceaan. Zijn liefde vloeit zonder ophouden om de zwakke sterk te maken en moed te geven aan de zwakmoedige.

Toen Hij op deze aarde was, heeft Jezus Gods kracht en grootheid tot het hoofdthema gemaakt van al zijn onderwijzing. Hij sprak vaak over Hem als onze Vader, en van zichzelf als onze Oudere Broer. Hij verlangt ernaar dat ons verstand, verzwakt door de zonde, aangemoedigd wordt om het idee te omarmen dat God liefde is. Hij zoekt ernaar om ons te inspireren met vertrouwen en ons ertoe te brengen om gehoor te geven aan de woorden: “Tenzij men mijn bescherming aangrijpt, met Mij vrede maakt, vrede met Mij maakt” (Jesaja 27:5).

De vader van de verloren zoon is het beeld dat Jezus koos om God voor te stellen. Deze vader verlangt ernaar om nog eenmaal zijn zoon te zien die hem verlaten heeft. Hij wacht en kijkt uit naar hem, verlangend om hem te zien, hopen dat hij zal terugkeren. Wanneer hij een vreemdeling aan ziet komen, slecht gekleed in lompen, gaat hij hem tegemoet, denkend dat het misschien zijn zoon kon zijn. En hij voedt en kleedt hem alsof hij inderdaad zijn zoon is. En uiteindelijk krijgt hij zijn beloning, want zijn zoon komt thuis met op zijn lippen de aandoenlijke belijdenis: “Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten” (Lukas 15:21). En de vader zegt tegen zijn knechten: “Brenge vlug het beste kleed hier en trekt het hem aan en doet hem een ring aan zijn hand en schoenen aan zijn voeten. En haalt het gemeste kalf en slacht het, en laten wij een feestmaal hebben” (Lukas 15:22,23).

Er is geen gescheld, geen neerhalen van de verloren zoon en zijn slecht leven; de jongen voelt dat het verleden is vergeven en vergeten – uitgewist voor altijd. Op dezelfde manier zegt God tegen de zondaar: “Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.” “Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken.” (Jesaja 44:22; Jeremia 31:34; Jesaja 55:7; Johannes 3:16).

Satan verklaart dat er geen vergeving is bij God, dat als God zonde zou vergeven, hij zijn wet van generlei waarde zal maken. Hij zegt tegen de zondaar: U bent verloren.

Christus kwam naar deze wereld om te bewijzen dat deze verklaring vals is, te laten zien dat God liefde is en dat de Heer, zoals elke vader medelijden heeft met zijn kinderen, medelijden met hen heeft, die Hem vrezen. Volg de Heiland van de kribbe naar het kruis, kijk naar Zijn leven van onzelfzuchtige dienstbaarheid, zijn strijd in de hof van Getsemane en Zijn dood aan het kruis en weet dat er bij God heel veel vergeving is. Hij verafschuwt de zonde, maar met een liefde die alle kennis te boven gaat, houdt Hij van de zondaar.

-RH Jan 19, 1911, ¶12-17

•RH 1-19-11, 3-5-89; HP 10

Donderdag 2/6 (Vaders eigen kleed; Lukas 15:24; Korintiërs 4:5; Filippienzen 3:13,14; Openbaring 21:5)

Maar er is hoop geboden aan de zondaar. Het moment dat Adam bezweek voor de verzoeking, en dat deed wat god gezegd had dat Hij niet zou doen, stond Christus, de Zoon van God, tussen de levenden en de doden en zei: “Laat de straf op Mij komen. Ik zal in de plaats van de mens staan. Geef hem nog een kans.” Overtreding plaatste de hele wereld onder de doodstraf. Maar in de hemel werd een stem gehoord, die zei: Ik heb een uitweg gevonden.” Hij die geen zonde gekend had, werd tot zonde gemaakt ten behoeve van de gevallen mens. “Alzo lief had God de wereld, dat Hij zijn enige Zoon gaf, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Jon 3:16). Christus heeft zijn koningskleed en zijn koningskroon afgelegd, en gaf het bevel over de hemel terug. Hij

bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, opdat Hij al onze zwakheden zou dragen en al de verzoeken die de mens meemaakt, zou verdragen. Hij was de Man der smarten, en vertrouwd met ziekte. Om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden. (Jesaja 53:3-5).

Voor ons is Hij arm geworden, dat door Zijn armoede wij rijk zouden zijn. Voor ons heeft Hij de aanbidding van de engelen verruild voor de beledigingen en de verachtelijke uitingen van een menigte, gemarteld vanwege de gekte van de priesters en de heersers...

Alles was God kon doen is gedaan om zondaars te redden. De Heiland nodigt allen uit: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" ... Matteüs 11:28-30).

Christus is het ware licht. Zal dit licht schijnen in de duisternis en de duisternis het niet grijpen? De Here verhoede. Het woord van God komt tot ons als een genezing voor zieke zielen en lichamen. Het is leven voor hen die dood zijn in overtreding en zonden. Hij die geen zonde gekend heeft, is tot zonde voor ons gemaakt, opdat wij mogen worden gerechtigheid Gods in Hem. Op Hem werden de overtredingen van ons allen gelegd. Hij leeft om onze Middelaar te zijn. Hij heeft niets gedaan wat de dood verdiende, toch is Hij gestorven. En als we de blijde woorden horen: "Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer" (Mat 25:23), zullen we niet gedaan hebben om dat leven te verdienen. Jezus, de zondeloze is gestorven, terwijl Hij niets gedaan heeft dat de dood verdient. De zondaar is gered zonder dat hij iets waardig heeft gedaan dat de redding verdient. Hij heeft totaal geen verdienste daarin. Maar gekleed met het smetteloos kleed van de gerechtigheid van Christus, wordt hij aanvaard door God. De weg ten leven is voor hem geopend. Leven en onsterfelijkheid zijn gekocht door Christus. Door gehoorzaamheid aan Gods geboden mogen zondaars vergeving en vrede ontvangen.

-BEcho May 21, 1900, ¶6, 9, 10

• BEcho 5-21-00; YI 12-6-94; ST 6-27-00; 1SM 393-394; TMK 264, AG 181, FLB 113

Vrijdag 3/6 (Een blik in het Vaders hart; Jeremia 31:3)

Hier is waar duizenden falen: zij geloven niet dat Jezus hen persoonlijk vergeeft. Zij nemen god niet op Zijn woord. Het is het voorrecht van allen die voldoen aan de voorwaarden om voor zichzelf te weten dat vergeving vrijelijk is verleend voor elke zonde. Leg de verdenking dat Gods beloften niet voor u zijn, van u af. Ze zijn voor elke berouwvolle overtreder. Kracht en genade is voorzien door Christus, en gebracht door dienstdoende engelen aan elke gelovende ziel. Niemand is zo zondig dat hij geen kracht, reinheid en gerechtigheid in Jezus kan ontvangen, die voor hem gestorven is. Hij wacht om hun kleren, die bevlekt en bedorven zijn door de zonde, van hen af te rukken en op hen te leggen het witte kleed van de gerechtigheid; Hij gebiedt hen dan te leven en niet te sterven.

God handelt niet met ons zoals sterfelijke mensen met elkaar handelen. Zijn gedachten zijn gedachten van genade, liefde en het tederste medelijden. Hij zegt: "De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen – en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig" (Jesaja 55:7). "Ik vaag uw overtredingen weg als een nevel en uw zonden als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost" (Jesaja 44:22).

Geef niet toe aan de verzoeker, maar zeg: "Jezus stierf opdat ik zou leven. Hij houdt van mij en wil niet dat ik verloren ga. Ik heb een meevoelende Hemelse Vader, en ofschoon ik Zijn liefde heb misbruikt, en hoewel ik de zegeningen die Hij mij gegeven heeft heb verkwanselt, zal ik opstaan en naar mijn Vader teruggaan en zeggen: "Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u: stel mij gelijk met een uwer dagloners" (Lukas 15:18,19). De gelijkenis vertelt u hoe de overtreder aanvaard wordt: "En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem" (Lukas 15:20).

Maar zelfs deze gelijkenis, teder en aandoenlijk als het is, schiet tekort in het tot uitdrukking brengen van het oneindige medelijden van de Hemelse Vader. De Heer verklaart door deze profeet: "Ja, Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde, daarom heb Ik u getrokken in goedertierenheid" (Jeremia 31:3). Terwijl de zondaar nog veraf is van het Vaders huis, zijn levensonderhoud verkwanselend in een vreemd land, verlangt het Vaders hart naar hem; en in elk verlangen die opgewekt wordt in de ziel om naar God terug te keren is slechts een teder pleiten van Zijn Geest, pleitend, aanradend en trekkend aan het hart van de dwalende om hen terug te brengen naar het hart van liefde van de Vader.

Kijk op als u twijfelt en beeft. Jezus leeft om voor u te bemiddelen. Dank God voor de gave van zijn dierbare Zoon.

-RH Oct 8, 1914, ¶1-5

• RH 9-7-86; FLB 134; Mar 53

Citaten uit de volwassen les: COL 203, 204; GW15 140; SC 55, 56

Verdere studie: COL 198-211, 260; DA 495, 496; 3T 100-104

====L es 11: 4-10 juni::: Het bruiloftskleed

Wanneer wij onszelf aan Christus onderwerpen, het hart een is met Zijn hart, de wil opgaat in Zijn wil, de geest een wordt met Zijn geest, de gedachten in gevangenschap bij Hem worden gebracht, leven wij Zijn leven. Dit is wat het betekent om bekleed te zijn met het gewaad van Zijn gerechtigheid. -Mar 78

Sabbat 4/6 (Christus, machtig om te redden; Rom 8:1)

Onze liefde voor Christus zal in verhouding staan tot de diepte van onze overtuiging van zonde, en door de wet is de kennis van zonde. Maar als we onszelf zien, laten we dan onze blik afwenden en op Christus richten, die zichzelf voor ons gegeven heeft, zodat Hij ons kan vrijkopen van alle ongerechtigheden. Pak door het geloof, de verdienste van Christus, en het bloed zal toegepast worden om de ziel te reinigen. Hoe duidelijker we het slechte en het gevaar zien aan welke we zijn blootgesteld, des te dankbaarder zullen we zijn voor de verlossing door Christus. Het evangelie van Christus laat de mens niet toe de wet te overtreden; want het was door overtreding dat de sluizen van het lijden over onze wereld werden geopend. Hedendaagse zonde is dezelfde boosaardige toestand als in de tijd van Adam. Het evangelie belooft Gods genade niet aan iemand die in onboetvaardigheid zijn wet overtreedt. De verdorvenheid van het menselijk hart, de schuld van overtreding, de vernietiging van zonde, worden allen door het kruis duidelijk gemaakt, waar Christus voor ons een weg tot ontsnapping heeft geschapen. Eigengerechtigheid is het gevaar van deze eeuw; het scheidt de ziel van Christus. Zij die op eigengerechtigheid vertrouwen, kunnen niet begrijpen dat redding door Christus komt. Zij noemen zonde rechtvaardigheid, en rechtvaardigheid zonde. Zij hebben geen begrip van het kwaad van overtreding, geen verstand van angst voor de wet; want zij hebben geen respect voor Gods morele standaard. De reden dat er zoveel valse bekeringen zijn heden ten dage, is omdat er zo'n lage waardering van Gods wet is. In plaats van Gods standaard van rechtvaardigheid, hebben mensen een eigen standaard van zichzelf opgericht, waaraan karakter afgemeten wordt.

Zij kijken door een donker raam, en bieden de mensen valse ideeën van heiligmaking aan, aldus voeding gevend aan eigenliefde, trots en zelfrechtvaardiging. De leer van heiligmaking, die door velen verdedigd wordt, is vol van misleiding, omdat het strelend is voor het natuurlijke hart; maar het beste wat aan de zondaar gepredikt kan worden, is de waarheid van de bindende aanspraken van Gods wet. Geloof en werken moeten hand in hand gaan; want geloof zonder werken, is dood. De profeet maakt een waarheid bekend waaraan wij alle leringen mogen testen. Hij zegt: "Tot de wet en tot de getuigenis! Zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben" Jesaja 8:20, SV1977)

Door geloof mogen wij onze levens in overeenstemming brengen met de standaard van gerechtigheid, omdat wij onszelf de gerechtigheid van Christus mogen toe-eigenend. In het woord van God zal de eerlijke, naar waarheid zoekende de regels van oprechte heiliging vinden. De apostel zegt: "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest"(Romeinen8:1, SV 1977).

-ST July 21, 1890, ¶8, 9

• ST 8-29-00; RH 7-25-99, 3-8-70; GC 476-478; SC 51-54; FLB 103; OHC 143

Zondag 5/6 (Dagen van ijver; Matteüs 21)

Christus wist dat als deze mensen God niet in hem konden herkennen, zij de verzekering dat Hij de Christus was niet zouden geloven. Zij hadden gezien hoe de zieken werden genezen en de doden werden opgewekt. Zij waren getuige geweest van de opstanding van Lazarus nadat hij dagenlang in het graf had gelegen. De morele oppermacht van Christus werd onthuld in al zijn woorden, in elk werk van liefde en macht, maar zij herkenden het niet

Voor eeuwen had het volk Israël zichzelf van God afgescheiden en hadden zij het zicht verloren op de kostbare waarheden, die Hij aan hen had toevertrouwd. Nu weigerden zij het werk te doen waartoe God hen had voorbestemd om Christus aan de afvallige wereld bekend te maken. Zij verklaarden verlangend te zijn om de wil van God te kennen, maar zij verwierpen de bewijzen dat Christus de Messias was, welke hen in zo'n overvloed gegeven waren. Wanneer de verwerpers van het licht in Christus' dagen hun harten voor de Geest van God geopend hadden, zouden zij welwillend tegenover de doeleinden en werk van Christus hebben gestaan. Zij zouden in Hem het tegenbeeld van al hun offers hebben gezien. Zij zouden gered zijn geweest van het verschrikkelijke oordeel door de Ene over hen uitgesproken, die zijn leven gaf zodat zij mochten leven. Israël zou een God hebben gehad om hen te bevrijden van het juk van de Romeinse slavernij, - een God die meer voor hen gedaan zou hebben dan een liefhebbende vader voor hen kon doen.

Christus weende over de halsstarrige stad, zeggende: "Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en gij hebt niet gewild"(Matteüs 23:37). Wij hebben het voorbeeld van de Joodse natie voor ons, die angstvallig hun eigen gerechtigheid koesterde. Zij hadden niet dat geloof dat door liefde werkt, en de ziel van alle verontreiniging zuivert.

De waarheden van de Bijbel zijn weer duister geworden door gewoonte, traditie en valse leerstellingen. Het onjuiste onderwijs van populaire theologen hebben duizenden tot twijfelaars en ontrouwen gemaakt. Er zijn dwalingen en tegenspraken welke velen aangeven als de leringen van de Bijbel, die eigenlijk onjuiste uitleggingen van de Schrift zijn, aangenomen tijdens de eeuw van pauselijke duisternis. Menigten zijn geleid om een foutieve voorstelling van God te koesteren, zoals de Joden, misleid door de dwalingen en tradities van hun tijd, een verkeerde voorstelling van Christus hadden.

"Indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben"(1 Cor. 2:8, SV 1977).

Laten diegenen die de boodschap die God heden zendt, oppassen dat zij niet het voorbeeld van de zelf-verhogende Joden volgen. Het is aan ons om het ware karakter van God aan de wereld te openbaren. Laten we, in plaats van de Bijbel te bekritisieren, ernaar zoeken, om door lering en voorbeeld, de wereld zijn heilige, levengevende waarheden aan te bieden, zodat we mogen "verkondigen de lof van Hem, die ons uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht."

-SW Nov 12, 1907, ¶5, 8-12

• RH 11-24-91, 3-26-01, 2-13-00; ST 2-10-98; COL 272-279; DA 591-596; FE 181-185; UL 313; RC 60

Maandag 6/6 (De uitnodiging van de Koning)

De koning zond zijn boodschappers eerst naar hen die geroepen waren tot zijn uitverkoren volk . Maar dezen, geheel gericht op het veilig stellen van werelds gewin, stuurden hun weigering: "Ik bid u, houd mij voor verontschuldigd"(Lucas 14:18, SV 1977). Zij hadden niet voldoende eerbied voor de heer van het feest om zijn uitnodiging aan te nemen. Zij werden voorgesteld door de woorden: "En die terugkeren van achter den Here; en die den Here niet zoeken, en vragen naar Hem niet" (Sefanja 1:6, SV 1977). Hun eigen wijsheid voldoende vindend, hebben zij veel te zeggen, alsof zij orakels van wijsheid zijn. De Heer verklaart, : "Zwijgt voor het aangezicht des Heren Heren; want de dag des Heren is nabij; want de Here heeft een slachtoffer bereid, Hij heeft Zijn genoden geheiligd. En het zal geschieden in den dag van het slachtoffer des Heren, dat Ik bezoeking zal doen over de vorsten, en over de kinderen des konings, en over allen, die zich kleden met vreemde kleding. Ook zal Ik ten zelve dage bezoeking doen over al wie over den dorpel springt; die het huis hunner heren vullen met geweld en bedrog" (Sefanja 1:7-9, SV 1977).

Wanneer de klasse die het eerst geroepen werd de uitnodiging weigert, stuurt de koning zijn boodschappers de straatwegen op, waar diegenen waren die niet zo geheel in beslag genomen werden door kopen en verkopen, planten en bouwen. "De bruiloft is wel bereid," zei de koning, "doch de genodigden waren het niet waardig. Daarom gaat op de uitgangen der wegen, en zoveel als gij er zult vinden, roept ze tot de bruiloft" (Matt.22: 8,9,SV 1977). Dus gingen de bedienden de straatwegen op, en brachten zoveel als zij vonden bijeen, zowel slechten als goeden. . . .

De man, die zonder bruiloftskleed op het feest kwam, vertegenwoordigde diegenen die Gods wet onteren. Christus gaf Zijn leven om het voor God mogelijk te maken zonden te vergeven. Onteren van de wet maakte dat Adam Eden verspeelde. De ongehoorzamen kunnen nooit binnengaan door de poorten van de heilige stad. Zij kunnen nooit recht hebben op de boom des levens. De Here heeft elke voorzorg genomen zodat het voor geen mens nodig is om Hem te onteren. Hij heeft voor het bruiloftskleed

gezorgd, en het is voor ieder volstrekt noodzakelijk zich met dit kleed te kleden. Degenen die denken dat zij volmaakt zijn zonder Christus' gerechtigheid, zullen aan het eind merken dat zij hun zielen hebben verloren. Geloof wordt volmaakt gemaakt door werken. . . .

Christus moet alles en in allen zijn voor iedere ziel. Degenen die op eigen kracht proberen het geheim van de schepping van de mens , van verlossing, van eeuwigheid op te lossen, zullen voor een raadsel staan. Maar zij die het kleed aandoen, voor hen voorzien tegen een oneindige prijs, vinden een opengesperde toegang tot het verrukkelijke feest van geestelijke zegeningen. Door dit kleed te ontvangen, erkennen zij dat God door de genadegave hen een grote gunst verleent. En wanneer zij de rechtvaardigheid van de Redder ontvangen , plaatst God zijn zegel op hen.

-RH May 8, 1900, ¶2, 3, 17, 19

• RH 5-8-00, 9-24-08, 1-17-99; YI 1-30-96; PH002 23-28; UL 304; Mar 78

Dinsdag 7/6 (Degenen die tot het feest komen; Matteüs 22:9-14; Romeinen 14:10; Hebreëen 10:30)

De uitnodiging, die werd geweigerd door diegenen die het eerst ontvingen , werd naar een andere groep gestuurd. Het werd aan de niet-joodse wereld gegeven. En het werd eerst afgekondigd "op de straten," aan hen die een actief deel in het wereldwerk hadden, aan de leiders en leraren onder hen. Laat de boodschappers van de Heer dat in gedachten houden. Deze waarschuwing komt tot de herders van de kudde, de leraren van God benoemd, als een woord om acht op te slaan. Zij die tot de hogere klasse van de samenleving behoren, moeten worden gezocht met tedere genegenheid en broederlijke aandacht. Deze klasse is te veel verwaarloosd. Het is de wil van de Heer dat mensen aan wie Hij veel talenten heeft toevertrouwd, de waarheid op een andere manier zullen horen dan de wijze waarop zij het in het verleden hebben gehoord. Mannen in zaken, in vertrouwelijke posities, mannen met ruime, vindingrijke vermogens, en wetenschappelijke inzichten, geniale mannen, behoren tot de eersten die de evangelieoproep zullen horen. . . .

Opdat wij niet enkel aan grote en begaafde mannen zouden denken, in vergelijking met de armere klassen, diegenen die in bescheiden omstandigheden zijn, draagt Christus in de gelijkenis van het grote avondmaal Zijn boodschappers op om ook naar diegenen op de zijwegen en heggen te gaan, naar de armen en geringen van deze aarde. Ga naar hen, die zich in grote duisternis bevinden, en zovelen als jullie zullen vinden, verzoek hen naar het feest te komen. Dit is het werk dat we zouden moeten doen. Arbeid moet aangewend worden voor alle klassen.

De nederigste mannen en vrouwen hebben het hun aangewezen werk. De meest ootmoedige zullen, als zij de waarheid willen ontvangen, door Christus aangenomen worden om Zijn werk te doen. De Here wil een groot werk doen door bescheiden mensen om nederige mensen te bereiken. God zal de talenten van de grootste mannen accepteren, maar als deze weigeren de hun toevertrouwde gaven terug te geven, gebruikt Hij nederige werkers. Het is God die mensen al de kracht die zij bezitten, heeft gegeven. Diegenen die weigeren al hun gaven te gebruiken op Zijn aangewezen manier, zullen achtergelaten worden in hun eigen beperkte wijsheid, om alles te verliezen. God zal de geduldige, liefhebbende dienst van nederige mensen accepteren. Door de bekwaamheid van een menigte van nederige werkers zal Hij zijn werk uitvoeren. . . .

Degenen op de zijwegen en heggen, kwamen als antwoord op de roep van de boodschapper. De dienaren vergaarden zoveel als zij vonden, zowel slecht en goed, en de bruiloft was voorzien van gasten. Zo zijn zij die naar het evangeliefeest komen een gemengd gezelschap. Sommigen zijn ware gelovigen; anderen hebben het bruiloftskleed niet aan. . . .

Zij die in hun alledaagse kleding naar het feest kwamen, waren er niet geschikt voor; en daarom werden zij van passende kleding voorzien. Dus voordat we klaar zijn voor het feestmaal dat Christus voor ons heeft bereid, moeten we het gewaad aandoen waarin Hij heeft voorzien, het kleed van Zijn gerechtigheid.

-RH May 8, 1900, ¶7, 12, 13, 15, 16

• RH 1-17-99; ST 2-17-90; PH058 1-4; UL 301

Woensdag 8/6 (Zonder een gewaad; Matt. 13: 24-30, 25: 1-13, 22: 1-4)

Het is door levend geloof in Christus als onze persoonlijke Verlosser, dat Zijn gerechtigheid ons is toegeschreven. In de gelijkenis van de maaltijd, toen de koning kwam om zijn gasten te onderzoeken, vond hij een man die het bruiloftskleed niet aanhad. Hij had de uitnodiging tot het huwelijksfeest geaccepteerd, maar had minachting voor zijn gastheer in het niet terzijde leggen van zijn eigen kleed voor het bruiloftskleed dat hem verschaft was. Er zijn velen die door deze man vertegenwoordigd

worden. Zij hebben de uitnodiging tot het bruiloftsmaal geaccepteerd, maar zijn tekort geschoten in het zich onderwerpen tot de voorwaarden voor de toegang tot het feest. . . .

God heeft elke voorziening getroffen waardoor onze gedachten gereinigd, verheven, gezuiverd en veredeld zouden worden. Hij heeft niet enkel beloofd ons te reinigen van alle ongerechtigheden, maar Hij heeft een feitelijke voorziening getroffen voor het verstrekken van de genade die onze gedachten tot Hem zullen opheffen, en ons in staat stellen zijn heiligheid te waarderen. We mogen realiseren dat wij Christus' eigendom zijn, en dat we zijn karakter aan de wereld moeten openbaren. Door hemelse genade voorbereidt, worden we bekleed met de gerechtigheid van Christus, in het bruiloftskleed en zijn we waardig om aan het bruiloftsmaal aan te zitten. We worden een met Christus, deelnemers van de goddelijke natuur, gereinigd, gezuiverd, veredeld en erkend om kinderen van God te zijn,- erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Jezus Christus. . . .

Wanneer we Christus met ogen van geloof zien, zien we de noodzakelijkheid om puur in gedachten en heilig in karakter te worden.

Christus nodigt ons uit om dicht tot Hem te naderen en belooft dat Hij dicht tot ons zal naderen. Ziende op Hem, aanschouwen we de onzichtbare God, die zijn goddelijkheid met menselijkheid bekleedde zodat Hij door middel van menselijkheid een onderworpen en zachte heerlijkheid zou uitstralen, zodat onze ogen in staat zijn om op Hem te rusten, en onze zielen niet verschroeien door zijn ongedimde heerlijkheid. Wij aanschouwen God door Christus, onze Schepper en Redder. Het is ons voorrecht door geloof Jezus te aanschouwen, en Hem ziende tussen mensheid en de eeuwige troon. Hij is onze Advocaat, om onze gebeden en offergaven als geestelijke offerandes God aan te bieden. Jezus is de grote, zondeloze verzoening en door Zijn verdienste kunnen God en mens samen omgang hebben.

Christus heeft Zijn menselijkheid tot in eeuwigheid meegevoerd. Hij staat voor God als de vertegenwoordiger van ons geslacht. Wanneer wij bekleed zijn met het bruiloftskleed van Zijn gerechtigheid, worden we een met Hem en Hij zegt van ons "Zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het waardig zijn" (Openbaring 3:4, SV1977). Zijn heiligheid zal Hem in Zijn heerlijkheid aanschouwen, zonder verduisterende sluier ertussen. Aangezien dit het voorrecht is van mensen die gekleed zijn in de gerechtigheid van Christus, zullen we niet ernstig de vraag overwegen: "Heb ik het bruiloftskleed wel aan?"

-YI Oct 28, 1897, ¶1, 2, 4, 5

• RH 2-26-01; ST 11-22-05; YI 10-21-97, 10-28-97; GCB 4-6-03; HM 11-1-97;

Donderdag 9/6 (Het onderzoek; Prediker 12:14; 1 Cor. 4:5; Matt. 22:11)

Het koesteren van de minste aandacht voor ongerechtigheid in ons hart zal ons afsnijden van de Hemelse verbinding en hulp.

"Want de bezoldiging der zonde is de dood." Zonde, hoe klein ook geacht, kan slechts doorgaan ten koste van eeuwig leven. Wat niet wordt overwonnen zal ons overwinnen, en onze ondergang bewerken. Wij moeten onze klederen van karakter in het bloed van het Lam wassen totdat zij wit en smetteloos zijn.

Adam en Eva overtuigden zichzelf dat in zo'n kleinigheid als het eten van de verboden vrucht, er niet zulke verschrikkelijke gevolgen zouden voortvloeien zoals God had verklaard. Maar deze kleinigheid was zonde, het overtreden van Gods onveranderlijke en heilige wet, en het opende de sluizen van de dood en onnoemelijke ellende in onze wereld. Eeuw na eeuw steeg van onze aarde een voortdurende schreeuw van rouw op, en de hele schepping kreunde in barensweeën door de gevolgen van de ongehoorzaamheid van de mens. De Hemel zelf heeft de invloed gevoeld van zijn opstand tegen God. Golgotha staat als een gedenkteken van het verbazingwekkende offer dat nodig was als een verzoening voor het overtreden van de goddelijke wet. Laten we zonde niet afdoen als een onbeduidend iets. Zijn niet de handen, voeten en zijde van de Zoon van de oneindige God, een eeuwig getuigenis voor het heelal van de onvoorstelbare boosaardigheid en vloek?

O, dat een juiste indruk mag nagelaten worden in de gedachten van jong en oud ten aanzien van de te boven gaande verdorvenheid van de zonde! O, dat allen een juiste voorstelling van zijn beledigende aard tot God mogen hebben, en zijn schade voor de mensheid! De waarheid verklaart: "Doch gij zult uw zonden gewaar worden, als zij u vinden zal". Het echte karakter in elke daad van uw leven zal bekend gemaakt worden. . . . De Bijbel verklaart: "Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, hetzij kwaad"(Prediker 12:14, SV 1977).

Laat geloof vasthouden aan de beloften van God. Jezus is machtig Zijn volk van hun zonde te redden. Licht van de hemel heeft onze weg verlicht. Zonde is door het woord en de geest van waarheid aan ons

geopenbaard, zodat wij geen overtreders van de heilige voorschriften zouden zijn; en er geen gelegenheid is zich te verontschuldigen door onwetendheid. Het gebod is: "Sta af van ongerechtigheid"(2 Tim.2:19,SV 1977). Wij moeten de principes van waarheid dringend aanbevelen bij oud en jong. Wij moeten een hoger peil bereiken. Wij moeten hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Laat de schreeuw om wijsheid, om licht, om goddelijke kracht tot God opstijgen. "Bid en u zal gegeven worden" (Matt.7:7, SV 1977). Wij zijn in het gevaar van de laatste dagen. Het Oordeel ligt voor ons, en hoe zullen wij verschijnen, die licht van het hemelse Heiligdom hebben ontvangen, tenzij wij "onszelve reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes," en "heiligheid in de vreze Gods" volmaken?
-RH Mar 27, 1888, ¶6-9, 18

Vrijdag 10/ 6 (De wet, Gods standaard; Jacobus 1:25)

De vermelding van elk leven staat opgetekend in de hemelse boeken. Elke zonde die is bedreven, is daar aangetekend. Elke spijt over zonde, elke traan van berouw, elke bekentenis van schuld, en het verzaken van elke lievelingszonde wordt ook vermeld. Wanneer het godsgericht zitting zal hebben en de boeken geopend worden, zal elke zaak de test van Gods wet moeten doorstaan. God heeft een wet door welke Hij regeert zowel in hemel als op aarde. Jehova is de allerhoogste Bestuurder van volkeren, en geen grotere of dodelijker misleiding kon de menselijke geest meer gevangen houden, dan die welke de mensen ertoe leidt te verklaren dat de wet van God is afgeschaft. Zou dit zo zijn dan was er geen oordeel; want er zou geen regel zijn waardoor het karakter getest zou worden, en daden afgewogen worden. Maar we lezen dat het Godsgericht zitting moet houden, en dat de boeken geopend zullen worden, en dat elk mens beloond zal worden in overeenstemming met Zijn werken. Wanneer God geen morele standaard heeft waardoor het karakter wordt afgemeten, kan er geen oordeel, geen beloning zijn.

Maar, in overeenstemming met het nooit falende woord van God, zal elk mens geoordeeld en beloond worden in overeenstemming met de werken die hij gedaan heeft, en vermaand om te spreken en te doen als "zij die worden geoordeeld door de wet der vrijheid." Wanneer er berouw is over de zonde, beleden en verlaten, dan wordt er vergeving geschreven bij de zondaars naam; maar zijn zonden worden niet uitgewist tot na het onderzoekende oordeel. Geen eindig wezen kan zeggen hoe zijn zaak ervoor staat in het zicht van Hem wiens ogen zijn als een vuurvlam, die zegt: "Ik ken uw werken. . . . (Openbaring 3:15, 18-19).

Johannes verklaart: "Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons"(1 Joh. 1:10, SV 1977). Maar wij moeten de kostbare belofte accepteren die zegt: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheden" (1 Joh. 1:9,SV 1977). Wij zullen door onze werken duidelijk maken of wij al of niet een persoonlijk geloof in Christus als onze Redder hebben; want het is door Christus' gerechtigheid dat wij geheiligd zijn. Wij moeten dag aan dag de lessen van Christus bestuderen, en in alle dingen gelijk aan Hem worden. Wanneer wij de Here navolgen, zullen wij weten dat "als de dageraad is zijn opgang" (Hosea 6:3). Hij volmaakt het christelijke karakter naar het goddelijke beeld. Het groeit in geloof, in invloed en kracht, en dit werk zal voortduren totdat geloof opgaat in genade tot heerlijkheid.

-ST May 16, 1895, ¶2, 3, 5

• ST 11-3-90, 5-16-95, 11-23-91, 2-26-94, 11-14-95; RH 3-27-88, 6-18-01, 2-16-97; YI 12-2-97; GC 480-487; 1SM 216-217; TDG 296; FLB 210

Citaten uit de Volwassen les: Col 310; PP 68; DA 761-762
Verdere studie: COL 307-319

==== Les 12: 11 - 17 juni : : : Meer beelden over kleding

Hij die Gods woord simpelweg aanneemt en zichzelf verbindt met de Verlosser, zal Zijn zegen ontvangen. -2SP 321

Sabbat 11/6 (De aanraking van geloof; Marcus 5:28)

De gouden gelegenheid was gekomen, ze was in de nabijheid van de grote Heelmeester, maar te midden van de verwarring kon Hij haar niet horen, ze kon niet meer dan een glimp van Hem opvangen tijdens het passeren. Beangst om de ene kans op genezing van haar ziekte te verliezen, drong ze zichzelf naar voren en zei tegen zichzelf, als ik maar Zijn kleding aanraak, dan zal ik genezen. Ze greep de gelegenheid terwijl Hij passeerde, reikte naar voren en raakte ternauwernood zijn kleding aan, op hetzelfde moment voelde ze zich genezen van haar ziekte. Onmiddellijk namen gezondheid en kracht de plaats in van zwakte en pijn. Ze had al haar geloof geconcentreerd in die ene aanraking, die haar weer heel maakte.

Het ware geloof van een christen wordt voorgesteld in deze vrouw. Het is niet belangrijk, dat geloof gepaard gaat met een hoge staat van opwinding; noch is het noodzakelijk luidruchtig te bidden en lichamelijke oefeningen te doen om door de Heer gehoord te worden. Het is waar dat satan in het hart een conflict tussen twijfel en verleiding zaait, die ongewild door hem tranen tevoorschijn brengen. Het is ook waar dat gevoel van schuld bij de berouwvolle soms zo groot is, dat het berouw in samenhang met zijn zonde hem een hevig afgrijzen doet gevoelen, die door uitroepen en kreunen geventileerd worden, die de barmhartige Verlosser met medelijden aanhoort. Maar Jezus zal een stil gebed uit geloof altijd beantwoorden. Hij die God simpelweg op Zijn woord gelooft en zich naar de Verlosser neigt, zal in antwoord een zegen ontvangen.

Geloof is simpel in gebruik en krachtig in resultaat. Vele overtuigde christenen, die kennis hebben van het heilige woord en geloven dat het de waarheid is, falen in het kinderlijke vertrouwen dat essentieel is voor het geloof van Jezus...

De zieke vrouw geloofde dat Jezus haar kon genezen en hoe meer haar gedachten in die richting waren geoefend, des te meer raakte ze ervan overtuigd dat slechts een aanraking van Zijn kleding voldoende zou zijn voor genezing. In antwoord op haar vast geloof beantwoorde de verdienste van het goddelijke geloof haar gebed. Dit is een les van ter versterking voor de ziel, verontreinigd door de zonde. Op dezelfde manier als Jezus met lichamelijke ongemakken omging, zo zal Hij ook omgaan met de berouwvolle ziel die een beroep op Hem doet. De aanraking van geloof zal de begeerde vergeving brengen die de ziel vult met dankbaarheid en vreugde.

-2SP 320-322

- RH 8-6-89; CSSB 3-3-99; 2SP 318-324

Zondag 12/6 (Wie raakte mijn kleed aan?; Marcus 5:23,24 Lucas 8:43-48)

Naar Christus gaan vergt geen enorme mentale inspanning en kwelling; het is simpelweg de voorwaarden van verlossing aanvaarden, die God in Zijn woord duidelijk heeft gemaakt. Deze zegen is vrij verkrijgbaar voor iedereen. De uitnodiging is een "Uitnodiging tot het heil des HEREN O, alle dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk. Waarom weegt gij geld af voor wat geen brood is en uw vermogen voor wat niet verzadigen kan? Hoort aandachtig naar Mij, opdat gij het goede eet en uw ziel zich in overvloed verlustige" (Jesaja 55:1,2).

Kom, zoek en vind, het voorraadvat van kracht is open, vol en vrij. Kom met nederige harten, denk niet dat u eerst iets goeds moet doen om de voorkeur van God te krijgen, of dat u het beter moet doen, voordat u naar Christus kunt komen. U hebt niet de kracht om goed te doen en kunt uw situatie niet verbeteren. Met uitzondering van die in Christus, hebben we geen verdienste of rechtvaardigheid. Onze zondigheid, onze zwakheid, onze menselijke onvolkomenheden maken het onmogelijk om voor God te verschijnen anders dan bekleed te zijn met de onbevleete gerechtigheid van Christus. We moeten in Hem gevonden worden, niet in eigen gerechtigheid maar in die van Christus. Leg dan, in de naam die boven elke naam is verheven, de enige naam aan de mensheid gegeven waardoor hij behouden kan worden, beslag op de belofte van God en zeg "Heer vergeef mijn zonden. Ik leg mijn hand in Uw hand voor hulp, hulp, die ik, naar ik nu geloof, nodig zal hebben, anders zal ik vergaan." De verlosser zegt

tegen de berouwvolle zondaar: "Niemand komt tot de Vader dan door Mij en hij die tot mij komt zal Ik geenszins uitwerpen". Als u reageert op de aantrekkingskracht van Christus en uzelf verenigt met Hem, zult u reddend geloof laten zien. Maar over geloofzaken spreken op een gewone manier, om voor spirituele zegeningen te bidden zonder echte zielenhonger en levend geloof, leidt tot niets. De verwonderde menigte die dicht om Jezus heen was, bemerkte geen uittreden van kracht als gevolg van de aanraking. Maar toen de lijdende vrouw, die twaalf jaar een invalide was geweest, in haar grote behoefte haar hand uitstreekte, en de zoom van Zijn kleed aanraakte en voelde ze de heilzame deugd. Haar aanraking was er een van geloof en Christus herkende die aanraking (Lucas 8:45-48). Het geloof dat ons in vitaal contact brengt met Christus, brengt in ons de superieure voorkeur, perfecte afhankelijkheid en totale overgave tot uitdrukking.

Dit geloof werkt door liefde en reinigt de ziel, het bewerkt in het leven van de navolgers van Christus, ware gehoorzaamheid aan Gods geboden; want de liefde van de mens voor God en de liefde van God voor de mens zijn het resultaat van een vitale connectie met Christus (2 Cor. 5:17).

- RH 3-1-92; ST 6-8-91, 3-10-90, 6-1-04; BEcho 4-15-93; DA 343; MH 121-124; 1SM 333-334; HP 108; CC 298; LHU 85

Maandag 13-6 (Hij legde Zijn klederen af; Matt. 20-20-28; Joh. 13:1-16)

De daad van het wassen van de voeten van de discipelen door Christus, was een heilige daad. Zijn motief om dit te doen, was om duidelijk te maken, door de herinnering wat Christus voor hen had gedaan, dat er geen zelfverheffing zou moeten plaatsvinden van de een boven de ander. Deze verordening was om de gevoelens van de ene broeder begrijpelijk te maken voor de andere broeder...

Christus maakte zijn discipelen duidelijk dat het wassen van hun voeten, hun zonden niet afwies, maar dat het reinigen van hun harten werd getest in deze nederige dienst. Deze handeling was alles wat nodig was om te laten zien of het hart was gereinigd. Hij had de voeten van Judas gewassen, maar zei: "gij zijt niet allen rein." Judas bracht het hart van een verrader naar deze plaats en Christus toonde iedereen dat Hij wist dat hij de verrader van zijn Heer zou zijn en dat het wassen van zijn voeten geen ordinantie was om de ziel van zijn morele vervuiling te reinigen. "Toen Hij dan hun voeten gewassen had en zijn klederen aangedaan en weder plaats genomen had, zeide Hij tot hen: "Begrijpt gij wat Ik u gedaan heb? Gij noemt Mij Meester en Here, en gij zegt dat terecht, want Ik ben het. Indien nu Ik, uw Here en Meester, u de voeten gewassen heb, behoort ook gij elkander de voeten te wassen; want Ik heb u een voorbeeld gegeven, - en hier is de les - opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, een slaaf staat niet boven zijn heer, noch een gezant boven zijn zender. Indien gij dit weet, zalig zijt gij, als gij het doet.." Deze ordinantie moet niet mechanisch behandeld worden als een vormendienst zijn waar doel is om nederigheid te leren...

De Heer is aanwezig bij elke gelegenheid, waarbij deze nederige ceremonie wordt uitgevoerd. Hij is de ongeziene getuige. Hij ziet elk hart, met z'n verborgen doelen, z'n verkeerdheden en z'n zonde. Je kunt deze goddelijke afspraken negeren, ervan weg blijven en op jou kunnen de woorden van Christus "gij zijt niet allen rein" van toepassing zijn. Wordt er een zonde gekoesterd? laat het weggesneden worden van de ziel door belijdenis. De eerste blik, de eerste handeling van berouw en bekering, die je naar Christus richt, ontsnapt niet aan Zijn aandacht. De eerste stap in Zijn richting zal Hem meer dan een stap in uw richting brengen. Alle dingen, speciaal bij deze gelegenheid, zijn klaar voor uw ontvangst. Hij zal u ontmoeten in uw zwakheid, bekering en gebroken ziel met Zijn goddelijke kracht; Hij zal uw leegheid en spirituele armoede tegemoet treden met Zijn onuitputtelijke volheid.

-RH June 14, 1898, ¶3, 7, 8, 13, 14

- RH 5-31-98, 6-7-98, 6-14-98, 6-21-98, 6-28-98, 7-5-98

Dinsdag 14/6 (Noch Zijn klederen scheuren; Matt. 26:59-68)

Overtuiging, vermengd met passie bracht Kajafas ertoe zijn klederen te scheuren. Hij was furieus op zichzelf omdat hij de woorden van Christus had geloofd, maar in plaats zijn hart over te geven met een diep gevoel van zonde, scheurde hij zijn kleed met een vastberaden tegenstand.

Door deze handeling die gedaan werden om rechters te beïnvloeden om Christus te veroordelen, veroordeelde Kajafas zichzelf. Door de wet was hij gediskwalificeerd voor het werk van een priester. Een hogepriester diende zijn kleed niet te scheuren. Dit was door de Levitische wet verboden op straffe des dood. Onder de joden was het een algemeen gebruik om de klederen te scheuren bij de dood van vrienden, maar deze gewoonte moest door de priesters worden genegeerd. Toen Aaron twee van zijn

zoons verloor, omdat ze God niet tot eer waren, werd het hem verboden verdriet te tonen door het scheuren van zijn klederen. Mozes zei tot hem en zijn zonen "Uw hoofdhaar zult gij niet los laten hangen en uw klederen zult gij niet scheuren, opdat gij niet sterft, en Hij niet toorne over de gehele vergadering" (Leviticus 10:6). Alles wat gedragen werd door de priester moest heel en zonder smet zijn. Het patroon van de priesterlijk klederen werd aan Mozes bekend gemaakt op de berg. Elk artikel die de hogepriester moest dragen, de manier waarop het gemaakt diende te worden, werden gespecificeerd. Deze klederen waren gewijd aan een plechtige gebeurtenis. Hierdoor werd het karakter van de grote antitype Jezus Christus voorgesteld. Ze bekleedden de priester met glorie en schoonheid en maakte de waardigheid van zijn werk duidelijk. Als hij ermee was bekleed, presenteerde de priester zich als een vertegenwoordiger van Israel, die door zijn kleding de wereld, de glorie die Israel aan de wereld moest tonen als het gekozen volk van God liet zien. Niets dan perfectie in kleding en houding, in geest en woord zou acceptabel zijn voor God. Hij is heilig en Zijn glorie en perfectie moeten in de aardse diensten tot uitdrukking komen. Niets dan perfectie kon de heiligheid van een hemelse dienst tot uitdrukking brengen. De sterfelijke mens zou zijn eigen hart kunnen scheuren door een berouwvol en nederige geest; maar geen scheuring kan in een priesterlijk gewaad worden gedaan....

Elke actie van de hogepriester werd met interesse bekeken door het volk en Kajafas dacht door effect zijn vroomheid te laten zien. Door een iets afgrijselijks voor te wenden, die hem kennelijk ertoe bracht zijn mooie klederen te scheuren, kreeg hij de fanatieke bewondering van het volk. Maar hij pleegde godslastering. Hij beschimpde de Zoon van God, onder de veroordeling van God, paste hij een strafmaat op Christus toe als een godslasteraar.

-YI June 7, 1900, ¶1-3, 6

• YI 5-31-00, 6-14-00, 6-21-00; 12MR 391-404

Woensdag 15/6 (Kleren van bespotting; Matteüs 27:27-29; Lukas 23:10; Markus 15:17-20)

Het werk snoeien en zuiveren van het volk voor de God des hemels is een groot werk, en zal niet volbracht worden zonder een groot lijden van de kant van Gods dienars, want het zal hun iets kosten om hun wil in harmonie te brengen met die van Christus. We moeten door de oven gaan, totdat het vuur het uitvaagsel heeft verteerd en we gezuiverd worden om het goddelijk beeld te reflecteren. Zij die op hellend vlak staan en oordelen op uiterlijkheden, zijn geen goede beoordelaars over wat God aan het doen is. Ze zijn gevuld met onvrede. Ze zien mislukking waar overwinning is en een groot verlies waar alleen gewin is. Als Jacob zijn ze gereed om roepen als er beproeving over hen komt "all deze dingen zijn tegen me," terwijl het feit is dat de dingen waar zij over hebben geklaagd, hun ten goede werkten.

Christus wil alles. Zijn offer was te groot, te kostbaar, dat het mogelijk is voor ons om minder dan alles te geven en geaccepteerd te worden. Ons heilig geloof roept uit "afscheiding". We moeten niet gelijkvormig worden aan de wereld of aan de dode harteloze bewoners ervan. De schrift zegt "En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken" (Romeinen 12:2). De weg naar de hemel is een zelf opofferende weg en als u denkt dat de weg veel te recht is en er teveel zelfopoffering is op de smalle weg, als u zegt hoe zwaar is het om alles op te geven, vraag uzelf dan af: wat gaf Christus op voor mij? Deze vraag zet alles wat we misschien zelfopoffering zouden noemen in de schaduw, zie naar Hem in de hof van Gethsemane. Zie de grote druppels bloed die hun weg banen uit Zijn poriën, terwijl Hij de onuitdrukkelijke kwelling van de ziel draagt. Zie naar Hem in de tempel, terwijl Hij bespot, uitgelachen en beledigd werd door de helse menigte. Zie naar Hem gekleed in een oud purperen kleed en hoor de grove grappen en gemene minachting. Zie hoe ze de doornenkroon op het nobele hoofd drukken en erop slaan met een riet, zodat de doornen in Zijn slapen dringen, zodat de bloeddruuppels op Zijn gezicht en op de grond druppen. Hoor de moordbeluste menigte die woedend roept om het bloed van de Zoon van God. Hij wordt in hun handen overgeleverd en bleek, zwak en nauwelijks bij bewustzijn, wordt Hij weggeleid naar de heuvel om gekruisigd te worden. Ze spreiden Hem uit op het kruis en slaan de nagels door zijn handen en voeten. Zie naar Hem op, hangend aan het kruis al die verschrikkelijke uren van kwelling, totdat de engelen hun blikken afwenden, en de zon zijn licht verbergt. Denk aan deze dingen en vraag: is de weg te recht?

We behoeven dat kalme, vaste geloof, die onaangetaste morele moed, die niemand anders dan Christus kan geven, opdat we staande kunnen blijven in verzoeking en gesterkt worden voor dienstbaarheid.

-RH Apr 17, 1894, ¶4, 8, 10

• RH 4-1-94, 7-5-87; ST 2-19-80, 3-26-94; YI 6-21-00; DA 736-739, 779-782; LHU 41

Donderdag 16/6 (Ze verdeelden Mijn klederen; Psalm 22:18; Joh. 19:23,24 Matt. 27:35)

De verlosser klaagde niet. Zijn gezicht bleef kalm en sereen, maar grote druppels zweet lagen op zijn wenkbrauwen. Er was geen medelevende hand die de druppels des doods van Zijn gezicht kon afvegen, noch woorden van sympathie en onveranderlijke trouw die Zijn menselijk hart konden bemoedigen. Terwijl de soldaten hun werk deden, bad Jezus voor Zijn vijanden: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" (Lukas 23:34). Zijn gedachten gingen van Zijn eigen lijden naar de zonden van Zijn vervolgers en de verschrikkelijke vergelding die hun deel zou worden. Er werden geen vervloekingen over de soldaten uitgeroepen, die Hem zo ruw behandelden. Geen gevoelens van wraak voor de priesters en leiders, die opschepten over het bereiken van hun doel. Christus had medelijden met hen in hun onwetendheid en schuld. Hij bracht alleen een pleit voor hun vergeving naar voren – "want ze weten niet wat ze doen."

Dat gebed van Christus voor Zijn vijanden, omvatte de wereld. Het omvatte elke zondaar die ooit had geleefd, of zou leven, van het begin van de aarde tot aan het einde der tijden. Op iedereen drukt de schuld van het kruisigen van de Zoon van God. Aan iedereen wordt vergeving vrij geschonken. "Wie wil" mag vrede hebben met God en het eeuwig leven beërven. Het lijden van Christus aan het kruis vervulde een profetie. Eeuwen voor de kruisiging had de Verlosser de behandeling voorspeld die Hij zou ontvangen. Hij zei "Want honden hebben mij omringd, een bende boosdoeners heeft mij omsingeld, die mijn handen en voeten doorboren. Al mijn beenderen kan ik tellen; zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij. Zij verdelen mijn klederen onder elkander en werpen het lot over mijn gewaad" (Ps 22:16-18 NV51L). De profetie over Zijn klederen werd vervuld zonder advies of inmenging van vriend of vijand van de gekruisigde. Zijn kleding werd aan de soldaten gegeven die Hem op het kruis brachten. Christus hoorde de mening van de mannen, terwijl ze Zijn kleding verdeelden. Zijn kleed was uit een stuk gewezen zonder naad en ze zeiden "Laten wij het niet scheuren, maar het lot werpen, voor wie het zijn zal" (Joh 19:24). In hun minachting voor de Verlosser herhaalden de mannen, die de uitleggers van de profetieën waren, de woorden die inspiratie voorspeld had. Doch in hun blindheid zagen ze de vervulling van de profetie niet in. Zij die in spot de volgende woorden uitten: "Hij heeft zijn vertrouwen op God gesteld; laat die Hem nu verlossen, indien Hij een welgevallen in Hem heeft; want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon" (Matteüs 27:43). Ze hadden niet kunnen bedenken dat hun getuigenis door de eeuwen heen zou klinken. Hoewel in minachting gesproken, deden deze woorden de mens de schriften onderzoeken als nooit tevoren.

-DA 744-746, 749

●PrT 1-21-86; AA 224-227; SJ 141-143

Vrijdag 17/6 (Voor Uw liefde; Psalm 22)

Het was niet de dreigende dood die onuitspreekbare kwelling van Jezus veroorzaakte. Door dit te geloven plaatsen we Hem onder de martelaars van geloof en volharding; want velen die voor hun geloof zijn gestorven, boden weerstand aan marteling en dood, jubelend dat ze waardig werden geacht om voor Christus te mogen lijden. Christus was de prins der lijdens, maar het was niet lichamelijke kwelling die Hem vulde met afgrijzen en wanhoop; het was het gevoel van de venijnigheid van de zonde, een besef dat de mens zo vereenzelvigd was geworden met zonde dat hij het overweldigende ervan niet realiseerde en dat het zo diep en onuitroeibaar was geworteld in het menselijk hart. Als de plaatsvervanger en zekerheid van de mensheid, lag de ongerechtigheid van de mens op Christus; Hij werd gerekend als overtreder, opdat Hij in hun plaats kon staan onder vloek van de wet. De schuld van elke afstammeling van Adam door de eeuwen heen drukte op Zijn hart, de wraak van God en de verschrikkelijke manifestatie van Zijn ongenoegen vanwege de ongerechtigheid, vulde de ziel van Zijn zoon met afgrijzen. De terugtrekking van het goddelijke aangezicht van de Verlosser en Zijn uur van ultieme angst, vulde Zijn hart met een medelijden dat nooit helemaal begrepen kan worden door de mens. Elke pijnscheut gedragen door de Zoon des mensen aan het kruis, bloeddruuppels die van Zijn hoofd vloeiden, Zijn handen en Zijn voeten, de weeën van de kwelling, die Zijn lichaam teisterde en de onuitspreekbare angst die Zijn ziel vervulde toen Zijn Vader zijn aangezicht voor Hem verborg, spreken tot de mens en vertellen hem: vanwege Zijn liefde voor u heeft de Zoon van God het toegestaan dat deze gruwelijke misdaden op Hem gelegd zouden worden; voor u verpest Hij het domein van de dood en opent Hij de poorten van het paradijs en eeuwig leven. Hij die de stormen door Zijn woord heeft doen kalmeren en over de schuimkoppen liep, die duivels deed sidderen, ziekten deed vlieden voor Zijn aanraking, die de doden tot leven wekte en de ogen van de blinden opende, offert Zichzelf aan het kruis als het laatste offer op voor de mensheid. Hij de zondedragers, ondergaat de rechtmatige straf voor de

ongerechtigheid en werd zelf zonde voor de mens. Jezus gaf Zijn leven niet eerder, voordat Hij klaar was met hetgeen Hij kwam om te doen. Hij riep met Zijn laatste adem "het is volbracht". Engelen jubelden toen deze woorden werden geuit, want het grote plan van redding was triomfantelijk uitgevoerd. Er was blijdschap in de hemel, omdat de zonen van Adam nu door een leven van gehoorzaamheid verheven konden worden naar de aanwezigheid van God. Satan was overwonnen en wist dat hij zijn koninkrijk had verloren.

-3SP 162, 167

• 3SP 156-167

Citaten uit de volwassen les: SR 223, 224

Verdere studie: MH 59-63; DA 342, 343, 723-731, 746

==== Les 13 : 18 -24 juni : : : Bekleed met Jezus

Wanneer de zoeker naar waarheid op Jezus ziet met het doel Hem gelijk te worden, wanneer hij de volmaaktheid ziet in de principes van Gods wet, dan wordt hij ontevreden over alles behalve volmaaktheid. -RH Mar 31, 1904, 13

Sabbat 18/6 (Blijf bij ons; Romeinen 13 : 14)

Terwijl er nog genadiglijk tijd aan ons wordt gegeven, moeten wij uit de wereld komen, ons afscheiden van haar gebruiken, gewoonten en invloed en moeten wij de Here Jezus aandoen; we moeten geen omstandigheden scheppen om het vlees en haar lusten te dienen. Wat het u ook zal kosten of welke vernedering u ook mag treffen, moet gedaan en ervaren worden als u het eeuwig leven wilt vinden. "Dit getuigenis is waar. Daarom weerleg hen kortweg, opdat zij gezond mogen zijn in het geloof, en niet het oor lenen aan Joodse verdichtels en geboden van mensen, die zich van de waarheid afkeren. Alles is rein voor de reinen, maar voor hen, die besmet en onbetrouwbaar zijn, is niets rein. Maar bij hen zijn zoewel het denken als het geweten besmet. Zij belijden wel, dat zij God kennen, maar met hun werken verloochenen zij Hem, daar zij verfoeilijk en ongehoorzaam zijn en niet deugen voor enig goed werk" (Titus 1: 13)

Laat een ieder zorgvuldig zijn of haar situatie nagaan en zich afvragen: Hoe sta ik voor God? Laat hem nagaan met welk materiaal hij zijn karakter opbouwt. Is het materiaal hard hout of is het hout verrot en door wormen aangevreten? We worden in het woord van God opgedragen "ons hart te behoeden boven al wat te bewaren is want daaruit zijn de oorsprongen des levens" (Spreuken 4: 23) . Het onbekeerde hart is de woonplaats van de duivel en het is vol van onheilige gedachten, kwade vermoedens, nijd, jaloezie, valsheid en ongecontroleerde lusten, strijd, verwarring en elk ander kwaad. Laat een ieder zichzelf naarstig onderzoeken en zich afvragen: Is mijn hart vrij van dit alles? Laat een ieder zichzelf onderzoeken en zien of hij wel in het geloof is of niet, of de waarheid die hij belijdt slechts aan de buitenkant aanwezig is of dat die waarheid naar het binnenste heiligdom van de ziel is gebracht en dat hij daardoor geheiligd is geworden. De Geest van God moet van het gehele hart bezit nemen; het gehele hart moet gereinigd worden door de onderzoekende Geest. Jezus kan niet blijvend aanwezig zijn in de ziel waar trots bestaat; en als wij zijn aanwezigheid verlangen, moet de zielentempel worden gereinigd van alle aanwezige kwaad. Als de deur van ons hart openstaat voor Jezus, zullen wij Hem verhogen in ons leven want de christen moet zijn licht laten schijnen in de wereld door goede werken.

-PH152 29-30

• RH 6-14-92, 5-14-01, 2-2-97; PH149 54-58; FE 464-466; AG 321

Zondag 19/6 (Erfgenamen overeenkomstig de belofte; Galaten 3: 26–29; Gen 12:2,3; Romeinen 6:1-6)

Zij, die ernaar streven vervuld te worden met Gods Geest, zullen, naar de belofte, beloond worden: "Doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, hun , die in Zijn Naam geloven" (Joh 1:12). Mijn broeders en zusters, wilt u nu niet uit uw slaap ontwaken? Wilt u niet bidden en waken in het gebed? Door de macht die Jezus geeft, kunnen wij meer dan overwinnaars zijn (Rom 8:37). Maar we kunnen deze kracht niet zelf produceren. We kunnen het alleen ontvangen door de Geest van God. We hebben dieper inzicht nodig in de natuur van Christus en in het

geheim van zijn liefde “die alle verstand te boven gaat” (Efeze 3:13). We worden geleid om te leven in de warme, aangename stralen van de zon der gerechtigheid. Niets anders dan Christus’ liefdevol medelijden en goddelijke genade, zijn almachtige kracht, kan ons in staat stellen deze meedogenloze vijand te verhinderen en de opstandigheid in onze eigen harten te onderdrukken. Waarin ligt onze kracht? De vreugde des Heren! Laat de liefde van Christus onze harten vullen en we zullen voorbereid zijn om die kracht te ontvangen die Hij voor ons heeft klaargelegd.....

Zoals God Christus uit de doden heeft doen opstaan, zodat Hij leven en onsterfelijkheid kon brengen door het evangelie en zo Zijn volk redden van hun zonden, zo heeft Christus het zondige menselijke geslacht opgewekt tot geestelijk leven, hen sterkend met Zijn leven en hun harten vullend met hoop en vreugde.

Wanneer de zoeker naar waarheid op Jezus ziet met het doel Hem gelijk te worden, wanneer hij de volmaaktheid ziet in de principes van Gods wet, dan wordt hij ontevreden over alles behalve volmaaktheid. Wanneer hij zijn leven verbergt achter het leven van Christus, ziet hij de heiligheid van de goddelijke wet zoals geopenbaard in het karakter van Christus; hij zal dan steeds ernstiger proberen te zijn als Hem. Op elk moment kan er strijd verwacht worden, want de verzoeker merkt dat hij een van zijn onderdaan aan het kwijtraken is. Er moet gestreden worden tegen de eigenschappen, die satan heeft gesterkt om voor zijn eigen zaak te gebruiken.

Als het volk van God vandaag zou inzien hoeveel zij tekort schieten bij wat zij zouden moeten zijn; als zij met alles wat in hen is, zouden streven naar het bereiken van die standaarden die God van hen wenst; als zij zoveel energie en lijdzaamheid aan hun pogingen zouden geven evenredig aan de beloning die is aangeboden, hoe wonderbaarlijk zouden ze gezegend zijn en hoeveel zou God door hen bereikt hebben! ...

“Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt U met Christus bekleed” (Gal 3: 27,28) . We zijn kinderen van een gezin; een gezin dat erkend wordt van hemelse oorsprong te zijn.. we moeten ons leven zodanig uitleven dat de mensen ons kinderen van God kunnen noemen. We moeten niet de gewoonten en de gedragingen van deze wereld volgen, maar de wet van de hemel naleven .

-RH Mar 31, 1904, ¶2, 11, 13, 20, 22

• RH 4-9-89, 2-4-90; AUG 8-19-03; 6MR 25-29; HP 286

Maandag 20/6 (Geen voorzieningen voor het vlees; Romeinen 13; 2 Kor 3;18)

Als we onder de volgelingen van God gerekend willen worden, moet het eigen ik sterven. “Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoek de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods..... Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God” (Col 3: 1-4). “Zo is dan wie in Christus is, een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie het nieuwe is gekomen” (2 Kor 5:17). Wanneer iemand zich tot God bekeert, wordt er een nieuwe smaak van moraal geschapen; hij houdt nu van de dingen waarvan God van houdt ; want zijn leven is door de gouden ketting van onveranderlijke beloften, verbonden aan het leven van Jezus . Zijn hart verlangt naar God. Zijn gebed is “Ontdek mijn ogen, opdat ik aanschouwe de wonderen uit uw wet” (Ps 119:18) . In deze onveranderlijke standaard ziet hij het karakter van de Verlosser en hij weet, dat ofschoon hij gezondigd heeft, hij niet gered is in zijn zonden maar van zijn zonden; want Jezus is het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt. Het is door het bloed van Christus, dat hij dichter tot God is getrokken. Terwijl hij de gerechtigheid van Christus in de goddelijke 10 geboden ziet, roept hij uit: “de wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel” (Ps 19:8). Wanneer de zondaar is vergeven van zijn zonden, door de verdiensten van Jezus Christus, wanneer hij bekleed wordt met de gerechtigheid van Jezus Christus door het geloof in Hem, dan roept hij samen met de psalmist uit: “De bevelen des Heren zijn waarachtig, zij verheugen het hart. De verordeningen des Heren zijn waarheid , altogader rechtvaardig. Kostelijker zijn zij dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig, ja, dan honigzeem uit de raat. (Ps 19: 7 11).

Dit is bekering. Wanneer de Geest van God de gedachten en het hart beheerst, wordt het hart van de vaders gekeerd tot de kinderen en de ongehoorzamen keren zich tot de wijsheid van de rechtvaardigen. De wet van Jehova zal dan worden gezien als een afschrift van het karakter van de hemel en een nieuw lied barst uit het hart dat geraakt is door goddelijke genade; want hij realiseert zich dat de beloften van God vervuld zijn in zijn ervaring, dat zijn overtredingen zijn vergeven en zijn zonden bedekt.. Hij heeft berouw getoond aan God voor het overtreden van Zijn wet, en geloof naar Jezus Christus, die is gestorven voor zijn rechtvaardigmaking. “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Heer Jezus Christus door wie wij ook de toegang hebben verkregen (in

het geloof) tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. En niet alleen hierin, maar wij roemen ook in de verdrukking..... “ (Romeinen 5: 1-5).

“De liefde Gods is in onze harten uitgestort door de Heilige `Geest die ons gegeven is” (Rom 5:5). Liefde is de vervulling van de wet en zij die eerder voor hun bekering de hemelse voorschriften niet konden verstaan, zien nu de geboden als “heilig en rechtvaardig en goed” (Rom 7:12) en dat in het houden van de geboden van groot beloning ligt.

-RH June 21, 1892, ¶6-7

• RH 1-9-08; 14MR 84-86; TDG 333

Dinsdag 21/6 (Uitdoen, Aandoen; Kol 3:1-10; Efeze 4:22-24)

“Doet dan aan , als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo“ (Col 3:12,13). Hoe ernstig en belangrijk zijn deze woorden.. En hoe belangrijk zijn ze voor ons? Als iemand deze woorden op een ander zou willen toepassen, hoop ik dat zij die eerst op zichzelf zullen toepassen. Onderzoek uzelf nauwgezet, christelijke lezer en dat niet eenmaal per week, maar dagelijks en ga na of u een zachtmoedige, geduldige , nederige en lerende geest aan het ontwikkelen bent en u zo in uw leven de vruchten van de Geest aan het dragen bent; deze groeien niet anders dan aan de christelijke boom.....

Het werk dat we hier te doen hebben is dat van karakteropbouw; en laat een ieder zijn eigen huis bouwen. We hebben genadevol tijd gekregen voor dit werk.; en het gebouw wordt dag aan dag, steen voor steen, opgetrokken. Laat het niet een gebrekkig en misvormd gebouw worden, maar een symmetrisch, mooi en sterk gebouw dat tegen, koude en hitte, storm en zonneschijn bestendig is.

In Gods wijze voorzienigheid worden obstakels toegestaan, ja, bevolen om als discipline te dienen en ons kracht te verlenen te besluiten ons niet te laten overwinnen door omstandigheden. Het leven van Christus is ons voorbeeld. Zocht Hij naar gemak en was Hij zelfingenomen? O Nee! Hij is “in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht geweest” (Hebr 4: 15). “Hij was een man van smarten en vertrouwd met ziekte” (Jes 53:3). Toch was Zijn hart zo overvol van liefde voor de belangen van anderen, dat Hij niet voor Zichzelf leefde of plannen maakte. Hij kwam om dat wat verloren was te zoeken en te redden en Hij heeft het aan zijn volgelingen overgelaten om dit werk in Zijn naam voort te zetten. Maar niemand kan een ander de hemel in dragen; een ieder moet het ruwe pad dat Jezus voor hen betreden heeft, ook betreden, welks pad Hij verlicht door Zijn aanwezigheid. Zullen wij onze roeping en verkiezing bevestigen? Willen wij geduldig de ladder van christelijke vooruitgang betreden, totdat wij na de hoogste trede kunnen stappen in het koninkrijk van onze Heer Jezus Christus? We kunnen rein en heilig worden. We kunnen waardevoller worden dan fijn goud, zelfs het fijne goud van Ofir. En wat een vreugde zal het zijn om van de lippen van Jezus te horen “Wel gedaan, gij goede en getrouwe dienstknecht”(Lucas 19:17). Wat een overwinning zal dat zijn voor de groep over wie Johannes spreekt: “En een van de oudsten antwoordde en zeide tot mij: Wie zijn deze die bekleed zijn met witte gewaden, en vanwaar zijn zij gekomen? En ik sprak tot hem: Mijn heer, gij weet het. En hij zeide tot mij dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking; en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed des Lams” (Openbaring 7: 13–17).

-ST Oct 22, 1885, ¶6, 12, 13, 18

• PUR 6-19-02; AUCR 10-7-07; GCB 2-15-95; ST 10-22-85; 19MR 233-238; SD 300; UL 233-245; AG 246

Woensdag 22/6 (In een oogwenk; Kol 3:10; 1Kor 15:12–19, 49–55)

Ik zal nooit de populaire theorie ondersteunen die zegt dat het er niet toe doet welke leerstellingen men aanneemt, als men alleen maar geloof heeft. “Geloof, zonder werken, werkt niets uit” (Jacobus 2:20). Waar geloof komt tot uiting in goede werken. We zien uit naar de gezegende hoop en de glorieuze verschijning van de grote God en onze Redder, Jezus Christus. Het kan zijn dat we niet leven wanneer Christus komt met grote kracht en heerlijkheid, want we zijn allen onderworpen aan de dood , maar als we rechtvaardig worden bevonden , in overeenstemming leven met Gods wet, zullen we antwoorden op Gods roepstem die allen uit hun graven zal roepen, en opstaan om onsterfelijkheid te ontvangen.. Het zijn alleen de mensen die gezegend zijn en heilig, die klaar zullen staan bij de eerste opstanding; want wanneer Jezus komt, zal Hij het karakter niet komen veranderen.. De verandering die zal plaatsvinden, is waarover Paulus praat wanneer hij zegt: “Allen zullen wij veranderd worden in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin ; want de bazuin zal klinken en de doden zullen overgankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid

aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen" (1 Kor 15: 52, 53). Het woord van God verklaart dat wij zonder zonden moeten zijn, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks. Nu moeten wij gehoorzaamheid leren, onderwerping aan de heilige wil van God, zodat God in ons kan bewerkstelligen dat wij willen en doen wat Hem welbehaaglijk is en dat wij onze eigen zaligheid mogen bewerken met vreze en beven.

Een oneindig offer is gebracht. Christus bedekte zijn heiligheid met menselijkheid, en Hij kwam in de wereld om ons tot voorbeeld te dienen. Hij was een man van smarten en bekend met verdriet. De profeet zegt ; "Nochtans, onze ziekten heeft Hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden hem voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden" (Jesaja 53:4-6).

Jezus heeft dit alles niet verdragen, zodat wij konden doorgaan met zondigen, maar dat Hij ons van de zonden kon redden. Hij kwam om de mensen morele kracht te geven, om goddelijkheid te verbinden met menselijkheid, zodat door zijn genade de mens een overwinnaar kon worden.. Zouden we niet het verlangen moeten hebben om op Christus te bouwen, om onze zielen te hechten aan de eeuwige Rots? De godsdienst van Christus is de enige ware godsdienst en we moeten dit hebben, koste wat kost; maar we moeten niet verlangen naar een goedkope godsdienst welke de naam draagt dat die leeft, maar dood is.. we moeten ernaar streven dat de bekerende kracht van God werkzaam is in onze harten. We moeten de zonde verzaken, omdat die een misdaad is tegen God, het is overtreding van Zijn wet en we moeten ons tot Christus richten, Hem volgen en liefhebben, zodat Hij zich niet zal schamen ons broeders te noemen.

-ST Feb 9, 1891, ¶1, 2, 4

• BEcho 1-15-89; AA 320-321

Donderdag 23/6 (Ons hemels tehuis; 2Kor 5: 1-4)

"Gij onderzoekt de Schriften," zei Christus "want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn , welke van Mij getuigen" (Joh 5 : 39). Zij die graven beneden de oppervlakte, ontdekken de verborgen juweel van waarheid. De Heilige Geest is aanwezig in het leven van de ernstige zoeker. Zijn stralen verlichten het Woord, terwijl de waarheid in het verstand wordt gegrift en vernieuwde belangstelling teweeg brengt. De zoeker ervaart een bewustzijn van vrede en blijdschap die hij nooit eerder heeft ervaren. Men realiseert zich als nooit tevoren hoe waardevol de waarheid is. Een nieuw, hemels licht schijnt op het woord en verlicht het alsof iedere letter overtrokken is met goud. God spreekt zelf tot het verstand en het hart en maakt dat het woord 'geest en leven' wordt.

Elke ware onderzoeker van het woord richt zijn hart tot God, smekend om de hulp van de Heilige Geest. Hij ontdekt spoedig wat hem draagt boven al de fictieve verklaringen van hen, die de prediker uithangen, wiens zwakke, onstabiele theorieën niet ondersteund worden door het woord van de levende God.

Het waardevolle woord van God is een vast fundament om op te bouwen. Wanneer mensen bij u komen met hun voorgewende veronderstellingen, vertel hen dat de Grote Leraar u zijn woord heeft nagelaten, welke van onschatbare waarde is en dat hij in zijn naam een Trooster heeft gezonden , de heilige Geest "Hij zal u alles leren en u te binnen brengen al wat ik u gezegd heb" (Joh 14:26). "Ik ben het levende Brood, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld" (Joh 6:51).

Hier wordt ons een rijke maaltijd voorgeschoteld, waarvan allen die in Christus geloven, als een persoonlijke Redder mogen eten. Hij is de boom des levens voor allen die zich er blijvend mee voeden.

"Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij; wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed, en niet naakt zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen, zuchten bezwaard, opdat wij niet ontkleed, doch overkleed willen worden, opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden" (2 Kor 5 : 1-4).

Een ieder die deze waardevolle woorden bestudeert, mag sterke troost ervaren. Als ze willen eten van de maaltijd van Gods woord, zullen zij een ervaring van grote waarde hebben. Ze zullen zien dat, vergeleken met het woord van God, het woord van mensen is als het kaf van de tarwe.

Ik heb uit het woord van God geleerd dat zijn beloften zijn voor mij en voor elk kind van God. Het feestmaal is voor ons klaargezet; we zijn uitgenodigd om van het woord van God te eten, dat onze geestelijke spieren en pezen zal versterken.

-21MR 131-133

• AUG 7-12-05; RH 11-20-94, 9-17-08; ST 3-9-88; AA 328-334

Vrijdag 24/6 (Dat uw blijdschap vervuld worde; Johannes 15:11)

Christus hield zich het resultaat van zijn zending steeds voor ogen. Zijn aards leven, zo vol van vermoeienis en opoffering, werd bemoedigd door de gedachte dat Hij dit alles niet voor niets onderging. Door zijn leven te geven voor het leven van de mensen, zou Hij het mensdom naar het beeld van God verheffen. Hij zou ons opheffen uit het stof, ons karakter herscheppen naar het beeld van zijn eigen karakter en mooi maken met zijn eigen heerlijkheid.

Christus zag de inspanning van zijn ziel en was tevreden. Hij zag de uitgestrektheid van de eeuwigheid en zag de blijdschap van diegenen die door zijn vernedering vergeving en eeuwig leven zouden ontvangen. Hij werd om hun overtredingen doorboord, om hun ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die hen de vrede brengt, was op Hem en door zijn striemen is hen genezing geworden. Hij hoorde het gejuich van de verlostten. Hij hoorde hoe de verlostten het lied van Mozes en het Lam zingen. Ofschoon de doop met bloed eerst moest plaatsvinden, ofschoon het gewicht van de zonden van de wereld zouden rusten op zijn onschuldige ziel, ofschoon de schaduw van een onuitsprekelijk lijden op Hem was; toch heeft Hij, om de vreugde die voor Hem was, het kruis verdragen en de schande gedragen.

Maar de dag komt wanneer de strijd gestreden zal zijn, en de overwinning behaald. De wil van God moet geschieden zowel in de hemel als op de aarde. De naties van de verlostten zullen geen andere wet kennen dan de wet van de hemel. Allen zullen we een gelukkig, verenigd gezin vormen, gekleed met het kleed van lofprijs en dankzegging, het kleed van Christus' gerechtigheid. De hele natuur, in zijn onovertroffen liefelijkheid, zal God lofprijs en aanbidding brengen. De wereld zal 'zich baden' in het licht van de hemel. Het licht van de maan zal helder schijnen als de zon en het licht van de zon zal zeven maal helderder zijn. De jaren zullen vreugdevol voorbijglijden. De morgensterren zullen tezamen juichen, de zonen van God zullen juichen van vreugde terwijl God en Christus tezamen zullen uitroepen: "Er zal geen zonde meer zijn; ook de dood zal niet zijn.."

De verlostten begroeten daar diegenen, die hen op de Verlosser gewezen hebben. Zij verenigen zich in lofprijzing voor Hem die stierf, zodat de mens dat leven zou bezitten dat zich meet aan het leven van God. De strijd is voorbij. Alle moeilijkheden en onenigheden zijn beëindigd. De hemel is vol van overwinningsliederen als de verlostten rondom de troon van God staan. Iedereen zingt mee met het vreugdevolle lied "Waardig is het Lam dat geslacht is" en ons verlost heeft tot God. (Openb 5: 2).

-MH 504-506

• RH 11-26-03; 8T 41-44; MH 503-508; ChS 271-274; Mar 358

Citaten uit de volwassen les: ML 348

Verdere studie: GC 655